

[18th September 1958]

V.—PRESENTATION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE
ON ESTIMATES ON FORESTS.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri Subramania Gounder, will now present the Report of the Committee on Estimates.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : Mr. Speaker, Sir, I, the Chairman of the Committee on Estimates, having been authorized by the Committee to present the Report on its behalf, present the Report ^a of the Committee on Estimates on Forests.

VI.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS PLANTATIONS AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT)
BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 16 OF 1958).

MR. SPEAKER : Yesterday we were having discussion on the Plantations Agricultural Income-Tax (Amendment) Bill and the hon. Member, Sri Vedarathnam had already taken eight minutes yesterday. If he wants to continue his speech, he can speak for another five minutes only. Other hon. Members also except the Leaders of Parties will be given only five minutes each.

SRI A. VEDARATHNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று இந்த மசோதாவின் மீது பேசியபோது சொல்லிய விஷயங்களைத் தவிர, சில முக்கியமான விஷயங்களை மட்டும் எனக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் அவகாசத்தில் சொல்லி முடிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவின் 6-வது பிரிவில் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்காக யாதொரு பல்கலைக்கழகம், கல்லூரி அல்லது இதர ஸ்தாபனத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட யாதொரு தொகைக்கும் விதி விலக்கு அளிக்கப்படுவதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது விவசாயிகள் சம்பந்தமான வருமான வரிச் சட்டம். கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் இவர்கள். கிராமப் பள்ளிகளுக்கு நன்கொடை கொடுத்தால், கிராமப் புறங்களிலுள்ள ஆரம்பப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் முதலியவைகளுக்கு நன்கொடை கொடுத்தால், அதற்கும் விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். அனாதை விடுதிகள், ஏழை மாணவர் விடுதிகள், தமிழ் கல்லூரிகள், வடமொழி பாடசாலைகள், தேசியப் பள்ளிகள், இவைகள் எதற்காகிலும் நன்கொடை கொடுக்க முன் வந்தாலும், அதற்கும் விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். கல்லூரி, அல்லது பல்கலைக்கழகம் என்றிருப்பது போதாது. நம் நாட்டிலே லட்சக் கணக்கான மக்கள் படிப்பில்லாதவர்களாக இருப்பதால், அவர்களுக்குப் பயன்படக் கூடிய இந்தப் பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கும் நன்கொடைக்கும் விதி விலக்கு கொடுக்க முன் வர வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் 11-வது கிளாஸ் 2 (பி) பிரிவில் “தமது ஆயுளை இன்ஷூர் செய்வதற்காக அல்லது தமது மனைவி, கணவன், தம்மை நம்பியிருக்கும் மகன் ஆயுளை இன்ஷூர் செய்வதற்காகவும்” என்று இருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் விதி விலக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. பெண்கள் முன்னேற்றத்துக்காகப் பாடுபடுகிற நமது அரசாங்கம் ஏன் இந்தப் பிரிவிலே மகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளத் தவறி விட்டது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக, விவாக மாகாத பெண்களையும், விதைவைகளாக இருப்பவர்களையும் பராமரிக்க வேண்டியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இன்ஷூர் கட்டணத்திற்கும் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். இவற்றையெல்லாம் அரசாங்கமே “சரி” என்று ஏற்றுக்கொள்வார்களேயானால், அவர்களே அதற்கான திருத்தம் கொண்டு வந்து மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

18th September 1958]

[Sri A. Vedarathnam]

மற்ற எந்தத் தொழிலையும் எடுத்துக்கொண்டால் 3,000 ரூபாய்க்கு மேல்தான் வருமான வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கோ என்றால், ஒரு சென்ட் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குக்கூட, கம்யூடேஷன் ரேட் படி 30 வருஷத்துக்கு வருமானத்தைக் கணக்குப் பார்த்து 50 சத விதம் வரி விதித்து வசூலிக்கப்படுகிறது. விலைவாசிகள் இன்றைக்கு அபரிமிதமாக ஏறியிருக்கிற காரணத்தினால் இன்றைக்கு இந்த வரி விதிப்பைக் கொண்டுவிட்டுப் போதிலும், இந்த வரி விதிப்பின் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு பணம்தான் கிடைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இருக்காமல், விவசாய உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்பதையே முக்கியமாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு வலியுறுத்தவேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். உணவு உற்பத்திக் குறைவு ஏற்பட்டால், இந்த வரியின் மூலம் எத்தனையோ கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைத்தாலும், அதைப் போல பன்மடங்கு தொகை உணவு இறக்குமதியில் செலவிட வேண்டியிருக்கும் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இந்த வரி விதிப்பின் மூலம் உற்பத்தி குறையாமல் இருப்பதுடன், உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு உற்சாகத்தை ஊட்டுவதாகவும், உற்பத்திக்குறைவு ஏற்பட்டால் அதனால் நாட்டிற்கு எவ்வளவு பெரிய அபாயம் ஏற்படும் என்பதை மனதில் கொண்டு, இந்த விவசாய வருமான வரி விதிப்பானது உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் முறையிலும், அதே சமயத்தில் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கக் கூடிய வருமானம் கிடைக்கவேண்டுமென்ற முறையிலும் அமையுமே யானால், அதுதான் வரவேற்கத் தகுந்ததாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளுடைய பாதுகாப்புக்காக ஏற்படுத்தியிருக்கிற இந்த சட்டங்கள் எல்லாம் நிலச்சவான்தார்களுக்காக பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டிய நிலைமைக்குக் கொண்டுபோய்விட்டன. அவர்கள் அனைவரும் கிராமங்களை விட்டுவிட்டு நகரங்களுக்கு, குறிப்பாக, சென்னைக்கு வந்துவிட்டார்கள். விவசாய உற்பத்திக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடிய முறையில் நமது சட்டங்கள் அமைய வேண்டும் என்பதை நான் மீண்டும் ஒரு முறை வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன். உணவு உற்பத்தி குறையுமே யானால் அதனால் வரக்கூடிய கஷ்டங்களை சமாளிப்பது இதைவிட இன்னும் பன்மடங்கு கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே உற்பத்தி செய்பவர்களின் உற்சாகத்தை குறைக்காமலும் அதே சமயத்தில் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் கிடைக்கும்படியும் இருக்கின்ற முறையில் அரசாங்கம் அதன் கொள்கையை கையாள் வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : When is the Hon. Minister going to reply, to-day or to-morrow? If he is going to reply to-day, I think he may require half an hour. We have got four hours still left for this Bill.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It may depend on the number of speakers.

MR. SPEAKER : As it is, every Member will get ten minutes. The time may be reduced later on.

* SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுவாக நாட்டிலே அதிக வருவாய் உள்ளவர்களுக்கு இந்த மாதிரி வரிகள் போட்டு அரசாங்கத்தினுடைய செல்வத்தைச் சரிக்கட்டுவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் இந்த விவசாய வருமான வரி மூலம் நடுத்தரக் குடும்பங்கள் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதை ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு பாதகம் இல்லாத முறையில் இந்த வரி விதிப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். இன்றைக்கு விவசாயத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் அரசாங்கத்துக்கு பலவிதமான வரிகளை செலுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த வரிகளோடு கூட இந்த விவசாய வருமான வரியையும் விதிக்கும்போது, அதனால் குறைந்த வருவாய்

[Sri A. R. Marimuthu]

[18th September 1958]

உள்ளவர்கள் பாதிக்கப்படாவண்ணம் பார்த்துக் கொள்வது நம்முடைய கடமை. இன்றைக்கு 3,600 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உடையவர்களுக்கு இந்த விவசாய வருமான வரி விதிக்கப்படுகிறது. 3,600 ரூபாய் இதர வருமானம் உடையவர்கள் எவ்வளவு வரி செலுத்துகிறார்களோ, அதைவிட விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு அதிக வரி செலுத்தவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இப்பொழுது விதிக்கப்போகும் விவசாய வருமான வரியோடு, இன்னும் நிலவரி, தண்ணீர் தீர்வை, செஸ் போன்ற அதிகப்படியான வரிகளையும் நிலச்சுவான்தார்கள் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த விவசாயம் அல்லாத துறைகளில் உள்ளவர்களுக்கு 3,600-க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இப்பொழுது வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரை இந்த வரம்பை 5,000 ரூபாயாக உயர்த்தவேண்டுமென்பது என்னுடைய விருப்பம். விவசாயிக்கு வருஷா வருஷம் ஒரே வருமானம் இருக்குமா என்று பார்ப்போமேயானால், நிச்சயமாக ஒரே தரமான வருமானம் இருக்கமுடியாது என்று தான் தெரியவரும். விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டால் சில சமயங்களில் வருமானமே இல்லாத நிலைமைகூட ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு ஓரளவு சலுகை அளிக்கவேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். தங்களுக்குப் பணம் வேண்டும் என்பதைமட்டும் கருத்தில் கொண்டு அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்க்கக்கூடாது. விவசாயிகளுடைய நிலைமையை கருத்தில் கொண்டு, குறைந்தபட்ச வரம்பை ரூ. 5,000 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இப்பொழுது ரூபாய் 3,600-க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வரி விதிக்கப்படும் என்று இருந்தபோதிலும், 12½ ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதிவிரும்பு விதிலுக்கு அளிக் கப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், சாதாரணமாக, ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்திலிருந்து சராசரியாக ரூபாய் 100 தான் வருமானம் கிடைக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சிரிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ரூபாய்க் கோவை ஜில்லாவிலிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். கோவை ஜில்லாவிலே ஒரு ஏக்கர் நிலம் கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 10,000 அல்லது ரூபாய் 15,000 பெறும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கேயுள்ள நிலங்களை பார்வையிடவேண்டுமென்றே நான் சென்றிருந்தேன். ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்திலிருந்து சுமார் 400 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது. அம்மாதிரியில்லே எங்கள் பகுதியிலுள்ள நிலங்கள். நஞ்சையிலிருந்து சராசரியாக ரூபாய் 100-க்கு மேல் வருமானம் கிடைக்காது. எட்டு ரூபாய்க்கு மேல் நிலவரி செலுத்தக் கூடிய நிலங்களை “ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்” ஆகக் கருதுகிறார்கள். காவேரி-மேட்டூர் பிராஜக்ட் பகுதி நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால் மிகவும் தரம் குறைந்த நிலம் அங்கே ஏராளமாக இருக்கிறது. வினையாத நிலங்களுக்குக் கூட ஏக்கருக்கு தண்ணீர் தீர்வையாக ரூபாய் 10 செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். இதைத் தவிர ஏக்கர் ஒன்றுக்கு நில வரி ரூபாய் இரண்டை அல்லது ரூபாய் இரண்டரை கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே, ஒரு ஏக்கருக்கு சராசரியாக ரூபாய்க்கு 15 அதிகமாக கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே எவ்வளவு மோசமான விளைச்சல் உள்ள நிலங்களாக இருந்தாலும்கூட, நாங்கள் ஏகராவுக்கு 15 ரூபாய் வீதம் கிஸ்தி செலுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். எட்டு ரூபாய்க்கு மேல் நிலவரி விதிக்கப்படும் நிலம் ஸ்டாண்டர்டு ஏகரா என்று கொள்ளப்படுவதால், எங்கள் பகுதியில் உள்ள 2½ லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்களாக கொள்ளப்படும். ஆதலால், இந்தப் பகுதியில் உள்ள சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் அத்தனை பேர்களும், அதாவது நடுத்தர குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த வரி கட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. வருவாய் வருகிறவர்கள்தானே வரி கட்டப் போகிறார்கள் என்று சொல்லக்கூடும். சாதாரணமாக எழுதப் படிக்க தெரியாத விவசாயிகள் அத்தனை பேர்களும் கணக்கு சரிவர வைத்துக்கொள்ள முடியுமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நூறு ஏகரா நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், அதாவது பெரிய மிராசுதார்கள் வேண்டுமானால் ஆள் வைத்து நல்ல முறையில் கணக்குகளை தயாரித்துக்

18th September 1958] [Sri A. R. Marimuthu]

கொள்ள முடியும். பதினேந்து, இருபது ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய நடுத்தர குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளுவது கஷ்டம். அவர்கள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்றால் கம்பவுண்டு செய்துகொள்ளவேண்டும். எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் முப்பது ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களின் நிகர வருவாய் ரூபாய் 3,000-க்கு மேல் நிச்சயம் இருக்க முடியாது. ஆனால் கணக்கு வைத்துக் கொண்டால் ரூபாய் 3,600-க்கு மேல் வருமானம் வந்தால்தான் வரி கட்டவேண்டும். பன்னிரண்டரை ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருந்தால், அவர்களுடைய வருமானம் ரூபாய் 3,600-க்குமேல் போகாவிட்டால் கூட, கணக்கு வைத்துக்கொள்ளாமல் கம்பவுண்டு செய்து கொண்டால் அரசாங்கத்திற்கு விவசாய வருமான வரி கட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக, காவேரி மேட்டூர் திட்டப் பிரதேசத்தில் விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். அதாவது புதிதாக தண்ணீர் பாசனம் பெறக்கூடிய நிலங்களுக்கு விலக்கு இருக்கவேண்டுமென்பது என் கருத்து. இன்றைக்கு அந்தப் பகுதியிலே பழைய நஞ்சை நிலங்கள் இருக்கின்றன. புஞ்சையாக இருந்து, இப்பொழுது நஞ்சையாக மாற்றப்பட்ட நிலங்களும் இருக்கின்றன. பழைய நஞ்சை நிலங்களுக்கு உயர்ந்த ரேட் ரூபாய் ஒன்பது. அதே தரத்திலுள்ள புஞ்சையாக இருந்து நஞ்சையாக மாற்றப்பட்ட நிலங்களுக்கு ரூபாய் 14 கட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். ஐமீன் இனம் கிராமமாக இருந்து சர்க்காரால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு ஜில்லாவில் உள்ள அதிக டோட்டிலே தான் இந்த நிலங்களுக்கும் தீர்வை கட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். ஒவ்வொருவருக்கும் சக்திக்கு தகுந்தபடி வசூலாகாமல் ரூபாய் 100, ரூபாய் 200 பாக்கி இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பாரத்தோடு இந்த வரி பாரத்தையும் அவர்கள் மீது சுமத்துவது அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டத்தை விளைவிக்கும். இப்பொழுது நஞ்சை சாகுபடி செய்யக்கூடிய எந்த நிலமாக இருந்தாலும், கிராலிபிகேஷனில் நஞ்சையாக எடுத்து தரம் தீர்வை நிர்ணயிக்கவேண்டும். பழைய நஞ்சை நிலங்களுக்கு ரூபாய் 7-க்கு மேல் தரம் தீர்வை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. புதிய நிலங்களுக்கு தண்ணீர் தீர்வை அதிகமாக விதிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் மீது இந்த பாரத்தையும் சுமத்திவிட்டு, அதிகப்படியான இந்த வரி பாரத்தையும் சுமத்தவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் “டிசெண்டிங் மினிட்டில்” இது சம்பந்தமான விவரங்களை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் தக்க கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

முன்பு இருந்ததெவிட இந்த பில் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு போய்வந்த பிறகு புதிதாக நீர்பாசன வசதி பெற்ற நிலங்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் பாரத்தை அதிகப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் அதிகப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கர் புஞ்சை நிலத்தில் சர்க்கார் முதல் வகுப்பு பாசன ஆதாரத்திலிருந்து பாசனம் பெற்று நஞ்சை சாகுபடி செய்யப் பட்டால் அது ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் கொள்ளப்படும் என்று திட்டவாட் மாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய கோரிக்கை என்னவென்றால், அதிகப்படியான தண்ணீர் தீர்வையையாவது கணக்கில் கொள்ளக்கூடாது என்பதுதான். நிலத்தின்மீது விதிக்கப்படும் நில வரியை மாத்திரம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் அதுவே போதுமானது என்று இந்த சந் தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ரூபாய் 3,600 வருவாய் உள்ளவர்களுக்கு வரி விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஒரு ஏக்கருக்கு சராசரி ரூபாய் 200-க்கு மேல் வருமானம் வராது. இதை என் குறைந்த பட்சம் ரூபாய் 200 என்று வைத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும், பதினெட்டு ஏக்கருக்கு என் விதி விலக்கு கொடுக்கக்கூடாது. இதை என் சர்க்கார் கவனிக்கக் கூடாது?

தோப்பு என்றால் பழ மரங்கள், காய்ப்பு மரங்கள் நிறைந்தது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இன்றைக்கு தென்னங் கன்றுகள் வைக்கிறோம் என்றால், அவைகள் கூட தோப்புகளாக கருதப்படும். தென்னங் கன்றுகளை வைத்துக்கொண்டு என்ன வருமானம் வரும்? அதற்கு எப்படி வரி கொடுப்பது? அதுவும் எங்கள் பகுதியில் புயலால் பாதிக்கப்பட்டு தென்னந் தோப்புகள் அழிந்துவிட்டன. இப்பொழுதுதான் தென்னங் கன்றுகள்

[Sri A. R. Marimuthu] [18th September 1958]

வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே காய்ப்புக்கு வந்த மரங்கள் நிறைந்தது தோப்பு என்று வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சவுக்குத் தோப்பு இரண்டு ஏக்கர் ஒரு “ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவுக்கு” சமம் என்று சொல்லியிருப்பது எவ்வளவு தூரம் சரி என்பதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

இதையெல்லாம் கவனித்து சர்க்கார் மேற்கொண்டு சீர்திருத்தம் செய்து இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI T. K. SUBBIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் கொண்டு வந்த இந்த பில்லை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சட்டமானது அமுலுக்கு வரக்கூடிய நிலையிலே, சில பகுதிகளில் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் ஐமீன் கிராமம், சரோதிரியம் கிராமம் ஆகிய இரண்டு பகுதிகளும் சேர்ந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் நில வரியின் அடிப்படையைக் கொண்டு அதிலிருந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலத்தை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். எங்கள் பகுதியிலே இருக்கக் கூடிய நிலங்களில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மாற்றுபட்ட வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, ஒரு கிராமத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 8 வரி இருக்கும். மற்ற இடத்தில் அது வித்தியாசமாக இருக்கும். அந்தக் காலத்தில் நிலத்தின் தரத்தை உத்தேசம் செய்து தீர்வை நிர்ணயித்தார்களா, அல்லது மனிதர்களுடைய செல்வாக்கை உத்தேசம் செய்து தீர்வை நிர்ணயித்தார்களா என்பது தெரியாது. இது ஏற்கெனவே ஐமீன்தார் காலத்தில் ஏற்பட்டது. இப்பொழுது அதையே அடிப்படையாகக்கொண்டு இந்த சட்டம் அமுலில் வரவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. பல கிராமங்களில் செட்டில்மெண்டு ஆகியும் இன்னும் அந்த நிலங்கள் அயனுக்கு மாற்றப்படவில்லை. அந்த நிலங்கள் அயனுக்கு மாற்றப்பட்டு விவசாயிகளுக்குத் தகுந்த முறையில் வரிவிதிக்கும் அமைக்கப்படுவனடிய காலத்தை அவர்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, இந்த சட்டம் உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டால், நிச்சயமாக அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஏனென்று கேட்டால், சரோதிரியம் கிராமத்திலுள்ள நிலங்கள் செட்டில்மெண்டு செய்யப்பட்டு பின்னால் அயனுக்கு மாற்றப்பட்டால் விவசாயிகள் நிச்சயமாக தீர்வையில் நன்மை அடைவார்கள். இந்த சட்டம் அமுலுக்கு வந்தபிறகு, செட்டில்மெண்ட் சர்வே ஆனவுடன் இவர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். இருந்தாலும், இவர்கள் சர்க்காரிடம் தங்கள் நிலைமையைக் கூறி, அப்பீல் செய்து முடிவு காண்பதற்குள் பல வருஷங்கள் ஆகிவிடும். ஆகவே, செட்டில்மெண்டு ஆகி பல வருடம் ஆகியுங் கூட அயனுக்கு மாற்றப்படாமல் இருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு ஏதாவது ஒரு பரிகாரம் தேடி, அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்க முடிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ரூபாய் 8 வரியின் அடிப்படையில் ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. நீர்க் கூலியில் இடத்துக்கு இடம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. குறிப்பாக காவேரி பிராந்தியத்தில் முப்போகம் விளையக்கூடிய நிலம் குறைவுதான். புதியதாக அமைக்கப்பட்ட புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் நீர்ப்பாசனத்தின் கீழ் வரும் நிலங்கள் எவ்வளவு என்பதை இன்னும் நிர்ணயம் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால், தண்ணீர் கொடுக்கும் முறையில் பல வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக பவானி பிரதேசத்தில் தண்ணீர் தீர்வையில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் புள்ளம்பாடி கால்வாயிலிருந்து எந்தப் பகுதிக்கும் நேரடியாக தண்ணீர் பாசனம் கிடைக்காது. எரிகளில் தண்ணீர் தேக்கப்பட்டு நிலங்களுக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. இப்பொழுது அரசாங்கத்தார் தீர்வையை நிர்ணயம் செய்யும்பொழுது நீர்க் கூலியையும் சேர்க்கிறார்கள். நீர்க்கூலியில் வித்தியாசம் என்ன என்பது மக்களுக்கு தெரியவில்லை. எங்கள் பிராந்தியத்தில் புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் பாசனத்திற்கு ஏக்கருக்கு என்ன

18th September 1958] [Sri T. K. Subbiah]

நீர்க்கூலி என்பது விவசாயிகளுக்கு புரியவில்லை. அந்த நிலைமையில், அந்தப் பகுதியில் புள்ளம்பாடி சானல் பூர்த்தியாகி, தீர்வை விதிப்பதற்கு முன்பாகவே, சில விதி விலக்குகள் அளிக்கவேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், முதலிலேயே தகுந்த காரணம் காட்டி விதி விலக்கு அளிக்காமற் போனால், பின்னால் புதிய கொள்கையை வகுத்து, இவைகளைச் செய்வது மிகவும் கஷ்டமாகப் போய்விடும்.

10-40
a.m.

நீர்க் கூலியைப் பொறுத்த வரையில், எங்கள் பகுதியில் ஒரு ஆர்.டி.ஷன் பைப் இருக்கிறது. அங்கே, இந்தப் பைப் கிடைத்த பிறகு எக்கருக்கு ரூபாய் 50 கிஸ்தி என்று விதித்து இருக்கிறார்கள். உடையார்பாளையம் தாலுகா ஒரு பிற்போக்கான பிரதேசம் என்பது தெரிந்த விஷயம். அது ஒரு கனர் பிரதேசம் என்பதை உணரவேண்டும். அது ஒரு புஞ்சைப் பிரதேசம் கூட. ஏதோ எதேச்சையாக ஒரு ஆர்ட்ஷன் ஹத்துக் கிடைத்தது என்பதற்காக, திடீரென்று தங்களுக்கு ஒரு கொள்கையில்லாது, சர்க்கார் அதிகத் தீர்வையை விதித்து இருக்கிறார்கள். மக்கள் அங்கே கஷ்டப்படுகிறார்கள். நிலம் மட்டமாக இருக்கிறது, ஆனால் அந்த நிலத்தின் கிஸ்தி அதிகமாக இருக்கிறது. ஏதோ காரணங்களால் இம்மாதிரி கிஸ்தி உயர்ந்திருக்கிறது. ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர் 12½ என்று இருக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த விஷயங்களில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி, அந்தமாதிரி இடங்களைப் பரிசீலனை செய்து, அவைகளுக்கு விதி விலக்கு அளித்துப் பரிசாரம் தேட வேண்டும். அதற்காக வேண்டியதை இந்த பில்லில் செய்யக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(Sri P. U. Shanmugam in the Chair.)

* SRI M. WILLIAM : Mr. Chairman, in supporting this Bill, I would only say that it is long overdue. As we all know, in the erstwhile Travancore-Cochin State, this basic land tax system is in force and added to that, there is the agricultural income-tax. Though, in the first two or three years, some difficulty was experienced by the agriculturists, later on things settled down and now the entire system is working very satisfactorily. The present Bill, I must say, is more advanced and more comprehensive in its nature. I find in the present Bill that an exemption limit not only in point of income but also in point of acreage is provided so that even if the income from 12½ acres of land exceeds Rs. 3,600 the excess will not be taxed. This in fact would give an incentive for intensive cultivation of the land, because the agriculturist is sure that the excess income derived by the intensive cultivation of land will not at all be taxed by the Government. Similarly, if the same thing is adopted over and above the 12½ standard acres limit and the annual income of the agriculturist computed, then also he must be told that the excess income that he gets by intensifying his efforts will not be taxed. Such a provision will inspire confidence in him and he will intensify cultivation. Of course, there are very many beneficial provisions in the Bill, especially the one relating to compounding. In the Agricultural Income-tax Act of the erstwhile Travancore-Cochin State, there is no provision for compounding. There, the assessment is arbitrarily made. In this Bill, keeping of accounts is emphasised. But I feel that since most of the villagers may not be well versed in keeping accounts, the accounts that they give must be accepted by the authorities who are to assess the income from their lands.

[Sri M. William] [18th September 1958]

On going through the opinions expressed by the Members of the Select Committee and the evidence let in by several persons interested in this matter, I am of the view that everyone welcomes this Bill. There seems to be no serious objection to the Bill. The only objection appears to be to the exemption limit whether it should be fixed at Rs. 5,000 or Rs. 6,000 or whether it should be Rs. 3,600 as mentioned in the Bill. With regard to exemption on the basis of acreage, some Members have suggested it should be 15 acres. But the Bill, as it is, seems to be a compromise of the various views expressed by the Members of the Select Committee and by several parties and also by those who let in evidence at the Select Committee stage. Credit, therefore, is due to the sponsor of this Bill for having brought in a comprehensive Bill acceptable to all. My only submission is that the authorities who are to work the Act must be charitable enough to interpret matters of dispute in favour of subjects, as is usually done in the case of all fiscal Acts. In cases where disputes in regard to annual income derived from the land arise, the accounts kept by the ryots must be respected and in all such matters the agriculturist's version of the affair must be accepted.

With these few words, I support the Bill.

SRI P. VEERAPPA GOUNDER: கனம் தாற்காலிக தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வந்திருக்கும் விவசாய வருமான வரி மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி வரவேற்கும் நேரத்தில், இதில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சில கஷ்ட நஷ்டங்களையும் சொல்லாமல் என் னால் இருக்க முடியவில்லை. இந்த மசோதா, விவசாயிகளுக்கு சில இடை யூறுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய மசோதாவாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே, நம் ராஜ்யத்தில் பொது ஜனங்களுக்கு செய்யக்கூடிய ஒரு திட்டத் திற்கு பொருள் உதவி இல்லாத காரணத்திற்காக, இந்தப் புது வரிகளை விதிக்க வேண்டிய கட்டம் வந்திருப்பதைப் பற்றி நான் வருந்தவில்லை. ஆகவே, இந்த வரியினால், சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய கஷ்ட நஷ்டங்கள் அதிகமாக இருப்பதால், வரி விதிக்கக்கூடிய கட்டத்தை ரூபாய் 3,600 என்பதிலிருந்து ரூபாய் 5,000 என்று மாற்றி விதிக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடுமட்டுமல்லாமல், ஸ்டான்டர்ட் எக்சர் 12½ ஆக இருப்பதை 15 எக்சுராக மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று நான் மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயம் செய்வ தில் ஒரே நிர்ணயமான வருமானம் வரும் என்று நினைக்கக் காரணங்கள் இல்லை.

10-50
உ.ம.

விதை போடும்போது எவ்வளவு உற்பத்தியாகும் என்பதும், எவ்வளவு ரூபாய் கிடைக்கும் என்பதையும் நிர்ணயிக்க ஒரு திட்ட வட்டமான நிலை கிடையாது. “எண்ணிப் பார்ப்பது வியாபாரம், எண்ணாமல் பார்ப்பது பயிர்” என்று கூட சொல்லப்படுவது உண்டு. அதன் காரணத்தால்தான் விதை போடும்போது எவ்வளவு ரூபாய்க்கு விளையும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. ஆகவேதான் 3,600 ரூபாய்க்கு மேல் வரி போடப்படும் என்று இருப்பதை மாற்றி மேற்கொண்டு 5,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரக்கூடிய விவசாயிக்கு வருமான வரி போடலாம் என்று அமைத்துக் கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது சட்ட மன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் விவசாய வருமான வரியைப்பற்றிய சட்டத்தைப் பார்த்தால் அதற்கு இரு தலை இருப் பதாகத்தான் தெரிகிறது. அவற்றில் ஒரு தலை விவசாய வருமான வரி யாகத் தோன்றுகிறது. இன்னொரு தலை நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதைப்போல் இருக்கிறது. அதாவது ஒரு பக்கத்தில் பார்த்தால்

18th September 1958] [Sri P. Veerappa Gounder]

விவசாயத்திற்கு வருமான வரி போடப்படுவதாகவும், மற்றொரு பக்கத்தில் பார்த்தால் நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதாகவும் தோன்றுகிறது. ஆகவே, பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை பர்த்தி செய்து கொள்வதற்காக இந்த வரி போடப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இது எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் ஒரே கல்லில் இரண்டு மாங்காய் அடித்து விழுவது போல்தான் தோன்றுகிறது.

இந்தச் சட்டத்திலிருந்து மீறுவதற்கு இதில் வழி இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஒருவருக்கு 100 ஏக்கர் நஞ்சை, புஞ்சை நிலம் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவருக்கு நான்கு பிள்ளைகள் இருக்கின்றன என்றும் வைத்துக்கொள்வோம். அவர் இந்த வரியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்காக தன்னுடைய நிலத்தைப் பிரித்து தன்னுடைய நான்கு பிள்ளைகளுக்கும் கொடுத்து விடுவார். என்னென்றால் இப்பொழுது 12½ ஏக்கருக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விலக்கின் பலனை அடைவதற்கு அவர் அப்படி தன்னுடைய பிள்ளைகளுக்கு தன்னுடைய நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுத்து விடுவதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதனால்தான் நில உடமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டுவதாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது 12½ ஏக்கர் என்பதை ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறோம். இதனால் தான் நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டக்கூடிய நிலையில் தான் இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்லாமல் இந்தச் சட்டம் இன்னும் அமுலுக்கு வரவில்லை. இதை நினைக்கும்போது மிக மிக வருத்தத்தைத்தான் கொடுக்கிறது. இந்த நான் வரையில் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வராமல் இருக்கும்போது 1958-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து இது அமுலுக்கு வரக்கூடும் என்று சொல்லுவதால் அது மின்னல் தாக்குதலைப்போல் எச்சரிக்கையாகத் தோன்றுகிறது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் “ஆனை வரும் பின்னே மணி ஒசை வரும் முன்றல்” என்பதுபோல் இருக்கிறது. இப்படி இந்தச் சட்டம் முன்னதாகவே அமுலுக்கு வரும் என்று சொல்வதைப் பார்த்தால் அது மிக மிக வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது.

ஆனால் ஒன்றைமட்டும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட சட்டம் வரப்போகிறது என்றும் இப்படிப்பட்ட விவசாய வருமான வரி வரப்போகிறது என்றும் கிராம மக்கள் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் இந்தச் சட்டம் நிறைவேறியவுடன் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படும் என்று சொல்ல வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 1958-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் முதற்கொண்டு இது அமுலுக்கு வரும் என்று சொன்னால் ஒன்றும் தெரியாத கிராம மக்கள் எப்படி கணக்கு வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியும். இதையும் சற்று யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக 12½ ஏக்கர் ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று இருப்பதை 15 ஏக்கர் என்று மாற்றிக்கொண்டும், ரூபாய் 3,600 என்று இருப்பதை ரூபாய் 5,000 என்று மாற்றி அமைத்துக் கொண்டும் இதை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றூரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. N. PALANISWAMI GOUNDER: கனம் சேர்மேன் அவர்களே, இன்றைய தினம் நில விவசாய வருமான வரி மசோதாவைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசி விட்டார்கள். விவசாய வருமான வரி போடுவதைப்பற்றி சில மாறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப் போடுவதில் சில சிரமங்கள் இருப்பதைப்பற்றியும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்படிப்பட்ட வருமான வரி போட்டு அதன் மூலம் சென்னை சர்க்கார் எதிர் பார்ப்பது சுமார் ஐம்பது லட்சம் ரூபாய். இந்த ஐம்பது லட்சம் ரூபாயை வசூல் செய்வதற்கு போதிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே எங்கு பார்த்தாலும் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நியமனம் அதிகரித்துக்

[Sri K. N. Palaniswami Gounder] [18th September 1958]

கொண்டே போகிறது. இன்னும் இதை வசூல் செய்வதற்கு அதிகப்படியான உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கும்படியாகவும் இருக்கும். அப்படி நியமிக்கும்போது சுமார் 2½ முதற்கொண்டு 3 லட்சம் ரூபாய் வரையில் அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நியமனம் விஷயமாக செலவழிக்க வேண்டியதாக இருக்கும். ஆனால் இந்த ஐந்து லட்சம் ரூபாயை வசூல் செய்வது சர்க்காருக்கு சிரமமான காரியம் அல்ல. மற்றுமுள்ள எவ்வளவோ செலவுகளைக் குறைத்துக்கொண்டால் இந்த பற்றாக்குறையை சமாளித்துக் கொண்டேவிடலாம். அப்படி அதிகப்படியாக உத்தியோகஸ்தர்களை மூன்று லட்சம் ரூபாயில் செலவு செய்து நியமனம் செய்து ஐந்து லட்சம் ரூபாய் வசூலிப்பதைக் காட்டிலும் ஏற்கெனவே செய்து வாக்கூடிய சில செலவுகளை குறைத்துக் கொண்டால் இதைச் சரிக்கட்டிக் விடலாம். அதிகமான பூமி இருப்பதால் அதன் மூலமாக அதிகப்படியான பூமி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களிடமிருந்து அந்தப் பணத்தை வசூலித்து விடலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே நாம் விற்பனை வரி போட்டிருக்கிறோம். ஆரம்பத்தில் அது எவ்வளவு போடப்பட்டது என்பதையும் இப்பொழுது எவ்வளவு போடுகிறோம் என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப் போலவே இன்றையதினம் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு விலக்கு அளித்தாலும் பிற காலத்தில் அவர்களுக்கும் நாம் வரி போடக்கூடிய அளவுக்கு வந்து விடலாம். அத்துடன் இப்பொழுது விற்பனைவரியை வசூலிக்கக்கூடிய முறையில் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதும், அதை வசூலிக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களால் வியாபாரிகள் எவ்வளவு கஷ்டமடைகிறார்கள் என்பதும் நன்றாகத் தெரியும். அதைப்போலவேதான் இதிலும் ஏற்படும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

சாதாரண விவசாயிகள் தங்களுடைய வரியைக் கட்டுவதற்கு அவர்கள் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களால் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ள முடியுமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். எழைவிவசாயிகளால் எந்த விதத்திலும் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளவே முடியாது. அதனால் சிறிய விவசாயிகள் பெரிய கஷ்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டியதாக இருக்கும். இன்றைய தினம் சென்னை சர்க்காருக்கு ரிவினியூ லாண்ட் டாக்ஸ் மூலமாக சுமார் ஐந்து கோடி ரூபாய் வருகிறது. இது ரொம்ப நாட்களுக்கு முன்னதாக கணக்கிடப்பட்டு வந்த முறையில் வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. 1950 முதற்கொண்டு விலைவாசிகள் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. இன்றைக்கு பொருளாதார நிலைமை உயர்ந்திருக்கிறது. அதாவது ஒன்று முதல் ஐந்து பங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இப்பொழுது வசூலிக்கப்பட்டு வரும் செஸ் சுமார் ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன்னதாக போடப்பட்ட கணக்கில் வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்பொழுது விலைவாசி அதிகரித்திருப்பதால் செஸ் முறையை அதிகரித்து வசூலித்துக்கொள்ளலாம். இன்றைய தினம் ஐந்து மடங்கு உயர்ந்திருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கும் வரியைக் காட்டிலும் இரண்டு மடங்கு அதிகமாகப் போட்டாலும் அவர்கள் அதைக் கொடுக்க முன் வருவார்கள், அதைக் கொடுக்க கவலையும் பட மாட்டார்கள். இப்பொழுது எல்லா பண்டங்களின் விலையும் உயர்ந்திருக்கிறது, பூமியின் விலையும் உயர்ந்திருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகள் அவர்கள் ஏற்கெனவே கட்டி வரும் சென்னை இரண்டு பங்கு அதிகமாகி வசூலித்து வந்தால் அவர்கள் அதைக் கொடுக்க தயங்கமாட்டார்கள். இப்படி சென்னை உயர்த்துவதன் மூலம் சர்க்கார் இந்த ஐந்து லட்சம் ரூபாயை வசூலித்து விடலாம். அதற்கு என்று தனிப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. ஏற்கெனவே இப்படிப்பட்ட சென்னை வசூலித்து வரும் கணக்குப்பிள்ளை மணியக்காரர்களை வைத்துக்கொண்டே இதையும் வசூலித்து விடலாம். அதனால் தனியான டிபார்ட்மெண்டை நியமிக்க வேண்டிய அவசியமும் இருக்காது. கணக்குப் பிள்ளைகளுக்கும் மணியக்காரர்களுக்கும் இதற்கு என்று அதிகப்படியான சம்பளத்தை கொடுத்துவிட்டு இதை வசூலித்துக் கொள்ளலாம். இதனால் சாதாரண விவசாயி கூட பலன் அடைவதற்கு வசதி இருக்கிறது. இப்பொழுது ரூபாய் 25 செஸ் கொடுக்கிறவர்களிடம் அதிகமாக ரூபாய் 25

18th September 1958] [Sri K. N. Palaniswami Gounder]

வாங்கினால் அவர்கள் கொடுக்கத் தயங்க மாட்டார்கள். ஆகவே இந்த முறையை அனுசரித்தால் அதிகப்படியாக செலவு இல்லாமல் பற்றுக் குறையை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள முடியும்.

இப்பொழுது ஏழை விவசாயிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். நான் சொல்லுகிறபடி செய்தால் இப்படிப்பட்ட சிறு விவசாயிகள் அதிகப்படியாக பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். விவசாய வரி வரப்போகிறது என்று இப்பொழுதே கிராமப் புரங்களில் விவசாயிகளிடத்தில் ஏற்கெனவே ஒரு பீதி இருந்து வருகிறது. இப்படிப்பட்ட வரி போடுவதனால் கிராமங்களிலுள்ள சில விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள்.

சென்னை சர்க்காரும், இந்திய சர்க்காரும் நினைக்கிறார்கள், விவசாயம் பெருகவில்லை, உணவு உற்பத்தி ஆகவில்லை, உணவுப் பற்றுக்குறை இருக்கிறது என்று நாம் ஏதோ நகரங்களில் இருந்துகொண்டு அதைப் பற்றி சிந்தனை செய்து கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள நிலைமையைக் கவனிப்பதில்லை. கிராமப் பகுதிகளில் சென்று பார்த்தால், அங்கே விவசாயம் நடத்துவதற்குப் போதிய வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது, என்பதைப் பார்க்க முடியும்.

11-00
a.m.

கிராமங்களிலே விவசாயம் சரிவர நடடபெறவில்லையென்றால், அதற்கு இன்றொரு காரணம், கிராமத்தவர்கள் இரண்டு மூன்று மைல் தூரத்திலுள்ள நகரத்தில் வேலையைத் தேடிப் போய்விடுகிறார்கள். ஏனென்றால், நகரத்தில், மில் தொழிலாளிகளுக்கும், மற்றும் உள்ள தொழில்களில் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளிகளுக்கும் சர்க்கார் விதிக்கும் சம்பள விகிதங்கள், வீட்டு வசதிகள், இன்ஷூரன்ஸ் போன்ற சலுகைகள் கிராமத்திலுள்ளவர்களை நகரங்களுக்கு இழுகின்றன. நகரத்தில் ஒரு தொழிலாளி மாதமொன்றுக்கு ரூ. 150 முதல் ரூ. 200 வரை வருமானம் பெற முடிகிறது. எட்டு மணி நேரம் ஒரு நாளைக்கு வேலை செய்தால் போதும் என்றும் இருக்கிறது. இப்படி மில் தொழிலாளி தினமொன்றுக்கு எட்டு மணி நேரம் வேலை செய்துவிட்டு, மாதமொன்றுக்கு ரூ. 150 முதல் ரூ. 200 வரையில் சம்பளம் வாங்கிக்கொள்வதற்கும், மற்ற வசதிகளுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில், கிராமத்தில் விவசாய தொழிலாளர்கள் காலையிலிருந்து மாலைவரையில் வெயிலில் வேலை செய்வதோடு, போதிய சம்பளமோ மற்ற வசதிகளோ இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் கிராமத்தவர்கள் நகரங்களை நோக்கிச் செல்கிறார்கள்.

உதாரணமாக, திருப்பூர் நகரத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். அது 75,000 ஜனத்தொகையைக் கொண்ட நகரம். 40,000 பேர்கள் “ப்ளோடிங் பாபுலேஷன்” என்ற நிலைமையில் இருக்கிறது. நகரத்தின் ஜனத் தொகையில் பாதிக்குமேல் சுற்றுப்பக்கத்து கிராமங்களிலிருந்து வருகிற வர்களாக இருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் வேலை கிடைக்காதது ஒருபுறமிருக்க, கூலி குறைவு காரணமாகவும், வேலைப் பளு கஷ்டமாக இருப்பது காரணமாகவும், கிராமத்தவர்கள் நகரங்களுக்குச் செல்கிறார்கள். அது போல இன்றையதினம் விவசாய சம்பந்தமான காரியங்கள் செய்வதற்கு விவசாய இலாகாவை வைத்திருக்கிறார்கள். சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் விவசாயிகளுக்குப் போதிய சொளகரியம் அளிக்கப்படவில்லை. விவசாயிகளுக்கு உரமும் போதிய அளவு கிடைப்பதில்லை. வரண்ட பிரதேசங்களில் தண்ணீர் கஷ்டங்களும் இருக்கின்றன. இத்தகைய காரணங்களால் வறண்ட பகுதிகள் இன்னும் பிற்போக்காகப் போய் விவசாயமும் பிற்போக்கு அடைந்துகொண்டு போகிறது. இன்றைக்குச் சர்க்கார் கருதுவதுபோல, விவசாயத்தை அதிகப் படியாகவும், நல்ல முறையிலும் செய்யவேண்டுமென்றால், தண்ணீர் வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படவேண்டும். பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் இல்லாவிட்டாலும் கூட, பவானி நீர்த்தேக்கத் திட்டம் போன்று இல்லாவிட்டாலுங்கூட, மேட்டு நிலத்தில் உள்ள கிணறுகளுக்கும் தண்ணீர் வருவதற்கேற்ற வகையிலே, ஏரிகள், குளங்கள் முதலியவைகள் சீர்படுத்தப்படவேண்டும். மராமத்து இலாகா அமைச்சர் கக்கன்ஜி அவர்கள்

[Sri K. N. Palaniswami Gounder] [18th September 1958]

கோயமுத்தூர் வந்திருந்தபோது சில குட்டைகளைப் பார்வையிட்டார்கள். வறண்ட பிரதேசங்களில் விவசாயம் செய்வதற்குத் தோன்றாத துணையாக இருப்பது தண்ணீர் வசதி. பெரிய பெரிய திட்டங்கள் ஏற்பாடு செய்தாலும், சிறிய குட்டைகள், எரிகள், குளங்கள் முதலியவைகளுக்கும் ஏற்பாடு செய்வதோடு கூட, அவைகளுக்குப் போதிய தண்ணீர் வருவதற்கு வசதியும் செய்துகொடுக்கவேண்டும். அதுவும் தவிர, உரமும் போதிய அளவு கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும்.

கிராமங்களில் வாழ்கின்றவர்களுக்கும் நகரங்களில் வாழ்கின்றவர்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதேபோல் கிராமங்களில் விவசாயம் செய்கின்றவர்களுக்கும் நகரங்களில் வியாபாரம் செய்கின்றவர்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. வியாபாரத்தில் ஏதோ ஐம்பதாயிரம் ரூபாயை முதல் போட்டுவிட்டால், வருஷக் கடைசியில் ஐயாயிரம் ரூபாய் லாபம் வந்து விடலாம். ஆனால், விவசாயம் அப்படி அல்ல. நகரத்தில் ஒருவன் சிறு வியாபாரம் செய்தாலும் அவனுடைய குடும்ப வாழ்க்கை சந்தோஷமாக இருக்கிறது. ஆனால், கிராமத்தில் 500 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவருடைய—நான் வறண்ட பிரதேசமாகிய என்னுடைய ஜில்லாவைப்பற்றிச் சொல்கிறேன்—வாழ்க்கைத் தரத்தைப் பார்க்கும்போது நகரத்திலுள்ள சாதாரண மில் தொழிலாளியின் அந்தஸ்தைவிட குறைந்திருக்கும். ஏனென்றால் விவசாயினுடைய வருவாய் குறைந்துவிட்டது. விவசாயிக்கு சர்க்காரும் துணை புரியவில்லை என்பது காரணம். சர்க்கார் ஒருவசதியும் செய்யவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. சர்க்காரும் இரண்டு, மூன்று வகையிலே விவசாயிகளுக்குக் கடன் அளிக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக கடன் அளிக்கிறார்கள்; ரெவினியூ இலாகா மூலமாகவும் கடன் அளிக்கிறார்கள்; சமுதாய அபிவிருத்தி மூலமாகவும் கடன் அளிக்கப்படுகிறது. நில அடமான பாங்குகளின் மூலமாகவும் கடன் அளிக்கப்படுகிறது. இவ்வளவு வகையிலே கடன் அளித்தும் கூட, வருஷத்திற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்குமேல் ஒரு விவசாயி கடன் பெற முடியாமலும், அவனுடைய தேவைக்குப் போதாமலும் இருக்கிறது. நான்கு இடங்களில் நாலாயிரம் ரூபாய் கடன் பெறவேண்டுமானால், ஒரு விவசாயி ரூபாய் 500 வரையில் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் மற்ற சிப்பந்திகளுக்கும் அளிக்கவேண்டியிருக்கிறது. நாலாயிரம் ரூபாய் கடன் கேட்டு, அதற்காக ரூபாய் 500 செலவுபித்து, பாக்கி ரூபாய் 3,500 கடன் கிடைக்கிறது. அந்தக் கடனைப் பெற்றுவிட்டு, அது விவசாயத்திற்குப் போதுமானதாக இல்லை. இதைத்தவிர, அந்த விவசாயி அதிக வட்டிக்குக் கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஆகவே, வியாபாரத்திற்கு எப்படி ஷெட்யூல் பாங்குகள் கடன் அளிக்கின்றனவோ, அதுபோல், விவசாயத்திற்கும் கடன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுக்காவாக எடுத்துக்கொண்டு, அந்தத் தாலுகாவில் எத்தனை விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எத்தனை ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது, வருஷத்திற்கு எவ்வளவு தொகை விவசாயத்திற்குத் தேவையாக இருக்கும் என்பதையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்படி கணக்கெடுத்து, ரூரல் பாங்குகள் மூலமாக அவர்களுக்குத் தேவையான கடன் கிடைப்பதற்கான வசதியை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்தந்த தாலுகாவில் உள்ள விவசாயிகள் வில்லடைவைத்துக் கொண்டு, ஒரு விவசாயிக்கு 50 ஆயிரம் ரூபாய் சொத்து இருந்தாலும், அவருக்கு 25 ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் கடன் கொடுத்து, அந்த வருஷக் கடைசியில் மகசூல் காலத்தில் கடனைத் திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். உத்தியோகஸ்தர்கள் லஞ்சம் வாங்குவதைத் தடுத்து, சலப வட்டிக்குக் கடன் வசதி செய்துகொடுத்தால்தான் விவசாயம் நல்ல முறையில் நடைபெறமுடியும். அதற்குச் சர்க்கார் துணை புரிய வேண்டும். அத்துடன் குட்டைகள், குளங்கள், எரிகள் முதலியவைகள் செப்பனிடப்பட்டு மேட்டூர் பிரதேசங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

நேரம் அதிகமில்லாத காரணத்தால், நான் சீக்கிரம் முடித்துக்கொள் கின்றேன். சர்க்கார் இன்றையதினம் திட்டமிட்டு, விவசாய வருமான வரி போடுவது, முக்கியமாக கிராமத்திலே வாழ்கின்ற ஏழை விவசாயி

18th September 1958] [Sri K. N. Palaniswami Gounder]

களைப் பாதிக்கும். படிப்பு இல்லாத விவசாயிகள் கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதிலே அவர்களுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படும். வரி விதிப்பு அதிகாரிகளிடம் விவசாயிகள் பப் போகும் கஷ்டங்களை இப் போதே எதிர்பார்த்து இந்த விவசாய வருமான வரியை விதிக்காமல், அதற்குப் பதிலாக, நில வரி சார்ஜையாவது ஒன்றுக்கு இரண்டு பங்காக விதிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைவெல்லாம் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து, விவசாய வருமான வரியை நீக்கிவிட்டு அதற்கு பதிலாக நிலவரி சார்சார்ஜை உயர்த்தினால் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான பளுவும் இருக்காது என்ற என் அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. PONNIAN: தலைவர் அவர்களே, இந்த முற்போக்கான மசோதாவைக் கொண்டுவந்த கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைச் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவைத் தயாரித்த பொறுக்குக் கமிட்டியார் அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்வதுடன், இம்மாதிரி வரிகள் போட்டு, அரசாங்கத்தினுடைய வருமானத்தை உயர்த்தி, அதைக்கொண்டு பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு உபயோகப்படுத்தி, ஏழை பாழைகளுக் கெல்லாம் நல்ல வசதி அளிக்க முன்வந்த அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன்.

பொறுக்குக் கமிட்டியார், விவசாயிகள் விஷயமாய் மிகவும் விசாலமான முறையில், நுண்ணிய முறையில், ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் ஆராய்ந்து, அவர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் சகல விதிவிலக்குகளும் அளித்துத் தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லை.

உதாரணமாக, கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் 12½ ஏக்கர் பஸ்ட் க்ளாஸ் லாண்டு, நெல் விளையும் பூமிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறதென்றால், கிட்டத் தட்ட லட்சம் ரூபாய்க்கு மதிப்பிட்டுத்தான் அந்தத் தொகை மதிப்புக்கு மேற்பட்ட சொத்துக்குத்தான் வரி என்றால், என்னைப் பொறுத்தவரையில் அது ஒரு ஒழுங்கான முறை என்று நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

ஒவ்வொரு பயிருக்கும், ஒவ்வொரு வேளாண்மைக்கும் தகுந்த அளவில் விதிவிலக்கு அளித்து பொறுக்குக் கமிட்டியார் இந்த மசோதாவில் சிபார்சு செய்ததையும் நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

சர்க்காரால் உண்டாகும் பாசனத்திற்கு, தோட்டக்கால் பூமிகளுக்கு 20 ஏக்கர் வரையில் விதிவிலக்கு அளத்திருக்கிறார்கள். கிணறுகளில் பம்பு செட் வைத்து கபிலை ஏற்படுத்தியோ தண்ணீர் பாய்ச்சும் நிலங்களுக்கு, 25 ஏக்கர் வரையில் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் நமது நாட்டில் கால்நடைச் செல்வம் அவசியம். அப்படி கால் நடைச் செல்வங்கள் மேய்க்குடியு பூமிகளுக்கு இந்த வரியை இல்லை என்ற முறையில் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். பாக்குத் தோப்பு, மாந் தோப்பு, தென்னந்தோப்பு, சவுக்குத் தோப்பு இவைகளுக்கெல்லாம் விதிவிலக்கு அளிப்பதென்றால், அதுவும் உண்மையிலேயே பாராட்டுதலுக்கு உரியதுதான்.

எலம், காப்பி, தேயிலை சம்பந்தமாக ஒரு விஷயத்தை அமைச்சர் அவர்களிடையே கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தேயிலையைப் பொறுத்தவரையில் 7½ ஏக்கருக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். தேயிலை வாரத்திற்கு ஒரு முறை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும். ஆனால், காப்பி ஆஸ்ட்ரேட் வருஷத்தில்தான் கொடுக்கும். ஒரு வருஷத்திலே பலன் கொடுத்தால் அடுத்த வருஷத்தில் அந்த காப்பி பலன் தராது. அதற்கு அடுத்த வருஷத்தில்தான் பலன் கொடுக்கும். 7½ ஏக்கர் வரையில் 12½ தோட்டங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதுபோல்,

[Sri K. Ponnian]

[18th September 1958]

காப்பித் தோட்டத்திற்கும் இன்னும் அதிகமாக விதிவிலக்கு அளிக்கலாம் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, விதிவிலக்கு அளிப்பதில், ரூபாய் 3,600-க்குத்தான் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். ரூபாய் 3,600 என்பதை ரூபாய் 5,000 ஆக மாற்றினால் அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். ரூபாய் 5,000 வருமானமுள்ள ஒரு விவசாயி சாதாரண ஒரு வாழ்க்கையைத்தான் நடத்த முடியும். இந்த நவீன காலத்திலும் விவசாயிகள் கிராமங்களில் மிகவும் அல்லலப்பட்டு, டவுன் எரியாக்களுக்கு வரவேண்டிய தொல்லை ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது பெரிய டவுன் எரியாக்களுக்கும் சிட்டிகளுக்கும் வந்தால் அவர்களுக்கு பிழைப்புக்குப் போதுமான வசதிகளைக் கொண்டு நம்புகிறார்கள். நகரங்களில்தான் நவீன நாகரீகங்கள் இருப்பதாக அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். ஆகவே, கிராம மக்களெல்லாம் டவுனுக்குத்தான் வர ஆசைப்படுகிறார்களேயொழிய, கிராமங்களில் விவசாயத்தைப் பெருக்கலாம், விவசாயத்தை வளர்க்கலாம் என்ற எண்ணம் கிராம மக்களுக்குத் தோன்ற முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகையால், இந்த வரி விதிப்பு விஷயத்தில் ரூபாய் 3,600 என்பதை ரூபாய் 5,000க்கு என்று உயர்த்திவிட்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

11-10
a.m.

வரி விதிப்பில் தரங்களைக் கொண்டுதான் இதை நிச்சயிக்கவேண்டும். உதாரணமாக எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு ஏக்கர் நிலம் 10,000, அல்லது 12,000 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. அதேசமயத்தில், மேட்டூர் வாய்க்கால் பாசனம், லோயர் பவானி வாய்க்கால் பாசனத்தில் உள்ள நிலங்கள் ரொம்பவும் கீழ்தரமான நிலையில்தான் இருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் ஒரு ஏக்கர் நஞ்சைக்கு 14 ரூபாய் கிடைத்த போட்டிருக்கிறார்கள். புதிதாக பாசனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் பூமிகளுக்கு 20 ரூபாய் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் 20 ரூபாய் போட்டிருக்கிற நிலங்கள் 14 ரூபாய் போட்டிருக்கும் நிலங்கள் கொடுக்கக் கூடியதில் கால் பங்கு விளைச்சல் கூட கொடுப்பதில்லை. லோயர் பவானி விஷயத்தில் ஏற்கனவே பல குழப்பங்கள் இருந்து வருவது ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்கும். ஆகவே, தரத்தை உத்தேசித்து, தரத்தைப் பார்த்து வரி போட வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தப் படியாக, என்னுடைய பிரதேசத்தில் மலைகளும் மலை சாய்ந்த பூமிகளும் நிறைய இருக்கிறது. மலை வெளி பூமிகளுக்கு செஸ், 10 அணு போட்டிருக்கிறார்கள். அப்பூமிகள் நல்ல “லாயில்” உள்ளவை. நல்ல வளப்பம் உள்ளவை. ஆனால் அவைகளுக்கு அடுத்துள்ள கீழ்தரமான நிலங்களுக்கு ஒரு ரூபாய் “செஸ்” போட்டிருக்கிறார்கள். ஆக, நன்கு விளையக் கூடிய நிலங்களுக்கு செஸ் கம்பியாகவும், விளைவு கொடுக்காத நிலங்களுக்கு செஸ் அதிகமாகவும் போடப் பட்டிருக்கிறது. அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தப்படியாக, கோவில் நிலங்களுக்கும், மடாதிபதிகளிடம் உள்ள நிலங்களுக்கும் ஏனோ விதி விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. “கோவாப்பரேட்டில் பார்மிங்” க்கு எப்படி விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்களோ அதேபோன்று, இந்த நிலங்களை சர்க்காரே எடுத்து அவைகளை நல்ல முறையில் பயன் படுத்த சர்க்கார் விதிமுறைகள் வகுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோவில் நிலங்களையும், மடாதிபதிகள் கையிலுள்ள நிலங்களையும் எடுத்து கூடுமான வரையில், அவைகளை, ஹரிஜனங்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் நடத்த கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னென்ற நிலச்சட்டங்கள் பலவிதமாக வந்து கொண்டிருப்பதால் ஹரிஜனங்களுக்கு இன்று, உழவதற்குக் கூட பூமிகள் கிடைக்க மாட்டேன் என்கிறது. ஆகவே கோவில் நிலங்களையும், மடாதிபதிகள் கையிலுள்ள நிலங்களையும் சர்க்கார் எடுத்து அவைகளை ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுத்தால் அவர்கள் அவர்களது வாழ்க்கையை செப்பனிடும், நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்த முடியுமென்றும் சொல்லிக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

18th September 1958]

***Sri M. P. SUBRAMANIAM :** அவைத்தலைவர் அவர்களே, இது வரையில் காப்பி, தேயிலை போன்ற தோட்டப் பயிர்களுக்கு போட்டு வந்த வருமான வரியை மற்ற விவசாய வருமானம் எல்லாவற்றிற்கும் ஏற்படும் வகையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவர இருக்கிறது. என்பதை நாம் நன்கு அறிகிறோம். வருமானத்தில் மேல் வரி போடுவது என்பது பொதுவாக வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தாலும், இந்த விவசாய வருமான வரி என்பது, ஏற்கனவே ஒரு வரியோடு இரண்டாவது. வரியாக சேறுகிறது என்பதை இந்த அவையில் உள்ள எல்லோரும் ரெட்டுக்குக் கூறினார்கள். ஏற்கனவே, நிலமுடையவர்கள் லாண்ட் ரெவின்யூ என்ற முறையில் வரி கட்டி வருகிறார்கள். லாண்ட் ரெவன்யூ போக, விவசாய வருமானத்தின் மேல் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது வருகிற சட்டம் சொல்கிறது. லாண்ட் ரெவன்யூ என்பதை, சாதாரணமாக நிலத்தின் வருமானத்தையொட்டியே இது ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பதை இச்சபையில் உள்ள எல்லோரும் அறிவார்கள். இது, 30, 31 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு லாண்ட் ரெவன்யூ செட்டிமெண்ட் ஏற்பட்டது. அதை நீக்கி விட்டு வருமானத்தின் மேல் மட்டும் வரி போடுவது என்ற கொள்கையை கையாண்டிருக்கலாம். எல்லாத் துறைகளிலும் வருமான வரி போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபோது, விவசாயத்துறையிலும் வருமான வரி போட வேண்டுமென்று சொல்லும்போது என்னேப் போன்றவர்கள் ஒருக்காலும் அதை எதிர்க்க மாட்டார்கள், அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில், ஓரளவு குறிப்பிட்ட வருமானத்திற்கு கீழேயுள்ளவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை அரசியலார் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். ஏனோ இதில் அதைப் பற்றி குறிப்பிடாதது வருத்தத்தைத் தருவதாக இருக்கிறது. இந்த சபையில், இந்த விவசாய வருமான வரிமசோதா வந்தபோது 2, 4 ரூபாய் என்று கந்தாயப் பணம் செலுத்துபவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டு வேண்டுமென்று கூறிய போது, அரசாங்கத்திற்கு விற்பனை வரிக்கு அடுத்தாற்போல் வருமானம் வரக் கூடிய இந்த வரியில் இருந்தும் விலக்கு அளித்து விட்டால் அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய வருவாய் குறைந்து போகும் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வரியானது, வருமானத்தை யொட்டி கொண்டு வரப் பட்டுள்ளதா அல்லது சோஷியலிச சமுதாயத்தைச் சமைப்பதற்கு இது ஒரு படி என்று எண்ணி சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வை குறைக்க கொண்டு வரப்பட்டுள்ள வரியா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். வருமானத்தை மட்டும் கருதி கொண்டு வரப் பட்ட வரியாக இருந்தால், இந்த அவையில் ஏற்கனவே கணம் பழனிசாமி கௌண்டர் அவர்கள் கூறியது போல் வருமானத்தைப் பெருக்க சர்ச் சார்ஜ் முறையைக் கையாண்டபேரே 70, 80 லட்சம் ரூபாயை நாம் எளிதில் பெற முடியும். வரி வசூல் செய்வதற்கான இயந்திரங்கள் அந்தக் காலத்தில் இருந்தே நம் கையில் இருக்கிறது. கிராமாதிகாரிகள் மூலமாக வருமானவரி வசூலிக்கத் தனி யந்திரம் தேவை. அதற்கு செலவு, வருமான வரி என்று விதித்து வருவாயை அதிகரிக்கப்போனால், அதி லுள்ள சிக்கல்களால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள், சிலர் அரசாங்கத்தை எமாற்றுவார்கள், இத்தகைய தொல்லைகளுக்கு நாம் ஆளாக வேண்டியிருக்கிறீம். வருவாயை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல், சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்க இதை ஒரு படியாக பயன்படுத்திக்கொள்வதாக இருந்தால், நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று இங்கு எல்லோராலும் வற்புறுத்தப்படுவதை உச்சவரம்பு கட்டக் கூடாது என்று ஒன்றிசண்டு பேர்கள் சொல்வார்களாயிருக்கலாம். ஆனால், அதிகமாக எல்லோரும் அதை ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய கொள்கையாக அது இருக்கிறது. ஆகவே அதை உடனடியாக கொண்டுவர வேண்டும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலம் முதற்கொண்டு திட்டக் கமிஷனும் மத்திய அரசாங்கமும் ஏன் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டவில்லை என்று நம் முதலமைச்சரும், மற்ற அமைச்சர்களும் டெல்லிக்குப் போகிறபோது அவர்களிடம் வற்புறுத்தி வருவதில் இருந்து அத்தனை தரப்பு அரசியல் கட்சிகளும் நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்பதை வற்புறுத்தி வருகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. அப்படி முடிவு செய்து விட்டால், நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டி விட்டால் இந்த நில வருமான வரிக்கே அவசியம்

[Sri M. P. Subramaniam] [18th September 1958]

இல்லாமல் போகும். உச்ச வரம்பு கட்டப்போவதாக அமைச்சர் அவையில் உள்ளவர்கள் அடிக்கடி சொல்லி வருகிறார்கள். அதைச் செய்வதற்கு முன்பு ஏன் இந்த வருமானவரியைக்கொண்டு வர வேண்டுமென்று நாங்கள் முன்பே கேட்டோம் அதையே இப்பொழுதும் கேட்கிறோம். நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதை அதிக வருடங்களுக்கு தள்ளிப் போட முடியாது. இன்னும் சில மாதங்களில் அல்லது ஒரு வருடத்திற்குள் அதை நிச்சயமாக கொண்டு வந்துதான் தீர வேண்டும். அதைக் கொண்டு வருவதினால் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களின் ஆதரவை இமந்து விருவோம் என்று அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்களுக்கு பயம் இருந்தாலும் அது நிச்சயமாக கொண்டு வந்துதான் தீர வேண்டும். சோஷலிஸ சமுதாயத்தை சமைக்கிறோம் என்று வெளியில் தம்பட்டம் அடிப்பதற்காகவாவது நில வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டித்தான் தீரவேண்டும். ஆகவே, இந்த வரிக்கு அவசியமேயில்லை. நான் இதைச் சொல்வது வருமான வரிக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் முறையில் அல்ல. வர வேண்டிய முற்போக்கான திட்டத்தை ஒத்தி வைக்க இது ஒரு புகலிடமாக இருக்கக் கூடாது. ஆகவே, இதை இடைக்காலத்திற்காக பயன்படுத்திக் கொண்டு, விரைவில் நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வசூல் செய்யப்பட முடியாமல், பெரிய பணக்காரர்களும், முதலாளிகளும் வருமான வரி அதிகாரிகளை எமாற்றி வருகிற புள்ளி விவரங்களை நாம் அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறோம். வருமான வரி என்று போட்டால், கிராமங்களில் உள்ள பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் அரசாங்கத்தை எமாற்றுவதற்கு வழிவகை இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில், கணக்குப்பின்னை, கிராம முன்சீப் போன்றவர்கள் கொடுக்கும் புள்ளி விவரங்களை வைத்துக் கொண்டுதான் பல சந்தர்ப்பங்களிலும் பலரது வருவாயையும் நிர்ணயிக்கவேண்டியிருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் உள்ள கிராம அதிகாரிகளினால் சாதாரண விவசாயிகள் படும் தொல்லைகள் எவ்வளவு என்பதை கிராமப்புறத்தில் இருந்து வருபவர்களுக்கு தெரியும். ஆக, இறுதியாக நான் சொல்வது என்னவெனில், இந்த விவசாய வருமான வரி விதிப்பது, நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதை ஒத்திவைப்பதற்கு புகலிடமாக இருக்கக்கூடாது என்று கூறிக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-20
a.m.

* Sri K. B. S. MANI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய வருமான வரி மசோதாவை ஆதரித்து இரண்டொரு வாரத்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதாவை கொண்டு வருவதற்கு முன்னதாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதைத் தவிர வேறு வரிகள் ஒன்றும் போடப்போவதில்லை என்றும் இதுதான் இறுதியான வரி என்றும் உறுதியாகக் கூறினார்கள். அதை நான் மனமார வரவேற்கிறேன். ஆனால் இன்றைய பத்திரிகையில் மேலிடத்திலிருந்து இன்னும் வரிகள் விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. அது எவ்விதமாக இருந்தாலும் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அவைகளை வரவொட்டாமல் அதற்குப் போதிய சான்றுகளை கூறி, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல முறையில் நல்ல பயனை அடையும்படியான ஒரு வழித்துறையை ஏற்படுத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே இதை ஆதரிக்கின்ற கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களை வாழ்த்துகிறேன். அடுத்ததாக, இந்த அவையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவில் பல குறுக்கல்கள், நீட்டல்கள், வெட்டல்கள் இவைகளை எல்லாம் செய்யவேண்டும் என்று ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தனது அபிப்பிராயத்தை கூறினார்கள். இதைப்பார்க்கும் பொழுது எனக்கு ஒரு அரபு நாட்டு கதை ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அரபு நாட்டு அரசனின் கீழ் கலீல் என்ற ஒரு விதாஷ்கன் வேலை செய்து வந்தான், ஒரு நாள் அந்த அரசன் கலீல் என்று அழைத்து நமது நாடு எப்படி இருக்கின்றது என்று கேட்டானாம். அதற்கு கலீல் நன்றாக இருக்கிறது அரசே என்றானாம், அதன் பின் அரசன் கலீலைப் பார்த்து “என்னுடைய மதிப்பு என்ன இருக்கும்” என்று கேட்டானாம், அதற்கு கலீல் “அதை சொல்ல முடியாது அரசே” என்றானாம். அதன் பின்

18th September 1958] [Sri K. B. S. Mani]

அரசன் கலீலைப் பார்த்து “நான் ஒரு அரபு நாட்டு அடிமையாக இருந்தால் என்னை என்ன விலைக்கு விற்பாய்” என்று கேட்டான். அதற்கு கலீல் “இருபத்தி ஐந்து பொற்காசுக்கு விற்பேன்” என்று சொன்னான். அதை கேட்ட அரசன் கோபம் கொண்டு “என்னுடைய இடைவாரி மாதிரம் 25 பொற்காசுகள் பெறும் என்பதை நீ அறிவாயா” என்று கேட்டான். அதற்கு கலீல் “அந்த இடைவாரி இருப்பதினால் தான் 25 பொற்காசுகள் கிடைக்கும் என்று சொன்னேனே தவிர உங்க றிடத்தில் வேறு என்ன இருக்கிறது” என்றானும். அதைப்போல் நாட்டுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவை நீட்டவும், குறுக்கவும். வெட்டவும் செய்தால் அந்த கதையைப்போலத்தான் அமையும் என்பதை வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆதலால் இதில் வேறு ஒரு சில நல்ல திருத்தங்களை செய்து இதை அமரபு படுத்தவேண்டுமே தவிர இதில் இருப்பதை எல்லாம் எடுத்துவிட்டால், இது நான் முன்னால் சொன்ன அந்த கதைக்கு ஒப்பாகத்தான் இருக்கும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். அதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த வரி விகிதத்தில் இதற்கு முன்னதாக சர்க்கார் தேவையான பொழுது எக்ஸ்சுக்கு இவ்வளவு என்று விகிதாச்சாரத்தை உயர்த்தி வரியை வசூலித்து வந்தார்கள். அந்த விகிதாச்சாரத்தில் பல துறைகள் இருந்தது. கிஸ்தி என்ற ஒரு முறை, ஸர்சார்ஜ் என்ற ஒரு முறை, அபிவிருத்தி வரி என்ற ஒரு முறை, இவ்விதம் துண்டு துண்டாக வரியை போட்டு வந்தார்கள். இப்போது இந்த வருமான வரி வந்த பிறகு இந்த துண்டுகளை எல்லாம் நீக்கிவிட்டு ஒன்றாக கிடைக்கின்ற வருமானத்திற்கு மாதிரம் வரி விதிப்பது என்கிற முறை கொண்டுவந்திருப்பதால், இந்த டிப்பார்ட்மெண்டில் இருக்கின்றவர்களுக்கும் சுலபமாக இருக்கும். இப்போது அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் ரெவன்யூ டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு பல வேலைகளை கொடுத்திருக்கின்றோம். ஆகவே இதையும் அவர்கள் வைத்துத் துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. இப்படி செய்வதின் காரணமாக பிற்காலத்தில் சோஷியலிஸ்ட் பாணியில் சமுதாயத்தை அமைக்கின்ற காலத்தில், லாண்ட் பிரிவினை செய்வதற்கும் இது ஆதாரமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே துண்டு துண்டாக இருக்கின்ற வரி விகிதாச்சாரத்தை எல்லாம் எடுத்துவிட்டு மொத்தமாக வரி விதிப்பது என்பது நலமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய யோசனை என்பதை கூறிக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக, இந்த பிரிவினையில் ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், சில வகைகளில் இந்த வரி விதிப்பிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நான் முன்னால் சொன்ன கதையில் அந்த அரபு நாட்டு அரசனை எமாற்றிய அந்த கலீல் என்பவன் வேறொரு சிற்றரசனிடம் போய் ஒட்டிக்கொண்டு வேலை செய்து வந்தான். இவ்விதமிருந்தும் சமயத்தில் முன்னாலுள்ள அந்த பேரரசன் கலீலை பிடித்து தருபவர்களுக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாயும், 1,000 ஒட்டகங்களும் கொடுக்கப்படுவதாகவும் பறை சாற்றியிருந்தான். அதைப்பார்த்த கலீல் சிற்றரசனிடம் “பார்த்தீர்களா, நான் எவ்வளவு புத்திசாலித்தனமான விதாஷகன் என்பதை, அதனால் தான் 10 ஆயிரம் ரூபாயும் 1,000 ஒட்டகங்களும் கொடுக்க பேரரசர் முன் வந்திருக்கிறார்” என்று சொன்னான். இதைக் கேட்ட சிற்றரசன் எமாந்து போய் கலீலை தன்னுடைய பாதுகாப்பிலே வைத்துக்கொண்டானும். அதைப்போல் இருக்கிறது இந்த மசோதாவில் சில பகுதிகள். அதாவது இந்த மசோதாவிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிற எக்கர்களைய விஸ்தீர்ணம் 10½ லட்சம் எக்கர்கள். இப்படி நீக்கப்பட்டிருக்கிற 10½ லட்சம் எக்கர்களும் பெரிய பெரிய மடாலயங்களின் சொந்தமாகவும், சன்னிதானங்களின் கையில் சொந்தமாகவும் இருக்கின்றன. உதாரணமாக தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கின்ற மடாலயங்களை எடுத்துக்கொண்டால் தருமபுர ஆதினத்திற்கு சுமார் பன்னிரண்டாயிரம் வேலி நிலம் சொந்தமாக இருக்கின்றன. அதே போன்ற திருவாரூரை ஆதினத்திற்கு கிட்டட்ட ஆறரை ஆயிரம் எக்கர் நிலம் சொந்தமாக இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது பத்தரை லட்சம் எக்கர்கள் இந்த மடாலயங்களுக்கும் இது போன்ற ஸ்தாபனங்களுக்கும் சொந்தமாக இருக்கிறது. இவைகளுக்கு விதிவிலக்கு கூடாது என்று என் வலியுறுத்துகிறேன் என்றால் இப்போது அரசாங்கத்தில் இருக்கின்ற இந்த

[Sri K. B. S. Mani] [18th September 1958]

மசோதாவில் இம்மாதிரி தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. இந்த சட்டம் கொண்டு வந்து பத்து நாட்களுக்குள் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய சொத்துக்களை எல்லாம் அவர்களால் நடத்தப்படுகின்ற சிறிய சிறிய கோவில்கள் பெயரிலும் பள்ளிக்கூடங்கள் பெயரிலும் சாசனம் எழுதி வைத்துவிடுவார்கள். இவ்விதம் இந்த வரி விதிப்பிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கு இது பெரிய அனுசூலமாக இருக்கும் என்பதை அறிந்து அதை பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள். ஆகவே இம்மாதிரி இருக்கக்கூடாது என்று நான் அரசாங்கத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இல்லாவிட்டால் இந்த சட்டத்தின் நீதியிலிருந்து, கலீல் கதையில் சிற்றரசனை எமாற்றியது போல், இந்த அரசாங்கத்தையும் இவர்கள் எமாற்றி விடுவார்கள். இன்றையதினம் மடாலயங்களில் இருப்பவர்களும், பண்டார சந்நதிகளும் தனிப்பட்ட முறையில் உல்லாச வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்ற நிர்பந்தம் நமக்கு கிடையாது. ஆண்டவனுடைய பாதுகாப்புக்கு ஓரளவுக்கு சிறிய தொகை போதுமானது, ஆயிரக்கணக்கான வேலி நிலங்கள் தேவையில்லை என்பதை அரசாங்கம் நன்கு தெரிந்திருந்தும், ஆண்டவனின் பெயரால் தனிப்பட்டவர்களுக்கு இவ்விதமாக சலுகை கொடுத்திருப்பது நியாயமற்றது என்பதை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்னும் விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பதில் இன்னும் சில இடங்கள் புழுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மகாராஜாக்கள் போன்றவர்களுக்கு அவர்களைய சொத்துக்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு புதுக்கோட்டை ராஜ்யத்தில் அந்த ராஜாவுக்கு இருந்த சொத்துக்களை எல்லாம், இந்த ராஜ்யத்தோடு சேருவதற்கு முன்னால் ஒரு சில கோவில்களுக்கு எழுதி வைத்துவிட்டார்கள். இவ்விதம் இந்த சொத்துக்கள் எல்லாம் இருந்து வருகிறது. இவ்விதம் பலர் தங்கள் பேரிலுள்ள சொத்துக்களை எல்லாம் சிறுசிறு தர்ம ஸ்தாபனங்களின் பேரில் எழுதி வைத்து சொந்தமாக அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு புதுக்கோட்டையிலுள்ள சொத்துக்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவைகளில் எல்லாம் நல்ல வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய சொத்துக்களாக இருக்கின்றன. இவைகளின் மீது இருக்கும் காரடுகளில் நல்ல வருமானத்தை தரக்கூடிய தேக்குகள், சந்தன மரங்கள் இவைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு கூட தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள பல ஜமீன்தார்கள் கூட இந்த மாதிரி முறையை கையாண்டு இருக்கிறார்கள். ஜமீன்களுடைய நிலங்களை எல்லாம் சோஷியலிஸ் பாணிமில் கொண்டு வாங்கவேண்டும் என்று நமது அரசாங்கம் நினைக்குமானால் இம்மாதிரி வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற ராஜாக்கள், சிற்றரசர்கள், ஜமீன்கள், மட்டாதிபதிகள் இவர்களுடைய நிலங்களை எல்லாம் பறிமுதல் செய்து எடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதல்லாமல் விவசாயம் செய்கின்ற ஒரு குடும்பத்தில் 3,200 ரூபாய்க்கு மேல் வருகின்றவர்களுக்கு மாத்திரம் இந்த சட்டம் பாதிக்கும் என்று மாத்திரம் சொல்லுவது சரியாக இராது. இன்றைக்கு ஒரு விவசாயியை எடுத்துக்கொண்டால், அவனுடைய மனைவி, மக்கள், பெற்றோர்கள், உற்றார்கள், உறவினர்கள் இவர்களை எல்லாம் வாழ்க்கையில் கவனிக்க வேண்டும். இத்தனை கஷ்டங்களும் ஆண்டவனுக்கு கிடையாது, உற்று கிடையாது உறவினர் கிடையாது. ஆகவே இம்மாதிரி கஷ்டமில்லாதவர்களிடமிருந்து நிலங்களை வாங்கி நிலமில்லாது கஷ்டப்படுகின்றவர்களுக்கு கொடுக்காமல் இருந்தால் இந்த நாட்டிலுள்ள எழை விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் பாதகம் செய்ததாக இருக்குமே தவிர அவர்கள் வாழ்வதற்குரிய மார்க்கத்தை செய்ததாக இருக்காது. ஆகவே அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன், இம்மாதிரியான ஒரு சாதாரண கருத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு இவைகளை சீர்திருத்த வேண்டும். அதோடு ஆண்டவனை பாதுகாப்பதற்காக நாம் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டிய—தேவையில்லை. சிதம்பரத்தில் இருக்கும் நடராஜர் கோவிலுக்கு காணி நிலம் கூட கிடையாது. அந்த கோவில் எவ்வளவோ நல்ல முறையில் நடத்தப்பட்டு தான் வருகிறது. அம்மாதிரி தம் பக்தர்களுக்கு நல்ல முறையில் அருள் புரியும் ஆண்டவனை பாதுகாப்பதற்கு பக்தர்களுக்கே சக்தி இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு இன்றைக்கு சிதம்பரம் நடராஜர் கோவிலை எடுத்துக்

18th September 1958] [Sri K. B. S. Mani]

கொள்ளலாம். ஆதைப்போலவே மற்ற கோயில்களுக்கும் இருக்கும் சொத்துக்களை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டு, அவற்றை மக்களுக்குப் பயன்படும்படிச் செய்து, மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ்ந்தால், மக்களுக்கும் நல்லதாக இருக்கும், கோயில்களும் நல்ல முறையில் மக்களால் பரிபாலிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஆகவே அவைகளுக்கு விதி விலக்கு அளிப்பதை நீக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI G. G. GURUMURTHI : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய வருமான வரி மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயத்தில் அதிகமான வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வரி விதிப்பது இந்த மசோதாவின் கொள்கை. எனைய தொழில்களில் இருப்பவர்களுக்கு எப்படி வருமான வரி விதிக்கிறோமோ, அதே போன்று இந்த விவசாய வருமானத்திற்கும் வரி விதிக்கலாம் என்ற கொள்கையில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இந்த வரி மத்தியதர வகுப்பாரை பாதிக்காமல் பார்த்துக் கொள்வது மிகவும் முக்கியம்.

இதிலே ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பதைப் பற்றிய பாகுபாடுகள் இருக்கின்றன. இதை ஒழுங்கான முறையில் மாற்றியமைக்காவிட்டால், மத்தியதர வகுப்பாரும், சாதாரணமாக ஏக்லெம்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அளவுக்கு மேல் சிறிதளவு நிலம் இருப்பவர்கள் எல்லோரும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணமாக இங்கே கீழ் பவாவி பிரதேசத்தை எடுத்துக் கொண்டால், மூன்று தரமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது தோட்டக்கால், நஞ்சை, புஞ்சை என்று மூன்று பாகுபாடுகள் இருக்கின்றன. தற்போது இருக்கக் கூடிய ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் பிரிவுப்படி, சாதாரணமாக இருக்கக் கூடிய தோட்டக்கால் 1½ ஏக்கர் அளவுக்கும், அதே போல புஞ்சையாக இருந்தால், சர்க்கார் ஜலாதாரத்திலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்வதால் 1½ ஏக்கர் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் குறைவானது. தற்போது இருக்கும் நிலையையிலே அவர்களுக்கு இருக்கும் அபராத தொகையோடு கூட அபிவிருத்தி வரி வசூலிக்கப்போகிறோம். தோட்டக்கால்களுக்கும், அதே போன்று மற்ற புஞ்சை நிலங்களுக்கு இருக்கும் பாகுபாட்டை வைத்துக் கொள்வது மிகவும் எதிர்க்கக் கூடிய விஷயம். தோட்டக்கால் மகசூலுக்கும், வரக் கூடிய வருமானத்திற்கும் ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கிறது. இன்னொரு விஷயத்தையும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது நஞ்சை பூமியென்றால் போடக் கூடிய ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் பிரகாரம், தோட்டக்கால் பூமிகளில் நஞ்சை பயிரை விட்டு பருத்தி சாகுபடி செய்பவர்கள் 20 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. சாதாரண மக்கள் அதிக வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதே போன்று மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்தில், வரி 22 ரூபாய்க்கு மேல் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் மற்ற பிரதேசங்களில் இருக்கக் கூடிய ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் பிரகாரம், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் வாட்டர் ரேட்டையும் சேர்த்து கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அல்லது 12 ரூபாயாக இருக்கும். அதே நேரத்தில் இங்கே 20 ரூபாய் வரி செலுத்தும்போது, பழைய நஞ்சையில் இருக்கக் கூடிய ஒருவன், நல்ல பலனை அடைந்து 12½ ஏக்கருக்கு விதிவிலக்கு வாங்கிக் கொண்டு, பாக்கி 7½ ஏக்கருக்கு வருமானவரி ரூபாய் 33.75 வருகிறது. வாட்டர் ரேட், லெஸ், மற்ற கணக்குகளையும் பார்த்தால் 20 ஏக்கருக்கு 200 ரூபாய் ஆகிறது. மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்தில் இதே அளவு நிலமுள்ள ஒரு விவசாயி 12½ ஏக்கருக்கு எந்த விதமான வரியும் இல்லாமல், பாக்கி 7½ ஏக்கருக்கு ரூ. 33.75 கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. வாட்டர் ரேட், மற்ற கணக்குகள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டால் ரூ. 473 கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. புதிய நிலங்களைப் பண்படுத்தி, விவசாயத்திற்கு அதிகப்படியாகச் செலவழிக்கும் போது, குறைந்த மகசூல் வரும்போது, அவர்கள் ரூ. 200-க்கு மேல் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதையும் பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri G. G. Gurumurthi] [18th September 1958]

அடுத்தபடியாக, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1-50 என்ற வீதப்படி நில வரி விதிக்கப்படுகிற நிலங்களுக்கும், அதற்குக் கீழேயுள்ள நிலங்களுக்கும் இந்த விகிதம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1-50 ரூபாய் இருக்கக் கூடிய சில பூமிகள் நல்ல மகசூலைக் கொடுக்கிறது. அதிகம் வரி இருக்கக் கூடிய சில புஞ்சை பூமிகளில் ஒரு ஏக்கருக்கு 15 ரூபாய், 20 ரூபாய் கூட வருமானம் வராது. இந்த அளவில் இந்த ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் கன்வெர்ட் செய்யும் போது 3 ஏக்கர் 60 செண்ட் தான் வருகிறது. எனவே இந்த விவரங்களை யெல்லாம் யோசித்து அரசாங்கம் வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினமும், இன்றைய தினமும் எதிர் கட்சியிலே பேசிய நண்பர்கள் ஆரம்ப உரையிலும் முடிவு உரையிலும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்த போதிலும் இந்த மசோதா பிற்போக்கான மசோதா என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே இது பிற்போக்கான மசோதா தான். சாதாரணமாக 50 ரூபாய் கிஸ்தி செலுத்தக் கூடிய விவசாயியை எடுத்துக் கொண்டாலும், 500 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி செலுத்தத் கூடிய விவசாயியை எடுத்துக் கொண்டாலும் வித்தியாசம் அதிகப்படியாக இருக்கிறது. வரவு செலவை யெல்லாம் கழித்து அவர்களுக்கு கடைசியாக வருமானம் என்ன என்று பார்த்தால் ரூபாய் 50, ரூபாய் 30-க்குக் குறைவாக இருக்கக் கூடிய நிலைமையாக, மோசமான நிலைமையாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் ரூபாய் 500, ரூபாய் 300 வரி செலுத்தக் கூடியவர்கள் நிலைமை என்ன என்று பார்த்தால், அவர்கள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.

On page 222 of the Report of the Taxation Enquiry Commission (1953-54) it is stated :

the real significance of the agricultural income-tax lies in the consideration that larger contributions will be secured from the higher incomes from land and, to that extent, the burden of land taxation rendered more equitable than at present'.

ஆகவே, எல்லோரும் சர்க்காருக்கு வருமானம் கொடுக்கவேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு முதலாளி ரூபாய்க்கு 11 அண வரி செலுத்தும்போது, ஒரு நிலப் பிரபு ரூபாய்க்கு 4 அண, 5 அண கூட வரி செலுத்துவதில்லை. இந்தத் தராதரத்தைப் போக்குவதிலே விவசாய வருமான வரி உதவிகரமாக இருக்கும். ஆனால் 30 ரூபாய்க்கு கீழே வரி தரும் விவசாயிக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டும். எந்த விதமான வரியும் கொடுக்காமல் இருக்கும்படி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். சர்க்கார் இப்போது செய்திருப்பது ரூபாய் 500 லெஸ் செலுத்துவோருக்கு விலக்கு அளிக்கப்படும் என்பது. எல்லா விவசாயிகளும் செலுத்தும் லெஸ் 2 அண என்றிருப்பதை அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை.

மூவாயிரத்து அறுநூறு ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்கள் வரி கட்டவேண்டும் என்றிருக்கிறது. இன்றைய தினம் சரியான முறையில் விவசாயம் செய்ய முடிவதில்லை. போதுமான மழை கிடையாது. நிச்சயமற்ற விலைவாசிகள். உத்தரவாதமான விலைவாசிகள் இல்லை. அபிவிருத்தி வரி, இன்னும் இதைப்போன்ற பல விதமான வரிகள் வேறு. ஆகவே, 3,600 என்று எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயிக்கு அதிகக் கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே, 3,600 ரூபாய் என்பதற்குப் பதிலாக 5,000 ரூபாய் என்று வைத்தால் செளகரியமாக இருக்கும். இதே அபிப்பிராயத்தை அநேக மாக எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடிய எல்லோருமே ஆதரித்திருக்கிறார்கள்.

11-40
a.m.

அடுத்தபடியாக, ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் 12½ ஏக்கர் என்றிருப்பதை 15 ஏக்கராக வைத்து, அதற்குத் தகுந்தவாறு மற்ற மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும். இன்னும் லோயர் பவானிப் பிரதேசத்தை மூன்று தரமாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இங்கே நஞ்சை என்று சொல்லி, ஒரு ஸ்டாண்டர்டு

18th September 1958]

[Sri N. K. Palanisami]

ஏக்கர் என்பது 1½ ஏக்கருக்குச் சமானம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் புஞ்சையாக மாற்றி ஒரு ஏக்கருக்கு 3 ஏக்கர் 60 செண்டு என்பதற்குப் பதிலாக 5 ஏக்கர் என்று போடுவது நன்றாக இருக்கும்.

இன்னும் விவசாயத்துறையைத் தவிர பாக்கி இருக்கக்கூடிய துறைகளிலுள்ள வருமானத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று வரி விசாரணைக் கமிஷன் ஒரு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. பெரிய நகரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், மாதாமாதம் 10,000 ரூபாய், 20,000 ரூபாய் வீட்டு வாடகையிலிருந்தே சிலருக்கு வருகிறது. முனிசிபாலிட்டிக்கோ அல்லது கார்ப்பொரேஷனுக்கோ கொடுப்பது எல்லாம் இரண்டு மாத வீட்டு வாடகை தான். பாக்கி இருப்பதை இவர்கள் இஷ்டம்போல் செலவு செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வருமானத்தையும் இதிலே சேர்க்கவேண்டும். அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது. மேலும், மடங்களுக்கும், கோவில்களுக்கும் ஏன் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் என்பது புரியவில்லை. அவர்கள் பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்துவதாக சர்க்கார் சொல்லலாம். அவர்களுக்கும் வருமான வரியைப் போட்டு, எல்லா பிரைவேட் institutions-களுக்கு உதவியளிப்பது போலச் செய்யலாம். வேண்டுமென்றே விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக, விவசாய வருமானவரி அதிகாரிகளுக்கு பூரண அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆபீசருக்கே வரி வசூல் செய்யக் கூடிய அதிகாரமும் இருந்தால் விற்பனை வரியினால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும். வரியை நிர்ணயிப்பது ஒரு அதிகாரியாகவும், அதை வசூலிப்பது வேறொரு அதிகாரியாகவும் இருக்கவேண்டும். விவசாய வருமான வரி அதிகாரியே விசாரித்து முடிவு செய்வதற்கு பதிலாக தாசில்தாரோ மற்றவர்களோ விசாரித்து முடிவு செய்வதாக இருக்க வேண்டும். ஒரு ஆபீசரே வரியை விதித்து, அவரே அதை விசாரித்து முடிவு செய்வது என்றால் விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக இருக்காது. இம் மாதிரி நல்ல திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, சர்க்கார் நல்ல முறையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI T. T. DANIEL : Sir, while discussing the fundamentals of the Bill, I like to bring to the notice of the Government some facts for their kind consideration. The object of the Bill is to extend the operation of the existing Act V of 1955 to all lands wherefrom agricultural income is derived. It is also proposed to extend the application of this Act to the whole of our State, including the Kanyakumari district. I like to point out to the Hon. Minister that so far as that district is concerned, there is a corresponding enactment (Act XXII of 1950) (Travancore-Cochin Agricultural Income-tax Act) in force there. The provisions of this Act are in contradiction to the main provisions in the Bill under discussion. Whereas the Travancore-Cochin Act proposes to exempt agricultural income to the extent of Rs. 1,500 only, this Bill exempts agricultural income to the extent of Rs. 3,600. In the Travancore-Cochin Act, there is super-tax, which is not mentioned in the present Bill. Further in the Travancore-Cochin Act, the standard acre is not defined. In this Bill the standard acre is defined. These are some of the differences between the Travancore-Cochin Act and the Bill under discussion here. Sir, there is no provision in this Bill to repeal the present enactment which is in force in the Kanyakumari district. I would therefore suggest that proper amendments be brought forward by the Government now itself to

[Sri T. T. Daniel] [18th September 1958]

repeal the present Travancore-Cochin Act in accordance with the provisions of the States Reorganization Act. Otherwise there will be conflict and unnecessary difficulties to the officers concerned in the matter of recovery of the agricultural income-tax. They will find it difficult to decide whether they are to follow the Travancore-Cochin Act or this Bill.

Sir, I like to suggest that the exemption limit should be raised from Rs. 3,600 to 6,600 in the case of Hindu undivided families, Marumakkattayam families and Nambudiri families. It is advisable to take into consideration all the laws that are prevailing among these communities.

Coming to the definition of "standard acre" I like to point out that while defining what a standard acre is, adequate consideration has not been shown by the framers of the Bill to the existing condition of the land tenures in that district. In that district, lands have not been classified on the basis of the quality of the land or on the basis of the income of the land. A flat rate of Rs. 1.57 nP. is collected as land revenue per acre irrespective of the quality and the income of the land. I would, therefore, suggest that this definition of the standard acre, as it now stands, will cause some difficulties and hit strongly many agriculturists in that district. Broadly speaking, wet lands in that district can be classified under two heads, that is, wet lands which pay water-cess at the rate of Rs. 7 per acre and wet lands which pay water-cess at the rate of Rs. 2 per acre. The former class of lands is inferior to the latter class. As the definition now stands, whereas a landholder who keeps only 12½ acres of wet lands of inferior quality is exempted, a landholder in that district who holds 25 acres of wet lands of superior quality is not exempted. I would suggest that, so far as that district is concerned, the definition has to be changed so that one standard acre may be equal to 4 acres of wet lands paying Rs. 7 as water-cess per acre and 2 acres of wet lands paying Rs. 2 as water-cess per acre.

Coming to the definition of arecanuts, I am very much shocked to find that one standard acre, according to the definition here, is equivalent to one-fourth acre of an arecanut garden land. Sir, in the Kanyakumari district one-fourth acre of arecanut garden will never be equivalent to a standard acre, which will yield an annual income of Rs. 290. Further rubber, coffee and cardamom are brought under this definition. One and one-fifth acres of rubber, according to this definition, is equal to one standard acre. Taking into account the average yield of rubber in that district, I would point out to the Government that one acre of rubber plantation yields annually 750 lb. to 1,000 lb. of rubber. It is estimated that rubber will fetch a net income of 8 annas per pound to the planter. This will come to at least Rs. 400 to Rs. 500 as income from one acre of rubber plantation. How can rubber be classified along with arecanut?

18th September 1958] [Sri T. T. Daniel]

Then again, under the definition of 'tope' all classes of fruit-bearing trees are clubbed together. One acre of cashewnut garden is made equivalent to two acres of orchard garden. We know that one acre of cashewnut garden cannot be made equivalent to one acre of an orchard garden. So, 'tope' should mean only coconut garden. This classification should be done on the basis of income. That is why I say that cashewnut gardens should not be classified with orchards.

Sir, certain classes of land are exempted from the operation of this Bill. They are lands which are held by charitable and religious institutions and also under the Co-operative Societies Act. I would like to mention in this connexion that there is a corresponding Act called Travancore-Cochin Co-operative Societies Act (Act X of 1952) which is in force in the Kanyakumari district.

(Mr. Speaker in the Chair.)

That Act must be referred to here. The lands which are held by co-operative societies under the Travancore-Cochin Co-operative Societies Act (Act X of 1952) should also be exempted.

Coming to the way in which the arrears are to be recovered, it is said that the Collector of the district can consider the order passed by the Commissioner as a decree passed by a civil court and he can execute that order in the same manner as a civil court can execute a decree. That will mean that the Collector is empowered to arrest the defaulter and send him to civil jail. We are now seriously considering in these days of civilization to abolish the civil warrants and the arresting of judgment-debtors who have no money and sending them to civil jail. That being the case, we are now having this power in the principal Act itself authorizing the Collector to arrest the defaulter of agricultural income-tax, and commit him to civil prison. After all agricultural income-tax is based only on agricultural income. The Collector can very well recover the arrears from the agricultural income and he can very well attach the property and he can bring the property to sale. On no ground, it stands to reason that at this age, there should be power for the Collector to issue civil warrants against the persons who have not paid the agricultural income-tax and send them to civil jail.

II—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER—cont.

(2) BUSINESS OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER: Before I call the next speaker, I have to make some announcements.

The Business Advisory Committee met just now and decided that this House will sit to-day in the afternoon also to discuss the Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill. It has also been decided that hon. Members may speak from 3 to 4 p.m. and the Leaders of Parties may speak from 4 to 5 p.m., and that the Hon. Minister may reply from 5 to 5-30 p.m. or so. To-morrow and the day after, the Bill will be considered clause by clause.

[Mr. Speaker] [18th September 1958]

The second decision of the Committee is this. 25th instant was a non-official day. Now, it will be an official day and on that date, the Panchayats Bill will be discussed. 27th instant will be a non-official day instead of the 25th instant. On the 27th September, the non-official day, the House will sit from 9 a.m. to 1-30 p.m. and again from 3 to 5 p.m. The actual subject to be discussed on that day will be intimated to the hon. Members.

SRI T. SAMPATH : Now that the date for the discussion of the Panchayats Bill has been fixed for the 25th also, is there any change in the dates relating to the sending of amendments?

MR. SPEAKER : I think hon. Members have already sent their amendments. However, there is no change in the dates. We are only extending the date for the discussion of the Panchayats Bill.

VI.—GOVERNMENT BILL—cont.

THE MADRAS PLANTATIONS AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT) BILL, 1958 (L.A. BILL NO. 16 OF 1958)—cont.

* **SRI R. SRINIVASA IYER :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது முதலில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்த வகையிலே பார்ச்சப்போனால் மிராசதார்களுக்கும் சரி, விவசாயிகளுக்கும் சரி, பொது மக்களுக்கும் சரி, பயங்கரமாக இருந்தது. பொறுக்குக் கமிட்டியில் இந்த மசோதா பரிசீலனை செய்யப்பட்டபொழுது, பொறுக்கு கமிட்டி சேர்மென் கனம் வென்யூ மந்திரி அவர்களும், அதில் கலந்துகொண்ட மற்ற இரண்டு அமைச்சர்களும் விவாதத்தில் தீவிரமாக பங்கு எடுத்துக் கொண்டு, இந்த பயங்கரத்தை ஒருவாறு நீக்கியிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல யோசனைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆனாலும் கூட, இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் இந்த மசோதாவானது எந்த வகையிலே உணவு உற்பத்தியைப் பாதிக்கும், நடுத்தர மிராசதார்களை பாதிக்கும், எந்த வகையில் இந்த சட்டம் அமுல் நடத்தப்படும், அதிகாரிகள் இதை எந்த வகையில் நிர்ப்பந்தம் செய்யாமல் அமுல் நடத்துவார்கள் என்பதையெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது அச்சத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. நடுத்தர நிலச்சுவான்தார்களைக் கூட ஒழித்துக் கட்டி விட்டு உழைப்பவர்களை நிலத்தைக் கொடுத்தவிட வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். அதாவது ஸ்ரீ கலியாணசுந்தரம், ஸ்ரீ சட்டநாதக் கரையாளர் இவர்கள்கூட நடுத்தர மிராசதார்களுக்கு கொஞ்சம் பட்சமாக, புதியதாக சலுகைகள் காட்டவேண்டும் என்று “டிஸென்டிங் மினிட்” கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் சொல்லப் பட்டிருக்கும் அம்சங்களில் சிலவற்றை நாம் ஆலோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

இந்த மசோதாவை சட்டமாக்கினால், எவ்வளவு லட்சம் ரூபாய் வரும், எத்தனை பேர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள், எவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் இதற்குள் வரும், எந்தவிதமான நிலங்கள் வரும் என்பதற்கு புள்ளி விவரங்கள் கிடையாது. புள்ளி விவரங்கள் இல்லாமலே ஒரு வரிவிதிப்பு மசோதா கொண்டுவரப்படுவது இதுதான் முதல் தடவை. எதிர்பார்த்த அளவு வருமானம் வராது என்று சில பேர்கள் நினைக்கிறார்கள். எதிர்பார்த்த தற்கு மேல் 10 பங்கு வரும் என்று சிலர் மதிப்பிடுகிறார்கள். முக்கியமாக சென்னை ராஜ்யத்தில் சராசரி ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 300 நிகர வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டு 12½ ஸ்பான்டாண்டு ஏக்கருக்கும், ரூ. 3,600 நிகர வருமானத்திற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சரியா என்பது ஆலோசிக்கப்படவேண்டிய விஷயம். அடிப்படை

18th September 1958] [Sri R. Srinivasa Iyer]

கோணல் என்றால், கட்டிடமே முற்றிலும் கோணல் என்பது நமக்குத் தெரியும். ஏகராவுக்கு ரூ. 300 சராசரி வருமானம் எல்லா ஜில்லாக்களிலும், எல்லா தாலுகாக்களிலும் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏகருக்கு வருமா? ரூ. 8-க்கு மேல் நிலத்தீர்வை விதிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலத்தில் நிகர வருமானம் ரூ. 300 வரும் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்? கணம் மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும்போது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ரூபாய் 8-க்கு மேல் வரி செலுத்தப்படும் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் நஞ்சை சாகுபடி செய்தால் ரூபாய் 100 வருமானம் வரும் என்று சொன்னார். பட்டுக் கோட்டையிலும், ஆடுதுளையிலும் அரசாங்கப் பண்ணையில் இரண்டிற்கும் கணக்கு இருக்கிறது. ரூபாய் 100 நிகர வருமானம் வரும் என்று சொல்லுவது கூட ஜாஸ்தியாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. சராசரி ரூபாய் 300 நிகர வருமானம் வராது. அந்த அடிப்படையில் 12½ ஏகராவுக்கு மட்டும் விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பது நடுத்தர மரிசுதாரர்களை ரொம்பவும் பாதிக்கக்கூடும். நிகர வருமானம் வருவது பல காரணங்களைப் பொறுத்திருக்கிறது. சரியான பருவ நிலை வேண்டும். சரியான விலைவாசி வேண்டும், ஏற்கெனவே நிலத்தீர்வை ஏற்பட்ட காலத்தில் மூட்டை 2½ ரூபாய், 3 ரூபாய் விற்பனையாகி இருந்தது. இப்பொழுது ரூபாய் 15, 14, 18-க்கு விற்பனையாகி இருக்கிறது. இந்த நிலைமை எத்தனை காலத்திற்கு நீடிக்கும்? இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ஏராளமான ஏக்கர் நிலங்கள் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன. அப்படியிருக்கும் பொழுது விலைவாசி ஒரே நிதானமாக இருப்பதற்கு சர்க்கார் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஒரு பக்கத்தில் உணவு விலை ஏறிப்போகிறது என்று பயங்கரமான சமீதம். மறு பக்கத்தில் உணவு விலை ஏறாவிட்டால், விவசாயிகள் எப்படி ஜீவிக்க முடியும் என்ற சமீதம். உணவு விலை ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது, கூலியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று தொழிலாளிகளைத் தூண்டிவிடுபவர்கள் ஒரு பக்கம்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: On a point of order, Mr. Speaker. The hon. Member Sri Srinivasa Iyer was a member of the Select Committee which has submitted the report to this House. He has not written any dissenting minute. He has affixed his signature to the report. Now, he is criticising the very report which he had signed. Is that in order?

MR. SPEAKER: It is not unparliamentary. The hon. Member Sri Srinivasa Iyer may proceed.

* SRI R. SRINIVASA IYER: ஸார், ஸெலக்ட் கமிட்டி ரிபோர்டை நான் குறை கூறவில்லை. இன்னும், விவாதிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில், பல அம்சங்களை ஆலோசனை செய்து, சர்க்காராகவே திருத்திக்கொள்ளலாம் என்பதற்காகவே இவற்றைச் சொல்லுகிறேன். அதற்காகவே நான் திருத்தங்கள் ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை. செலெக்ட் கமிட்டியில் நான் இருந்ததால்தான் இவற்றைச் சொல்லுகிறேன். நமது விதிகளிலோ, பார்லிமெண்ட் பேச்சு சம் ந்தமான சட்டங்களிலோ, நான் பேசுவதற்கோ, பேசுவதற்கோ எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இல்லை.

MR. SPEAKER: நான்தான் ரூலிங் கொடுத்துவிட்டேனே!

* SRI R. SRINIVASA IYER: பின்னால் ஏதாவது சொல்லுவார்களே என்றுதான் சொல்கிறேன்.

MR. SPEAKER: நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம். நான்தான் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறேனே.

* SRI R. SRINIVASA IYER: ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் சம்பந்தப் பட்டவரை ஜில்லாவுக்கு ஜில்லா, நிலத்திற்கு நிலம் வித்தியாசம் இரூப் பதால், அதற்காக ஒரு கிளாஸ் இருந்தாலும், அதைக் கொஞ்சம் மாற்றி,

[Sri R. Srinivasa Iyer] [18th September 1958]

12½ ஏக்கரா என்பதை 20 ஏக்கராகவாவது மாற்றினால்தான் செளகரிமாக இருக்கும். அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள், ரூபாய் 5,000-ம் ஆக மாற்ற வேண்டுமென்று. அவர்கள் ரூபாயை மட்டில் பேசினார்கள், ரூபாய் 5,000 வரை விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அது மாத்திரம் செய்தால் போதாது. ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராவையும் 15 அல்லது 20 ஏக்கராக்களாக மாற்றவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ரூபாய் 5,000 வரை விதி விலக்கு அளித்தாலும்கூட, ஸ்லாப் ஸிஸ்டத்தில் வரி விதிக்க வேண்டுமென்பது அவ்வளவு சரியாகாது. ஜாஸ்தி நிலம் உள்ளவர்களுக்கு ஜாஸ்தி விளையுமா? தொழில் துறையில் ஸ்லாப் ஸிஸ்டம் இருப்பது ஒத்துக்கொள்ளக் கூடியது. ஒரு லட்ச ரூபாய் முதலுக்கு, பல லட்ச ரூபாய் அதிர்ஷ்டவசமாக லாபம் வரலாம். ஆகவே, தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு விதிக்கும் இன்கம் டாக்ஸையும், விவசாய வருமான வரியையும் ஒப்பிடக்கூடாது. தொழில் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு, வரும்படிக்குத் தக்கபடி ஸுபர் டாக்ஸ், எக்ஸ்ட்ரா டாக்ஸ் இவை போடலாம். ஆகவேதான் ரூபாய்க்கு 15 அணை வரை வரி போடப்படுகிறது. பூமியில் மிராசுதார் சொந்தப் பிரயாசையைப் பொருத்து தான் உற்பத்தி ஏற்படும். சமீபத்தில்—இன்று பிரசுரமாகி யிருக்கிறது—கனம் எ. பி. ஜெயின் அவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக ஒரு பெரிய கமிட்டியை அதைப்பற்றி ஆராய்வதற்காகப் போட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வரீலிங் சம்பந்தமான பிரச்சனை நெபுலஸ் ஸ்டேட்டில் இருக்கிறது. அதை அப்படியே விட்டுவைப்பது நல்ல தல்ல. மிராசுதாரர்கள் இலையே, இந்த இனாம்தாரர்களுையும், ஜமீந்தாரர்களையும், ஒமித்து விட்டாற்போல், சிவிலிக்கக் கொண்டுவந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தங்கள் சொத்தை இழக்க நேரிடுமோ என்ற பயம் இருக்கிறது. அது அப்படி ஏற்படக்கூடாது என்று என் அபிப்பிராயத்தை ஏற்கெனவேயே நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அக்கெளண்டிங் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள். 50 ஏக்கர் வரை கம்பெனண்டிங் என்று இருக்கிறது. விளைந்தாலும், விளையாவிட்டாலும், 50 ஏக்கர். அதற்கு மேல், கணக்குக் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எவ்வளவு பொறுப்போடு, சத்திய ஸந்தமான, உண்மையான கணக்குகளைக் கொடுத்தாலும், இதற்கு என்று நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள், நல்ல எண்ணத்தினாலோ, கெட்ட எண்ணத்தினாலோ, அந்தக் கணக்கை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். இப்பொழுது பார்த்துக் கொண்டு, இந்த ஸெல்ஸ் டாக்ஸ் விஷயத்தில். எந்தக் கணக்கையும், அதிகாரிகள் ஒப்புக்கொள்ளுவது இல்லை. கூலி ஜாஸ்தி, இது சரியில்லை, அது சரியில்லை என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். இதனெல்லாம், ஹோஸ்டெண்ட், கர்ப்ஷன்தான் அதிகரிக்கும். எதிர் பார்க்கிற அளவில் வரியினால் வரும்படியும் வராது.

மதறலில் இருக்கக்கூடிய, ரயத்துவாரி லிஸ்டத்தை ஏதாவது ஒரு வகையில் சிறு மிராசுதார்களுக்கு, 5 ஏக்கர், 7 ஏக்கர் வரை விலக்கு அளித்து, அந்த நிலங்களுக்கு நில கிஸ்தி இல்லை என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தி, அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். ஒரு அடிப்படையான நிலத்தீர்வையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இது ஸெலெக்ட் கமிட்டியில் கூட விவாதிக்கப்பட்டது. சிறு மிராசுர்களைக் காப்பாற்றவும் வழிசெய்ய வேண்டும். பொன் முட்டை இரும் ததைப் போல், இந்த மிராசுதார்களை அடியோடு அறுத்துப் பார்த்து விடக்கூடாது. விலக்கு ஏற்படுத்துவதால், சர்க்காருக்கு ஒன்றும் நஷ்டம் ஏற்படுவிடாது. சிறு நில சொந்தக் காரர்களிடையே இருக்கும் பயங்கரமான நிலைமை போய்விடும்.

(ஸ்பீக்கர் மணியை அடித்தார்.)

ஒரு நிமிஷம்; முடித்துவிடுகிறேன். பெனிஷனைப் பற்றி கனம் டேனியல் அவர்கள் சொன்னார்கள். இரண்டு முக்கியமானவைகளைப் பற்றிமட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில்

18th September 1958] [Sri R. Srinivasa Iyer]

ஏற்பட்ட புயலினால், பல தென்னை மரங்கள் போய் விட்டன. இப்பொழுது மறுபடியும் அவை பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன. புஞ்சை நிலத்தில் இவை பயிர் செய்ய வேண்டியதும் அவசியம். ஆயில் வீட்ஸ் அதிகமாகப் பயிரிடவும் வேண்டும். ஏனென்றால், நாம் ஏராளமான ரூபாய்களுக்கு கொப்பரை இறக்குமதி செய்கிறோம். ஆனால், ஆயில் வீட்ஸ் இல்லையென்றால், ஸ்டர்லிங் போய்விடும் என்கிறார்கள். இப்படி ஒரு பக்கத்திலே, ஆயில் வீட்ஸ் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்றும் மறு பக்கத்திலே, தென்னந்தோப்புக்கு நிலத்தீர்வை அடிப்படையிலே வரி விதித்தால், விவசாயி என்ன ஆவது? ஒரு தென்னந்தோப்பு காய்க்க குறைந்தது 15 வருஷங்களாவது ஆகும். இந்தக் காலத்தில் தேங்காய் விலை என்னாவது? முன்னால், 1000-க்கு ரூபாய் 18 ஆக இருந்தது, இன்று ரூபாய் 150 ஆக இருக்கிறது. இந்த விலை எவ்வளவு நாள் நிலைக்கும்? இம்போர்ட் வந்தால், விலை குறையும்.

முந்திரித் தோப்புக்களைப் பற்றி ஒரு வார்தை. முந்திரி ஏக்கருக்கு குறைந்த அளவு மரங்கள்தான் வைக்க முடியும். இதற்கெல்லாம் கணக்கு வைக்க முடியாது.

(ஸ்பீக்கர் மணியை அடித்தார்).

இந்த இரண்டு பாயிண்டுகளை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு—இதர பாயிண்டுகள் இருந்தாலும்கூட—என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. T. SUBBAYYA GOUNDER : தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய வருமான வரி மசோதாவை எதிர்த்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது, இந்த மசோதாவினால், கிராமங்களிலுள்ள, சாதாரண விவாயிகளும், மத்திய தர விவசாயிகளும், பாதிக்கப்படுவார்கள். காரணம் என்னவென்றால், அப்பொழுது சாதாரண விவசாயிகள் அத்தனைபேரும், சுமார் 70 சத விதிகம், கிராமங்களில் விவசாயம் செய்கிறவர்கள். இதில் சில மிராசுதார்கள் பெரிய விவசாயம் செய்து, பழக்கப்பட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஓரளவுக்கு இப்பொழுது உள்ள பிரகாரம், கணக்கு வைப்பது சர்வ சாதாரணம். ஆனால் மத்திய தர விவசாயிகள் ரூ. 3,600 வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வரி விதிப்பது என்பதை வைத்துக் கொண்டாலும் கூட இந்த மசோதாவினால், சிறிய விவசாயிகளுக்கு ரொம்பவும் தொந்தரவும், கஷ்டங்களும் உண்டாகும். அந்த முறையிலே, கனம் பழனிசாமி கொண்டைர் சொன்ன படி, கிஸ்தியில் ஓரளவுக்கு சர்சார்ஜாகப் போட்டு, 10 ஏக்கர் வரை விதிவிலக்கு அளித்தாலும் நல்லது. அப்படிச் செய்தால், பின்னால் வசூல் செய்வதில் அதற்கென்று ஒரு தனிச் செலவு ஏற்படாது, ஒரு தனி டிபார்ட்மென்டும் தேவையில்லை. கிராம முன்சீபோ, மணியக்காரரோ வசூல் செய்து கொடுப்பார்கள். அரசாங்கத்திற்கும் அதிக வரும்படி வரும்.

கிராமங்களிலுள்ள கணக்குப் பிள்ளைகளும் மணியக்காரர்களும் இப்பொழுது தங்களுக்குச் சம்பளம் போதவில்லை. அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டு அதிகப்படியாக வரி போட்டு அதை வசூலிக்கச் சொன்னால் நலமாக இருக்கும். அதற்கு என்று அவர்களுக்கு அதிகப்படியாகச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு இதன்மூலம் ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

சாதாரணமாக டவுனில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளைப்பற்றி அவ்வளவாகத் தெரியாது. அதனால் இப்படிப்பட்ட மசோதாக்களைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினால், அவர்கள் பாதிக்கும்படியாகச் செய்தால், பெரிய அளவில் பொருள் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு கம்மியாகும் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேறு எதுவும் ஏற்படாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கக்கூடியவர்களில் பொய்க் கணக்கு எழுதாதவன் விவசாயி ஒருவன் தான். வருமான வரி வந்தது முதற்கொண்டு பொய்க் கணக்கு எழுதக் கற்றுக்கொள்ளாதவன் விவசாயி ஒருவன் தான்.

[Sri S. T. Subbayya Gounder] [18th September 1958]

இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் இந்த அரசாங்கம் அப்படி எழுதத் தெரியாதவனுக்கும் பொய்க் கணக்கு எழுதச் சொல்லிக் கொடுக்க வசதி ஏற்படுகிறது. பொய்க் கணக்கை எழுத இந்த மசோதா தூண்டுகிறது. வேறு எதுவும் இதனால் ஏற்படப்போவதில்லை என்பதை மட்டுக் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பணம் இல்லாத காலத்தில் சர்க்கார் பணம் வசூலிக்க எடுத்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கையைப்பற்றி நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. வருமான வரி வசூலிக்கும் அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்கு வருமான வரியை வசூலிக்கச் சென்று விட்டால் அதனால் விவசாயிகள் பறம் தொந்தரவுகள் சொல்லவே முடியாது. சாதாரணமாக விவசாயிகள் தாலுகாவிற்குச் சென்று கடன்களோ அல்லது வேறு எந்தவிதமான வசதிகளையோ பெறுவது என்றால் அவர்கள் எவ்வளவோ கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. வேறு எந்த சலுகைகளைப் பெற வேண்டுமானாலும் இன்றைய தினம் விவசாயிகள் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படக் கூடிய குளங்களில் சுமார் 200 அல்லது 300 தூர்ந்து போய் கிடக்கும். அவைகளை மராமத்து செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டால் அதைப்பற்றி கவனிப்பதே கிடையாது. இப்போழுது விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கும்போது அதை இராக்காலங்களில் கொடுக்கிறார்கள். நஞ்சை நிலங்களுக்கு இரவில் மின்சாரத்தை உபயோகித்து மோட்டார்களை ஒட்டித் தண்ணீர் இரைக்கலாம். ஆனால் புஞ்சை, தோட்டப் பயிர் செய்வதற்கு இரவில் மோட்டாரை ஒட்டுவது என்பது முடியாத காரியம். இப்படி இரவு காலங்களில் மோட்டாரை ஒட்டினால் விவசாயி எப்படி புஞ்சை, பயிர் போட்டு பயிர் எடுப்பான் என்பது தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட தொந்தரவுகள் இருக்கும்போது இன்னும் அதிகப்படியான தொந்தரவுகள் இந்த மசோதாவின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும். என்னுடைய பகுதிக்கு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வந்தபோது இந்த வரியைப்பற்றி அவரிடம் கேட்கப்பட்டது. விவசாயிகளுக்கு இந்த வரியினால் தொந்தரவுகள் அதிகமாகும் என்று சொன்னோம். அப்படிச் சொன்னதற்கு அவர் என்ன சொன்னார் என்றால், ஒரு ஜில்லாவிற்கு ஐந்து அல்லது பத்து பேர்கள் தான் இந்த வரியினால் பாதிக்கப்படுவார்கள். சாதாரணமான விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்று சொன்னார். அதனால் சாதாரணமாக விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் இல்லை என்றும் சொன்னார். இதை வாஸ்தவத்தில் நாங்கள் எப்பூக்கொள்ளுகிறோம். இப்படிப் பத்துப் பேர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது சொன்னால் பாக்கிப் பேர்கள் கணக்குக் காண்பிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. தங்களுக்கு அதிகப்படியாக வரி போடக்கூடிய அளவிற்கு வருமானம் வரவில்லை என்று கணக்கு எழுதிக் காண்பிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் தொந்தரவுகள் ஏற்படலாம். இது அவர்களுக்கு ரொம்பவும் கஷ்டத்தை உண்டாக்கும். கணக்கைக் காட்டுவேண்டும் என்று நோட்டீஸ் விடுவார்கள். அதனால் பல தொந்தரவுகள் ஏற்படலாம். சாதாரணமாக குடியானவர்கள் களையில் எழுந்து தன்னுடைய பூமிக்குப் போய்விடுவார்கள். அங்கிருந்து வந்து இரவு தங்கிவிடுவார். மறுபடியும் போவதாக இருந்தால் தன்னுடைய பூமிக்குத் தான் போவார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு உலகத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதே தெரியாது. அப்படிப்பட்டவர்களை கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களால் எப்படி வைத்துக்கொள்ள முடியும் என்பது தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட தொந்தரவுகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் எப்படி உற்பத்தியில் உற்சாகம் காட்டுவார்கள். எப்படி அவர்களால் அதிகப்படியாக விளைபொருள்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும்? இப்படிப்பட்ட வருமான வரியும் இதைப்போன்ற பல வரிகளும் விவசாயிகளை மேலும் மேலும் தொந்தரவுகளுக்கு உள்ளாக்குகின்றன. அது மட்டுமல்ல. அவர்களைப் பொய்க் கணக்கு வைத்துக்கொள்வதற்கும் பொய் பேசுவதற்கும் வழி செய்கிறது. இந்த மசோதாவினால் அவர்கள் எந்த விதமான நன்மையையும் அடையப் போவதில்லை என்பதை இந்தச் சபைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

18th September 1958] [Sri S. T. Subbayya Gounder]

விவசாயம் நிறைந்த கிராமங்கள் நம் நாட்டில் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. இந்த நாட்டிற்கு விவசாயிகள் தான் முதுகெலும்பு என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட மசோதாக்களைக் கொண்டு வந்து விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் ஏற்படாமல் செய்தால் இவர்களுக்கு உற்சாகம் குன்றிப்போய் பல இடஞ்சல்களுக்கு உள்ளாகி பலம் இல்லாமல் போய் முதுகெலும்பெல்லாம் கெட்டுப்போய் விடும். பிறகு அவர்கள் கீழே விழ வேண்டியது தான். இந்த நிலைமையில் அவர்களுக்கு உற்சாகம் வராது போய்விடும். விளை பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதில் முற்பட மாட்டார்கள். இந்த வரி விதிப்பால் என்பது லட்சம் ரூபாய் அல்லது ஒரு கோடி ரூபாய் வசூலாகும் என்று நினைத்தாலும் அதனால் விவசாயிகள் பல கஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள். கனம் பழனிசாமி கவுண்டர் சென்ன மாதிரி, இப்பொழுது வசூலிக்கப்படும் கந்தாயத்தை இரண்டு பங்காக வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஏற்கெனவே கந்தாயம் இருக்கிறது. அத்துடன் சர்சார்ஜ் வேறு இருக்கிறது. இவைகளை வசூலிப்பது போல் இந்த வரியையும் அங்கே கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய கணக்குப்பின்னை மணியகாரர்களுக்கொண்டு வசூலிக்கலாம். அதனால் எந்த விதமான தொந்தரவுகளும் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படாது. பல விதமான சிக்கல்கள் எல்லாம் ஏற்படாது.

அடுத்தபடியாக ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்கள் என்று விவரிக்கும்போது சில இடஞ்சல்களும் தகராறுகளும் ஏற்படலாம். அதனால் பல லஞ்ச ஊழல்களும் ஏற்படலாம். இப்படிப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் கணக்குப் பின்னை மணியகாரர்கள் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கும். அவர்கள் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு சரியான கணக்குக் கொடுக்காமல் இருக்கலாம். என்ன பயிர் செய்திருக்கிறார்கள் என்று பொய்க் கணக்குக் கொடுப்பார்கள். 1947-48-ல் சோளம் பயிர் செய்தால் போனால் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது இவர்கள் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளவில்லை. பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு சோளம் பயிரிட்டதாகச் சொல்லிப் பணத்தை வாங்கிக்கொடுத்தார்கள். இப்படி என்னுடைய பகுதியாகிய உடுமலைப்பேட்டையில் நடந்தது. அதன்படி இல்லாமல் நல்ல முறையில் பணத்தை வசூலிப்பதற்கு இவர்களை வைத்துக் கொள்ளலாம். நமக்குப் பணம் வேண்டியது தான். அதற்குத் தனியாக இலாகா ஏற்படுத்தாமல் அவர்களை வைத்துக்கொண்டே வசூல் செய்து கொள்ளலாம். சர்க்காருக்குப் பணம் வேண்டியது தான். அதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்து கொள்ள வேண்டியதும் அவசியம் தான். அதைப்பற்றி ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய வரி, சர்சார்ஜ் இவைகளை இன்னும் அதிகப்படுத்தி வசூல் செய்தால் நன்மையாக இருக்கும். அப்படி வசூலிக்கும்போது பத்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பத்து ஏக்கர் உள்ளவர்களுக்குக் கந்தாயத்தை அப்படியே வைத்து விட்டு மற்றவர்களுக்கு அதாவது அதற்கு அதிகப்படியாக உள்ளவர்களிடமிருந்து வசூலித்துக்கொள்ளலாம். அதை கணக்குப் பின்னை, மணியகாரர் மூலமாக வசூலித்துக்கொள்ளலாம். அதனால் சர்க்கார் தனியாக ஓர் இலாகாவை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதற்கு என்று தனியாக செலவு செய்யவேண்டியதில்லை. இப்படிச் செய்தால் விசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து விளைபொருள்களை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்து கொடுப்பார்கள் என்பதை நான் உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் ஸ்ரீ. சீநிவாசய்யர் சொன்ன மாதிரி விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யாமல் நிலங்களை விற்று விட்டு வியாபாரத்தில் இறங்கி விடுவார்கள். அந்த நிலைமை ஏற்பட்டால் அதனால் நமது நாட்டிற்கு நன்மை ஏற்படாது என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய சிறுநரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI K. S. ARDHANAREESWARA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரிவினியூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற நில வருமான வரி மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகளைப் பேசுகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் எல்லாம் இந்த வருமான

[Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder] [18th September 1958]

வரியானது விவசாயிகளை மிகவும் பாதிக்கும் என்று சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், நான் ஏற்கெனவே இந்த மசோதா பிரசுரமாகி அதைப்பற்றி இங்கே விவாதித்தபோது இந்த மசோதாவினால் நல்ல முறையில் நாடு அபிவிருத்தி அடைவதற்கு வழி இருக்கிறது என்று சொன்னேன். நாடு அபிவிருத்தி அடைவதற்குத் தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றும் எடுத்துச் சொன்னேன். இப்பொழுது பேசும்போது கூட சில அங்கத்தினர்கள் இந்த மசோதாவினால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகள் இந்த மசோதாவினால் உண்மையிலேயே பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, இந்தக் கணக்கைப் பொறுத்தவரையிலும், தணிக்கை ஆபீசர்களால் அதிகத் தொந்தரவு ஏற்படும் என்று சொல்கிறார்கள். கணக்கைப் பொறுத்தவரையிலும், உண்மையிலேயே நல்ல முறையிலே கணக்கை வைத்துக் கொண்டிருந்தால், நேரடியாக விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்கள் கணக்கை வைத்துக்கொண்டு வந்தால், உண்மையிலேயே இந்த மசோதாவிலே பல இடங்களிலே நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. உண்மையிலேயே விவசாயம் ஏதாவது மழை இல்லாத காரணத்தால் பாதிக்கப்பட்டாலும், அல்லது வேறு அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்தாலும், அதற்கெல்லாம் இதிலே நிவாரணம் இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சிலர் சொல்லலாம். இந்த மசோதாவிலே கணக்கு வைத்தால் இங்கிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் நம்பமாட்டார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆனால், என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் நல்ல முறையிலே கணக்கை வைத்துக் கொண்டிருந்தால், உண்மையிலேயே நேரடியாக விவசாயம் செய்கின்றவர்களுக்கு இதிலே அதிக பாதகம் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். நேரடியாக விவசாயம் செய்யாதவர்கள், நேரடியாகப் போய் அந்த விவசாயத்தைக் கவனிப்பதற்கு இது ஒரு தூண்டுகோலாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், வரவு செலவிலே அதிகமாகக் கணக்கு வந்தால் உடனே வரி விதிப்பு அதிகாரி வரியைக் குறைக்க மாட்டார்கள் என்று தெரிந்தால் விவசாயிகளே அதிகாரிகளிடம் நேரடியாகச் சென்று வரியைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய தூண்டுகோலாகவும் இருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர் மாரிமுத்து அவர்கள் பேசும்போது, தஞ்சையில் வருமானம் குறைவாக இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன்—விவசாய வருமான வரி போட்டால்தான் நல்லது. ஏனென்றால், சர்க்கார் இதுவரையிலும் விவசாயிகள் ஏதோ மிகவும் அதிகமாகச் சம்பாதித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணுகிறார்கள். ஆனால், இந்த மசோதா வந்த பிறகு, எந்த இடத்திலே விவசாயம் மோசமாகச் செய்கிறார்கள், எதனால் நினைச்சல் குறைவு ஏற்படுகிறது என்பதையெல்லாம் சர்க்கார் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், இந்த மசோதா உதவுகிறது. அந்த இடத்திலே அவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுப்பதற்கு அந்த இடத்திலே விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு பூமியினுடைய வளத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இது உதவுகிறது. ஜில்லாவிலே எப்படி விவசாயம் செய்கின்றார்கள் என்பதை எடுத்துக் காண்பிப்பதற்கு இந்த மசோதா வழிவகை செய்திருக்கிறது என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

லோயர் பவானி எரியாவிலே இன்னும் புதிய ப்ராஜெக்ட்கள் வந்திருக்கும் எரியாக்களிலே சர்க்கார் தண்ணீர் கொடுத்தால், அதை நஞ்சையாக எடுத்துக் கொள்வது என்று இந்த மசோதாவிலே இருக்கிறது. ஏற்கனவே எனது நண்பர் ஸ்ரீ நல்லசிவம் அவர்கள் பிரேயாஜனப் படுத்தி பவானி எரியாவிலே அவர் காலத்தை நன்றாக எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த மசோதாவையும் அவர்கள் திரித்துக் கூறுவதற்கு வழிவகை இருக்கிறதென்று எண்ணுகிறேன். எதற்காக என்றால் லோயர் பவானி எரியாவைப் பொறுத்தவரையிலும் இப்பொழுது ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் 1-3/4 ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். மேட்டூர் கூனல் எரியாவிலே இந்த ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்பது ஒரு ஏக்கர் என்று

18th September 1958] [Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder]

இருக்கிறது. நான் சர்க்காருக்கு எடுத்துக் கூறுகிறேன். புதிய ப்ராஜெக் டுக்களைப் பொறுத்தவரையிலும், அதுவும் தென்னிந்தியாவில் புதிய அணைக் கட்டுத் திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே விவசாயத்திற்கு நல்ல பக்குவப்படுத்திப் பலனுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்—இந்த இரண்டு எரியாக்களிலே அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் ஏற்கனவே தண்ணீர்த் தீர்வை கொடுப்பதிலே அதுவும் இப்பொழுது அபிவிருத்தி வரியையும் போட்டு விட்டால் இன்னும் அதிகமாகத் தீர்வை ஏற்படும் என்பதை எனக்கு முன்பு பேசிய ஸ்ரீ குருமூர்த்தி அவர்கள் பேசினார்கள். அந்த சரகத்தில் இரண்டு மூன்று ஆண்டுக் காலத்திற்கு அங்கு இருக்கும் நிலம் நல்ல முறையிலே பலனுக்கு வரும் வகையில் அந்த உண்டார்ட் எக்கரை இன்னும் அதிக எக்கர்களாக உயர்த்தி வைத்து செலவு செய்கின்றவர்களுக்குச் சலுகை தந்தால்தான் அந்த அபிவிருத்தி நல்ல முறையிலே செய்வதற்கு வழிவகை இருக்கிறதென்று நான் சொல்கிறேன்.

இந்த மசோதா கணக்கைப் பொறுத்த வரையிலும் வைத்தாலும் கூட அங்கிருக்கும் அதிகாரிகளை அடிக்கடி சர்க்கார் நேரடியாகக் கண்காணித்தால் தான், அதிலுள்ள பல ஊழல்களைத் தடுப்பதற்கு வழிவகை இருந்தால் தான் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால், இப்பொழுது விற்பனை வரி, வருமான வரியைப் பொறுத்தவரையிலும் என்னதான் கணக்கு வைத்தாலும் கூட அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் நம்புவதில்லை. அதனால் இங்கு நமது சர்க்கார் விவசாய இலாகாவை உதாரணமாகக் கொண்டு அவர்கள் அதைப் பார்த்தார்களானால் நன்றாக இருக்கும். சர்க்கார் விவசாய இலாகாவிலேயே, அதிலும் குறிப்பாக தாலுக்காவுக்கு ஒரு விவசாய விதைப் பண்ணையை வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கிருக்கும் வரவு செலவுகளையும் தனிப்பட்டவர்கள் வைத்து நடத்தக்கூடிய வரவு செலவுகளையும் பார்த்து, அதை வைத்துக்கொண்டு, அங்கிருக்கும் வருமான வரி அதிகாரிகள் வரி விதிப்பைப் போட்டால் உண்மையிலேயே நன்றாக இருக்கும். அங்கிருக்கும் விவசாயப் பண்ணையானது சரியான முறையில் நடைபெற்றவிலே என்று சொல்கிறேன் என்று எண்ணக்கூடாது. எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், சர்க்காரிலே இருக்கும்படியானவர்கள் எந்த விதத்திலே பண்ணையை நடத்துகிறார்கள், தனிப்பட்ட விவசாயம் செய்கின்றவர்கள் விவசாயத்திலே நல்ல நிபுணத்துவம் படைத்தவர்கள் அந்த விவசாயத்தை எப்படிச் செய்கின்றார்கள் என்று இரண்டையும் பார்த்தார்களானால் நன்றாக இருக்கும். அதை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கும் இந்த மசோதா மிகவும் பிரயோஜனமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், இப்பொழுதெல்லாம் சர்க்கார் பண்ணையைப்பற்றி எடுத்துச்சொன்னோமே யானால் அமைச்சர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள். இனிமேல் இந்த வருமான வரி வந்து, கணக்கைப் பார்த்தார்களானால், சர்க்காருடைய பண்ணையை அபிவிருத்தி செய்வதற்குக்கூட இந்த மசோதா உபயோகமான மசோதா என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதுவும் தவிர, இப்பொழுது நாம் எப்படி வரி போடுகிறோமோ அது மாதிரி விளைச்சல் மோசமாக இருந்தால், அந்த எரியாக்களை நல்ல தரத்திற்கு உயர்த்துவதற்கான முறையில் ரசாயன உரங்கள் முதலியவை கொடுப்பதற்கு இந்த மசோதா உதவும். ஆனால், சில மிராசதார்கள் இந்த மசோதாவினால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். என்னைய் பொறுத்தவரையிலும் இதுவரையிலும் மிராசதார் கட்டுக்குக் கிடைக்காமல் இருந்தார்கள். இப்பொழுது கட்டிலே கட்ட வேண்டுமென்றால் உண்மையிலேயே வருத்தம் வரத்தான் வரும். ஆனால், அதைச் சர்க்கார் நடைமுறையிலே பாரக்கும்போது, உண்மையிலேயே அந்த மிராசதார்கள் கூட தங்களுடைய நிர்வாகத்தை இன்றுதான் சரிவர கவனிக்கப் போகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், இதுவரையிலும் எந்த விதமான கட்டுதிட்டமும் இல்லாததால் கணக்கே யாரும் பாரக்காத காரணத்தினால் கண்படி யெல்லாம் சில மிராசதார்கள் செலவுசெய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்பொழுது உண்மையிலேயே அதுமாதிரி வேறு விதங்களிலே பல முறைகளிலே செலவு செய்கின்றவர்கள் எல்லாம் இந்த மசோதா வந்த பிறகு கணக்கைப் பார்த்தால், உண்மையிலேயே

[Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder] [18th September 1958]

அவர்கள் நாட்டிலே வெறுமனே இருந்துகொண்டு விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யாமல் இருக்கிறோமே என்ற எண்ணத்தை ஊட்டக்கூடிய வகையில் இந்த மசோதா இருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகையால், இந்த மசோதா நல்ல முறையிலே உடனடியாகக் கொண்டுவந்ததைப்பற்றி நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலுங்கூட, ரூ. 3,600 என்பதைச் சிறு நிலச் சவாந்தார்களுக்கு ரூ. 5,000 என்று உயர்த்துவார்களானால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ரூ. 3,600 வருமானம் வரக்கூடியவர்கள் எண்ணையிலேயே ஆடம்பரச் செலவு செய்யக் கூடியவர்கள் அல்ல. அவர்கள் நல்ல பெரிய குடும்பத்தை வைத்துக் கொண்டு வாழக் கூடியவர்களாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு ரூ. 5,000 வரையிலும் சர்க்கார் விதிவிலக்கு அளித்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

* SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய வருமான வரி மசோதாவைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். இது பெரிய நிலச்சவாந்தார்களை பாதிக்கக் கூடிய ஒரு பிரச்சனையாக யோசிக்காமல் நாட்டினுடைய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு இத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டதாக நினைத்துக்கொண்டு, இதை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால், இந்தத் திட்டம் அல்லது இந்த வரி என்பது பல பாதுகாப்புடன் செய்யப்பட்டிருந்தால் பிரயோஜனப்படும் என்று நினைக்கிறேன். உபபொழுது சமீபத்தில் ரிசர்வ் பாங்க் ரிபேர்ட்டில் உணவு உற்பத்தி குறைந்து இருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. அது ஏதனால் குறைந்திருக்கிறதென்று சர்க்காருக்குத் தெரியும். என் போன்றவர்களுக்கு அந்த நட்பத்தைக் கண்டுபிடிக்க கஷ்டப்படும். நிலத்தின் வரும்படி குறைந்து இருக்கிறதென்பதை உணருகிறோம். அடிக்கடி ஸ்திரமில்லாத ஒரு வாழ்க்கைத் தரம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமையில் விவசாயம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏதோ ரூ. 3,600-க்கு வருவாய் ஒரு குடும்பத்திற்கு இருந்தால் போதும் என்று மதிப்பீடு போட்டிருக்கிறார்கள். அது எந்த அடிப்படையில் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இக்கனாமிக் ஹோர்ட்டிங் எவ்வளவு என்று கணக்கு எடுத்து ரூ. 3,600 நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. இக்கனாமிக் ஹோர்ட்டிங் நிர்ணயம் செய்யாமல் ஒரு பொதுப்படையாக ரூ. 3,600 என்று முடிவு செய்வது உசிதம் அல்ல என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் அவசியம் என்று நினைக்கிறேன். நண்பர்கள் எல்லோரும் வரும்படி வரவிட்டால் என்ன செய்வது என்று யோசிக்கிறோம். ஆனால், அதற்குச் சர்க்கார் என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. விவசாயிகளுக்கு, பருவ மழை அவசியம். எவ்வளவு திட்டங்கள் வகுத்த போதிலும் பருவமழை இல்லாவிடில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. பின்னர் நோய் நொடி ஏற்படுகிறது. சாதாரணமாக, காஷ் க்ராப்ஸ்க்கு ஏக்கருக்கு செலவு போக ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்குமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நோய் வந்து விட்டால் சில சமயம் நூறு ரூபாய்கூட மிச்சம் வராது. எனது இரண்டு வருட கணக்கில் சில இடங்களில், ஒரு ஏக்கருக்கு 10 அணுதான் மிச்சப்பட்ட நிலை வந்திருக்கிறது. ஆகவே, கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் மிகவும் அவசியமாகும். டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள், ஒமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் மந்திரி சபை இருக்கும் போது இதற்கு ஒரு திட்டம் வகுத்தார்கள். அது, ஸ்டேட் லெவலில் செய்யமுடியாது. சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டிலே தான் இதை நடத்த முடியும் என்று தீர்மானித்து நிறுத்திவைத்ததாகத்தெரிகிறது. இப்பொழுது விவசாய வருமான வரி சட்டம் கொண்டு வருவதால் இதில், ஸ்டேட் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலாவது ஒரு கிராப் இன்ஷூரன்ஸுக்கு ஒரு திட்டம் வகுத்தால் நிச்சயமான குறைந்த பட்ச ஒரு வருமானத்தை எதிர்பார்க்கலாம். ஆகவே, ஸ்டேட் லெவலில் கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் தேவை என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் எழுதிய புத்தகத்தைப் படிக்கும் பொழுது, இந்த மசோதாவிற்கு கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் கொண்டு வந்தால்

18th September 1958] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

இது சம்சாரிகளுக்கும், நிலம் படைத்தவர்களுக்கும் பிரயோஜனமாக இருக்கும். அதோடு உணவு உற்பத்தியும் அதிகப்படும். அடுத்தபடியாக, ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரின் “பெனிஷனை”ப் பார்க்கும்போது, ‘Standard acres’ means ‘One acre of wet land assessed to land revenue at the rate of Rs. 8 and above per acre’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாசனம் பெறுத்து ஏகரா ஒன்றுக்கு 1 ரூபாய் 50 நயா பைசா என்ற வீதப்படி அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நிலவரி விதிக்கப்படுகிற புன்செய் நித்தின் 2-4/5 ஏகரா ‘Standard acres’ என்றிருக்கிறது. இது மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அதை ஒன்று 2-1/2 ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கலாம் அல்லது 3 ஏக்கர் என்று உயர்த்தி இருக்கலாம். 2-4/5 ஏக்கர்கள் என்று எந்த கணக்கில் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, 2-4/5 என்பதை 3 ஏக்கர் என்று வைக்கலாம். அடுத்தபடி, 1 1/2 ரூபாய்க்கு கீழ் வரி செலுத்தும் புஞ்சைகளுக்கு 3-3/5 ஏகரா என்று வைத்திருப்பதை 4 ஏக்கர் “Standard acres” என்று வைக்கலாம். அடுத்தபடியாக, எல்லா விவசாய செலவுகளையும் கழிச்சு வழி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் ஒரு கஷ்டமும் இல்லை. கணக்கு வைப்பதில்லாத கஷ்டம் சிறிது ஏற்படும். ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்டிலிருந்து எடுக்க ஆட்களை போட்டு கணக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம், ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்டில் இருப்பதை விட, “அக்கிரகல்சரல் கிராட்யூவேட்ஸ்” அல்லது “பி. காம்” படித்தவர்கள் கையில் ஒப்படைப்பது தான் நல்லது. ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்ட்காரர்களிடம் போவதில் கஷ்டங்கள் பல இருக்கின்றன. கர்ணம் கொடுக்கிற கணக்கை வைத்து தான் அவர்கள் முடிவு எடுப்பார்கள். ஆகவே விவசாய அறிவு உடையவர்கள் கையில் கொடுப்பதுதான் நல்லம். ரெவன்யூ இலாகாகாரர்களுக்கு பயிர்களினால் வரும் நோய் விவரம் ஒன்றும் தெரியாது. இரண்டாவது இரந்தால் போதும். விளைவு என்று தீர்மானித்து விடுவார்கள். ஆதலால் விவசாய அனுபவமுள்ள விவசாய இலாக்காவிலுள்ளவர்களைக்கொண்டு இதை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்காக தங்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI V. SUBBLAH : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய வருமான வரியானது, நமது அண்டை ராஜ்யங்களான மைசூர், ஆந்திரா, கேரளம் போன்ற ராஜ்யங்களில் அமுலில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கேரள நாட்டில் 14 வருடங்களுக்கு முன்னாலேயே இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு விவசாய வருமான வரிச் சட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திரா நாட்டிலே 5,400 ரூபாய்க்கு மேல்தான் விவசாய வருமான வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நம் ராஜ்யத்தில், இந்த பில்லில் 3,600 ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நமது சர்க்காரின் வாவு செலவுத் திட்டத்தில், நமக்கு 70 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுகிறது என்பதற்காக அதைச் சரிச் சுட்டுவதற்கு இந்த வரி போடப்படுகிறது, என்று தெரியவில்லை. அல்லது, பெரும் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு விவசாய வருமான வரி சாஸ்வதமாக இருக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் இவ்வரி போடப்படுகிறதா என்றும் தெரியவில்லை. இம்மசோதாவிலே, பொறுக்கக் கூறிட்டியாரின் சிபாரிசுகள் இருந்தபோதிலும், நிதானமாகக் கவனிக்கப் பட வேண்டிய அம்சங்கள் பல இதில் இருக்கின்றன. ஒரு சமதர்ம அரசாங்கமாக இருக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் விரும்பியிருந்தால், ஐந்து ஏக்கர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்ட அவ்வளவு பேர்களையும் நிலவரியில் இருந்து எடுத்திருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு நன்மை செய்யக் கூடிய நிலை இருக்க வேண்டும். அது இல்லை. அடுத்தபடியாக, இந்த விவசாய வருமான வரி, 1958-59ல் அமுலில் வரக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. சட்டம் இயற்றுவதற்கு முன்னால், மசோதா இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கு முன் வருவதற்கு முன்னடியாகவே 1957-58 மசோதா என இதைக் குறிப்பிடுவது அவ்வளவு பொருத்தமானதல்ல. இரண்டு ஏக்கர் தேட்டம் என்பது ஒரு ஏக்கர் நஞ்சைக்கு சமம் என்று இருக்கிறது. இன்றைய நிலையில் தேட்டங்களின் நிலையைப் பார்த்தால் அங்கு தண்ணீர் இல்லை. ஆகவே எப்படி இதை நிர்ணயித்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. இவைகளை எல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்து

[Sri V. Subbiah]

[18th September 1958]

பார்த்து அவைகளை நல்லமுறையில் அமைக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக, டென்களுக்கும, மைனர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்க, “ஹிந்து லா” படி பெண்களுக்கும் சொத்துரிமை இருக்கிறது. இன்று வாழ்க்கையில் மாறுபட்ட கருத்துடன் சதிபதிகள் வாழ்க்கை நடத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கத்தான் வேண்டும். அதோடு ஹிந்து அபிபக்த குடும்பங்களுக்கும் இந்த வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். கோவாப்ப ரேட்டிவ் பண்ணைகளுக்கு விலக்கு அளித்திருப்பது போல் இவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். அது மிக மிக அவசியம். இன்று ஒரு இனத்தின் பேரில் இரண்டு வரிகள் இருப்பது அவ்வளவு பொருத்தமுடையதாகாது. விவசாயிகளுக்கு நிலத்தீர்வை என்ற பளு இருக்கிறது. அதோடு, விவசாய வருமான வரி என்று இரண்டாவதாக ஒரு வரியையும் போடுகிறோம். ஆனால், கோராஜ்யத்தில் அப்படி இல்லை. அங்கு ஓர் இனத்தின் பேரில் ஒரு வரிதான் போடப்படுகிறது. ஆகவே, நாம் ஒன்று விவசாய வருமான வரியை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும், அல்லது நிலத் தீர்வையை மட்டும் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதுதான் பொறுத்த மானதாகும். அரசாங்கத்திற்குக் கூடுதல் வருமானம் வேண்டுமென்றால், சர்சார்ஜை கூட்டிக்கொள்ளலாம் அல்லது ஏக்கர் ஒன்றுக்கு இவ்வளவு தீர்வை என்று அதை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். அப்படியிருந்தால் அது விவசாயிகளுக்குத் தெல்லீல அளிக்காமல் இருக்கும்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு ஆந்திர ராஜ்யத்தில் 5,400 ரூபாய் என்று வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆந்திர ராஜ்யத்தின் வளப்படுமென்ற எண்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். கோதாவரி கிருஷ்ணா போன்ற நதிகள் பாயும் டெல்டா பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. புகையிலை வளப்பமாக உண்டாகும் குன்றி டோன்ற பிரதேசங்கள் ஆந்திராவில் இருக்கின்றன. ஆகவே 5,400 ரூபாய் என்று ஆந்திராவில் மதிப்பிட்டால் நம் நாட்டில் 3,500 ரூபாய் என்று மதிப்பிட முடியுமா? எங்கள் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், அதாவது திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் வடபகுதியில் இருக்கின்ற தோட்ட விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு தோட்டத்தில் பத்துப் பொதி மிளகுவதற்கு வருகிறது என்றால், அதற்கு அறித்தார்போல் இருக்கும் தோட்டத்தில் இரண்டு பொதி மிளகு வதற்கு தான் வருகிறது. இந்த நிலைமையில் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலை வருமானால், இதைப் பார்க்கிற விவசாய வருமான வரி ஆபீஸர் பத்துப் பொதி விளைவு கிடைத்ததைத் தான் கணக்கில் எடுப்பாரே தவிர இரண்டு பொதி கிடைத்ததை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார். இவைகளை எல்லாம் சிந்தித்து இதில் செயலாற்றவேண்டும். இவைகளை எல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்களும், பொறுக்குக் கமிட்டியும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் இரண்டு ஏக்கரா வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் எவ்விதம் மசகுலில் வருமானம் கிடைக்கிறது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அதோடு இதில் நிலங்களைப் பாகுபாடு செய்வதில் 1 ரூபாய் 50 நயா பைசா என்றிருப்பதை 1 ரூபாய் 75 நயா பைசா என்று திருத்தினால் கருசல் பகுதிகளில் இருக்கின்ற புஞ்சை நிலங்களுக்குச் சாதகமாக இருக்க முடியும். நான் இந்த வருமான வரியை எதிர்ப்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அதோடு இன்றைக்கு அரசாங்கமானது விவசாயிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. விளைபொருள்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். கால்நடைகளுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். உற்பத்திப் பொருள்களுக்குக் குறைந்த பட்ச விலை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். இம்மாதிரி பல காரியங்கள் செய்து கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையில் இந்த விவசாய வருமான வரியைக் கொண்டு வருவது என்பது பொருத்தமற்றது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். மிராசதாரகளுக்காகத்தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுவதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில் ஐந்து ஏக்கர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களுக்கு என்ன செய்திருக்கின்றீர்கள், அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய தீர்வையை இன்னும் எடுக்கவில்லை என்பதையும் நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு ஆந்திர நாட்டிலோ அல்லது கேரள

18th September 1958] [Sri V. Subbiah]

நாட்டிலோ கொண்டு வந்திருக்கும் வருமான வரி முறைக்கும் இதற்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கின்றது. நமது நாட்டில் இருக்கின்ற பூமிகளில் பாதிக்கு மேற்பட்ட பூமிகள் வானம் பார்த்த பூமிகள். எங்கள் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் ஐந்தாறு வருஷங்களாகத் தொடர்ச்சியாக மழை யில்லாத நிலையில் அஞ்சும் ஏற்பட்டு அங்குள்ள நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள், ஆண்கள் எல்லாம் தஞ்சை, திருச்சி போன்ற இடங்களில் வந்து பிச்சை எடுக்கக்கூடிய நிலையில் இருந்து வந்தார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட இடத்தில் இந்த மாதிரியான ஒரு புதிய வரியைக் கொண்டு வருவார்களேயானால், அங்குள்ள மக்கள் இதைத் தாங்களே முடியாத நிலையில் தான் இருப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அங்கு இருக்கக்கூடிய பல நிலங்கள் எல்லாம், அங்குள்ள மக்கள் அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கக்கூடிய காமப்பன்சேஷன் கூட இல்லாமல் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துவிடுவதற்குத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான எச்கர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய மிராசதார்கள் கூட நல்ல முறையில் ஒரு காரோ அல்லது வீடோ வைத்துக்கொள்ள வசதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கில் எச்கர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் ஒரு வண்டி கூட வைத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது இவர்களுக்கு இந்தப் புதிய வரி முறையைப் புகுத்துவது என்பது பொருத்தமாக இருக்கவில்லை. ஆகவே இதை இன்னும் கூடுதலாக ஆலோசித்துப்பார்த்து, இதில் இருக்கின்ற பல இடை யூறுகளையும் நீக்குவதற்கு வேண்டிய பல திருத்தங்களையும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்த மன்றத்தில் விவசாய வருமான வரி மசோதாவைப்பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் கூட விவசாயத்தில் இப்போது அதிகமான லாபம் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தினாலும் நிலத்திலிருந்தும் அதிகமான லாபம் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தினாலும் இதற்கு அதிகமான வரி விதிக்க வேண்டும் என்று சொன்னவர்களில் நானும் ஒருவன். இந்தமாதிரியான மசோதா வருவதற்கு முன்பே, விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்கிற சட்டத்தின் கீழ் விவசாயி என்பது யார் யார் என்பதைப்பற்றி நிர்ணயிக்க முடியாத நிலையில் இருந்த சமயத்தில், தன்னுடைய பாதுகாப்பைத் தேடி ஓர் எழை விவசாயி கோர்ட்டுக்குப் போன சமயத்தில், தானும் ஒரு சாதாரண விவசாயி என்று கோர்ட்டில் கூறி தனக்கு மடம் வாங்கிக் கொண்டார்கள் திருவாடுதுறை பண்டார சந்தி அவர்கள் என்பதை, இதற்கு முன்னால் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த நிலையில் விவசாய வருமான வரி வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, நாம் எதிர்பார்த்ததுபோல் இல்லாமல் தரம் ஸ்தாபனங்களையும், மடாலயங்களையும், தேவஸ்தானங்களையும் நீக்கிவிட்டு, இவைகளுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிற சமயத்தில் நான் வேதனைப்பட வேண்டிய அவசியமுள்ளவனாயிருக்கிறேன். மேலும் கூறப்போனால் இத்தனை தரம் ஸ்தாபனங்களையும் எடுத்துக்கொண்டால் இந்த மாகாணத்தில் இருக்கின்ற நிலங்களில் பாதி நிலங்கள் தரம் ஸ்தாபனங்களின் பெயரால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எனக்குத் தெரிந்தளவில் இன்றைக்கு இருக்கின்ற பெரிய தரம் ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக் கொண்டால் சங்கராச்சாரியார் மடம் என்பது ஒன்று. அடுத்தபடியாக நாமம் போட்டுக் கொள்ளக் கூடிய ஆந்திராவில் இருக்கக்கூடிய அகோபில் மடத்திற்கு இங்கு 20 ஆயிரம் எச்கர்களுக்கு மேல் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அடுத்ததாக எடுத்துக்கொண்டால் திருவாவடுதுறை மடம், தரம்புர ஆதினம், குன்றக்குடி மடம் என்று எவ்வளவோ மடங்கள், தேவஸ்தானங்கள் இவைகளுக்கு எல்லாம் இதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு நில்லாமல் பெரிய ராஜாக்கள், ஜமீன்கள் இதைத் தவிர இன்னும் தேவைக்கு அதிகமாகச் சொத்து வைத்திருந்தவர்கள், தங்களுக்குச் சந்ததி இல்லாமல் இருந்தால் அந்த சொத்துக்களைப் பரம்பரை பரம்பரையாக தங்கள் வீட்டிலுள்ளவர்களே வைத்துக்கொள்ள

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [18th September 1958]

வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தங்கள் கீழ் இருக்கும் தர்ம ஸ்தாபனங்களின் பேரில் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கும் பல தர்ம ஸ்தாபனங்கள் இவைகளுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த தர்ம ஸ்தாபனங்களிலிருந்து பள்ளிக்கூடங்கள், மருத்துவ விடுதிகள், தமிழ் கல்லூரிகள் இன்னும் இது போன்ற பல வேலைகள் நடத்தி வருகிறார்கள் என்று பலர் சொன்னார்கள். இதை எல்லாம் வேண்டுமென்றால் சர்க்கார் ஏற்று நடத்துவதற்கு முன் வரலாம். இது தவிர தர்ம ஸ்தாபனங்கள் நடப்பதற்கு அதற்கு ஒரு சிறிய வருமானத்தை சர்க்காரால் ஒதுக்கலாம். அல்லது மேல்கண்ட தர்மம் போக பாக்கிக்கு வரி விதிக்கலாம் ஆனால் இது மாதிரியான தேவஸ்தானங்கள், மடாலயங்கள் இன்னும் இருக்கக்கூடிய தர்ம ட்ரஸ்டுகள், பெரிய ராஜாக்கள், ஜமீன்கள் இவைகளுக்கு எல்லாம் ஒதுக்குவதால் இன்றைக்கு மாகாணத்தில் இருக்கின்ற பாதி நிலங்களுக்கு மேல் இதில் போய் விடுகின்றது. ஆகவே இந்த நிலங்களை எல்லாம் இணைத்து இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வரி விதித்தால்தான் நாட்டில் இருக்கின்ற சமுதாயத்திலுள்ள மக்கள் திருப்தி அடைவார்கள். ஒரு சாராருக்கு மாதிரிம் ஒரு விதத்திலும், மற்றொரு சாராருக்கு மற்றொரு விதத்திலும் சட்டத்தில் இடம் கொடுப்பது என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் ஏக காலத்தில் எல்லோருக்கும் வரி விதிக்கின்ற முறையை அரசாங்கம் அனுசரித்து இருக்கிறது என்று இந்த நாட்டு மக்கள் சொல்லக் கூடிய பெரும் பாக்கியம் நமக்கு கிடைக்கும்.

மேலும் உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைந்து விடும், விலை அதிகரித்து இருக்கிறது என்று பலர் சொன்னார்கள். நிச்சயமாகவே, உணவுப் பொருள்களின் விலைகள் குறையாது என்பதை நம்பலாம். நிலம் அதிகப்படியாக அபிவிருத்தியாவதன் காரணமாக, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அபிவிருத்தி அடைவதன் காரணமாக, தானிய விலை குறைந்து விடும் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், நிச்சயமாகக் குறையாது. எந்த அளவு அபிவிருத்தி ஏற்பட்ட போதிலும், எந்த அளவு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அதிகப்படியான போதிலும் அந்த அளவுக்கு நமது பிரஜா உற்பத்தி அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நமது பிரஜா உற்பத்தி குறையாது, குறையப்போவதில்லை. இப்படிப் பிரஜா உற்பத்தி அதிகப்படியாவதன் காரணமாக, உணவு விலை குறையும் என்றும், தானியங்களின் விலை குறையும் என்றும் நாம் அச்சப்படவேண்டியதில்லை.

கிலான் தலைவர்கள் கூலிகளைத் தூண்டிவிடுவதாகச் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக அவர்களுக்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்று எடுத்துக் கொள்வோமானால், நிலச்சுவாந்தார்கள் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எப்படியிருந்தார்கள், இன்று எந்த நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து, அதே நேரத்தில் பல பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் வந்தும் எந்தக் கூலி ஆள் தன்னுடைய குடிசையிலிருந்து உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறான், தன்னுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தில் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறான் என்று பார்த்தால் ஒருவன் கூட உயர்த்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அந்த முறையில் கூலிகளைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லும் நிலையிலே தஞ்சை ஜில்லாவில் பார்த்தால் இன்றைய தினம் வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொண்டால் எத்தனை நிலச்சுவாந்தார்கள் வீட்டு வாசலில் ராமநாதபுரம் அடி ஆட்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து இன்றைய நிலையை உணரலாம். ஜில்லாக் கலைக்டரிடமிருந்து இது விஷயமாக சர்க்காருக்கு ரிப்போர்ட் வந்திருக்கும். ஜில்லா போலீஸ் சூப்பரிண்டெண்டிடமிருந்து ரிப்போர்ட் வந்திருக்கும். அதைப் பார்த்தாலும் நன்றாகத் தெரியும்.

அடுத்தபடியாக ஏக்கருக்கு ரூபாய் 300 நிச்சயமாக வருமானம் வராது. அதிகக் குறைவாகத்தான் வரும் என்று சொன்னார்கள். நிச்சயமாக ரூபாய் 450 வருமானம் வரும் என்பதை நேரில் கண்டால் உணரலாம். இப்போது வேண்டுமானாலும் பார்க்கலாம். குறைவான வருமானம் வரும் என்று மாவுக்கு 8, 5 என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் போதாது. அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிற வலிவலம் தேசிகர் பண்ணை போன்ற இடத்தில் கண்டு முதல் போது பார்த்தால் எவ்வளவு உற்பத்தி அதிகரிக்க

18th September 1958

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

கப்பட்டிருக்கிறது, எவ்வளவு வருமானம் வரும் என்று பார்த்தால், ரூபாய் 450-ஐத் தாண்டும் என்பதை உணரலாம். இந்தச் சட்டம் வருமான வரியை அனுசரித்தது என்ற முறையில் இல்லாமல் நாட்டின் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்தோடும் கொண்டு வரப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. உற்பத்தி பாதிக்கும், உற்பத்தி குறையும், நிலச்சவாந்தார்கள் உற்பத்தி விஷயத்தில் அலட்சியத்தைக் காட்டுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அலட்சியம் காட்டப்படுவது உண்மை. எங்கள் பகுதியில் கூட பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்தவுடனே களவடி வாரம் என்று 7-ல் ஒரு பாகம் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருந்தும் கோர்ட்டில் தாவாசெய்து நடாமல் நிஷ்களைப் போட்டிருந்த நிலச்சவாந்தார்கள் பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இது அதிகாரிகளால் பரிசீலிக்கப்பட்டு ரிப்போர்ட்டும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில், சர்க்கார் வரி போட்டுவிட்டது, இந்த நிலத்தை சாகுபடி செய்யவேண்டாம் என்று சொல்லும் நிலச்சவாந்தார்கள் இருக்கலாம். அவர்களுக்கு கண்டிப்பான தண்டனை கொடுக்கக் கூடிய அளவுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் இடமிருக்க வேண்டும். அதிக உற்பத்தி பொருட்கள் வேண்டுமென்பதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும் இந்த நிலத் தரத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். குறைவான தரம், உயர்ந்த தரம் என்று சொன்னார்கள். தஞ்சையில் 2, 3 தாலாகாகக் களைத் தவிர மற்றவைகள் தரத்தில் உயர்ந்தது என்று சொல்லலாம். ஏனென்றால் பழைய நஞ்சை இருக்கக் கூடிய இடங்களில் நீண்ட காலத் திற்கு முன்பு பாசன வசதி ஏற்பட்ட நிலத்தில் சாகுபடி குறையலாம். புதிய நஞ்சைகள், இப்போது அபிவிருத்தி அடைந்த நஞ்சைகள், இவைகளில் சாகுபடி அதிகமாக இருக்கும், எந்த வித குறைபாடும் இருக்காது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும், இப்போது பேசியவர் ரூபாய் 5,000-க்கும், 15 ஏக்கர் நிலத்திற்கும் உச்ச வரம்பாக வைத்து அதற்கு மேல் வசூலிக்கலாம் என்று இந்தப் பக்கத்திலுள்ள நிலச்சவாந்தார்கள் சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் முற்போக்கான சீர்திருத்தம் கொண்டு வரவில்லை என்று சொல்பவர்கள், ரூபாய் 5,000க்கும் 15 ஏக்கருக்கும் உச்ச வரம்பும் வரி வசூலிக்கலாம் என்று சொல்லும்போது அவர்களுடைய சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் சம்பந்தமில்லாமல் எதிரக் கட்சி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் சென்ற காலத்தில் இந்தச் சட்டம் வந்தபோது சொன்னதைப்போல் 8 ஏக்கர் நிலமும், ரூ. 2,500 ரூபாயாவது உச்சவரம்பு வைத்து அதற்குமேல் வரி வசூலிப்பதென்று இருந்தால் மிக மிக நல்லதாக இருக்குமென்பதைக் கூறிவிட்டு முன் சொன்னபடி தர்ம ஸ்தாபனங்கள், மடாலயங்கள் இவைகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு, அப்படி அந்த தர்மங்களை நடத்தியாகவேண்டுமென்று சர்க்கார் கருதினால், இப்போது செய்ததை விட சர்க்காரிலிருந்து இன்னொரு பங்கு அதிகமாகச் செலவிடலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதோடு தர்ம ஸ்தாபனங்களில் மொத்த குத்தகைதார என்று 200, 300 வேலி நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு கொள்ளை லாபம் அடைகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து வரி வசூலிக்க இந்தச் சட்டத்திலே ஏதாவது இடம் இருக்கிறதா என்பது தெரியவில்லை. இந்த மொத்த குத்தகைகாரர்கள் விஷயத்திலாவது இந்தச் சட்டம் அமுலாகும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR : சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் அத்தனை பேரும் அவரவர் பகுதிகளிலுள்ள அநேகம் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் என் போன்ற ஒரு பிற்பட்ட பகுதியிலுள்ள, ஜமீன் எரியாவிலுள்ள விவரங்களை யாரும் இது வரையில் இங்கு பேசியவர்கள் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. இப்போது வந்திருக்கும் நில வருமான வரி மசோதாவை வரவேற்க வேண்டியது அவசியமெனக் கருதினாலும், சில கருத்துக்களை

[Sri S. Ramakrishna Thevar] [18th September 1958]

சர்க்கார் பரிசீலித்து நிறைவேற்றவேண்டும். நான் இருப்பது ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில், திருவாடானை தாலுகா திருவாடானை தாலுகா பூராவும் சிவகங்கை, ராமநாதபுரம் ஜமீன் ஏரியாவைச் சேர்ந்தது. ராமநாதபுரம் ஜமீன் காலத்தி லிருந்தும், சிவகங்கை ஜமீந்தார் காலத்திலிருந்து நிலச் சட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் அவர்களால் அப்போதைக்கப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டு அந்தச் சட்டங்களுக்கு உட்பட்டு நடந்துவந்த விவசாயிகள் நாங்கள். மேலும் அப்பக்கத்தில் எம்மாதிரி இருக்கிற தென்றால் இப்போது இங்கே 4,000, 14,000 ஏக்கர் ஒன்றுக்கு விலை என்றெல்லாம் பேசிக்கொள்கிறார்கள். இதெல்லாம் என்னைப் போன்ற ஒரு சமுத்திரக் கரையை ஒட்டிய திருவாடானைப் பகுதிவாசிகளுக்கு அதிகசயமாக இருக்கிறது. பொதுவாக திருவாடானை தாலுகாவில் உள்ள முதல் தர நஞ்சையை எடுத்துக்கொண்டால் 1,000 ரூபாய்க்கு மேல் தகுதியுள்ள நிலங்கள் இல்லை. நஞ்சை 2-ம் தரம், 3-ம் தரம், 4-ம் தரம் என்று இப்போது வகுக்கப்பட்டிருக்கும் முறையில் பார்த்தால் 20 ஏக்கர் நஞ்சை வைத்திருப்பவன் 1,000 ரூபாய்க்கு மேல் விற்க முடியாத நிலமுடைய பகுதி எங்கள் பகுதி. ஜமீந்தார்களிடமிருந்து சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு ஒரு வித வரம்பு ஏற்படுத்தப்பட்டு வரி வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் உள்ள கிராமங்களில் எங்கு உயர்ந்த ரேட் இருக்கிறது என்று கணக்கெடுத்து, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகா, வத்திராயிருப்பு என்ற கிராமத்தில் உயர்ந்த ரேட் என்ன இருக்கிறதோ அதை ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். அதன் பிரகாரம் 14 ரூபாய் செலுத்த வேண்டும். எங்கள் இடத்திலே ஜமீந்தார் காலத்திய கணக்குப்படி ஒரு கல் விரையடி என்பது 118 1/8 சென்ட் என்று இருந்தது. எங்களிடம் 1/4 ஏக்கர் நிலம் இருந்தாலும்கூட அதை ஒரு ஏக்கர் என்று எழுதி வைத்திருப்பார்கள். பத்து ஏக்கர் என்று இருந்தால் அது உண்மையிலே 8 ஏக்கராக இருக்கும். இப்படிச் சரியான கணக்கு இல்லாத முறையில் வரி வசூல் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு 14 ரூபாய் வீதம் வசூல் செய்துகொண்டு வந்ததந்தர்ப்பத்தில்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHIRAJ : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், சட்டசபை அங்கத்தினர் பார்வையாளர் காலரியில் உட்காரலாமா? (சிரிப்பு.)

MR. SPEAKER : சபாநாயகர் ஸ்தானத்தில்தான் உட்காரச் கூடாது. வேறு எங்கு வேண்டுமானாலும் உட்காரலாம். (சிரிப்பு.)

SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR : இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நமது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியார் தரங்கம்பாடியில் கூட்டம் கூடினார்கள். அந்தக் கூட்டத்திற்கு அப்பொழுது தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருந்த முதலமைச்சரும், நிதி அமைச்சர் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். அவர்களிடத்தில் சமுத்திரக்கரையிலுள்ள எங்கள் தாலுகாவுக்கு, வத்திராயிருப்பு போன்ற இடங்களுக்கு போடப்படும் வரிவிதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களே, நாங்கள் எப்படிச் செலுத்த முடியும் என்று சொன்னோம். சர்க்கார் கிராமங்களில் அந்தந்த தாலுக்காக்களில் உயர்ந்த ரேட் என்ன இருக்கிறதோ, அந்த ரேட்டின் அடிப்படையில் வசூல் செய்வது என்று தீர்மானித்தார்கள். அப்பொழுது எங்கள் தாலுகாவில் உள்ள ஒரு கிராமம் சர்க்காரில் இருந்தது. அதற்கு ஏக்கருக்கு 9 ரூபாய் வரி இருந்தது. அந்தத் தீர்வைப்படி இன்று செஸ்ஸோடு சேர்த்து ஏக்கருக்கு ரூபாய் 12 வசூலித்து வருகிறார்கள். எங்கள் பிரதேசத்தில் இப்பொழுதுதான் செட்டில்மென்ட் ஆகியிருக்கிறது. அதுவும் இன்னும் பூரணமாகவில்லை. சர்வே செய்யப்பட்டு “ர” (Rough) பட்டாக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் நிரந்தரமான பட்டா கொடுக்கவில்லை. சர்க்கார் இந்த ஜமீன் நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டதற்குப் பிறகு நாங்கள் பல கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு ஆளாகியுள்ளோம். எங்கள் பிரதேசம் மாணு வரிப் பிரதேசம். ஒரு வருஷம் விளைந்தால் அடுத்த வருஷம் விளையாது. இந்த நிலைமையில் ஏக்கருக்கு 12 ரூபாய் வசூல் செய்கிறார்கள். மேலும் எங்கள் பிரதேசத்தில் ரூ. 100-க்கு மேல் வரி செலுத்துகிறவர்களுக்கு, விளைந்தாலும், விளையாவிட்டாலும் வரிவஜா கிடையாது என்ற நிபந்தனை

18th September 1958] [Sri S. Ramakrishna Thevar]

இருக்கிறது. எட்டு ஏக்கரா நிலமிருந்தால் 100 ரூபாய் வரி செலுத்தக் கூடிய பட்டாதார் ஆகிவிடுகிறார். விளைச்சல் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் அவருக்கு வரிச் செலவை கிடையாது என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து, அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ள சீதோஷண நிலைமையை அனுசரித்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும்.

சுமார் 12½ ஏக்கரா நிலம் உள்ளவர்கள் இந்த விவசாய வருமான வரியைச் செலுத்த வேண்டும். எங்கள் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த 12½ ஏக்கர் நிலத்திலிருந்து 1,000 ரூபாய் கூட வருமானம் வராது. ஆனால் நல்ல விளைச்சல் உள்ள பகுதிகளில் 2 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு 2,000 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கலாம். இதையெல்லாம் சர்க்கார் நன்கு பரிசீலனை செய்யவேண்டும். விளைந்தாலும், விளையாவிட்டாலும் வரியைக் கொடுக்கத்தான் வேண்டுமென்ற முறையை எப்படி வகுத்தார்கள் என்பது அன்று இந்தப் பிரச்சினையைப் பரிசீலனை செய்தவர்களுக்குத் தான் தெரியும். நான் இதைப் பற்றிக் குறை சொல்லவில்லை. எந்தச் சூழ்நிலையைக்கொண்டு இந்த மாதிரித் தீர்மானித்தார்கள் என்பதுதான் தெரியவில்லை. மவுண்டு ரோடையும், சைனா பஜாரையும் பார்த்துவிட்டு இந்த மாதிரிதான் மற்ற ஜில்லாக்களிலுள்ள ரோடுகள் இருக்கும் என்று முடிவு செய்துவிட்டால் என் பிரதேசம் போன்ற பிற்பட்ட பகுதிகளின் நிலைமை எவ்வாறு தெரியும்? தஞ்சை மிராசுதார்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலிருந்தவரும் அடி ஆட்களை வைத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். எந்த ஜில்லாவிலும் கைக்கூலி ஆட்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை பேரும் இந்தமாதிரி தஞ்சை ஜில்லாவுக்குப் போனவர்கள் அல்ல, அதே மாதிரி தஞ்சையிலுள்ள எல்லா மிராசுதார்களும் அக்கிரமமாக நடந்துகொள்ளமாட்டார்கள். தவறு செய்கிறவர்கள் ஓரிரண்டு பேர்கள் எங்கும் இருக்கத்தான் செய்வார்கள். பல ஆண்டுகளாக எங்கள் பகுதியில் விளைச்சலே இல்லாமல் தஞ்சை ஜில்லாவை எதிர்பார்த்துத் தான் எங்கள் ஜில்லா மக்கள் பிழைக்கிறார்கள். இப்பொழுது கூடப் பார்த்தால், ராமநாதபுரம், பரமக்குடி, திருவாடானை, முதுகனத்தூர் இந்த தாலுகாக்களில் உள்ள ஆடு மாடுகள் அனைத்தும் தஞ்சையுருக்கு வந்திருக்கின்றன. ஏனென்றால் எங்கள் பகுதியில் குடி தண்ணீர் வசதியில்லை.

(இந்தச் சமயத்தில் சபாநாயகர் மணியை அடித்தார்.)

எங்கள் பிரதேசத்திலுள்ள கஷ்டமான நிலைமையை உத்தேசித்து எனக்குப் பேசுவதற்கு இன்னும் கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: எல்லோருக்கும் பத்து நிமிஷங்கள்தான் கொடுக்கிறேன். அதற்குமேல் கொடுப்பதற்கில்லை.

SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR: மேல் பகுதியில் மழை பெய்து காட்டாறுகளில் வரும் தண்ணீர் எல்லாம் வீணாக சமுத்திரத்தில் போய்விடுகிறது. இதுவரை அந்தத் தண்ணீரைத் தடுத்து பிரயோசனப் படுத்துவதற்கான திட்டம் எதுவும் போடவில்லை. கன்மாய்கள் ஓரளவு மராமத்து செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் போதுமான கால்வாய்கள், கலிக்குகள், மடைகள் கிடையாது. ஒரு விவசாயிக்கு எத்தனை வரிகள் போடலாம் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நூறு ரூபாய்க்கு கீழ் வரி செலுத்துகிறவர்களுக்கு சர்சார்ஜ் வரி இருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகள் நிலவரி பாக்கியோடு இதையும் வசூல் செய்கிறார்கள். ஐந்தாறு, 1,000 என்று வரி செலுத்துபவர்களிடமிருந்து, 250 ரூபாய்க்கு மேல் 4 அணு வீதமும், 500 ரூபாய்க்கு மேல் 8 அணு வீதமும் அடிஷனல் ஸர்சார்ஜ் என்று வசூல் செய்கிறார்கள். இப்படி பலதரப்பட்ட வரிகள் இப்பொழுது இருக்கின்றன. நான் ஏற்கெனவே எடுத்துக் காட்டியது போல, விளைந்தாலும், விளையாவிட்டாலும் வரி செலுத்த வேண்டுமென்ற

[Sri S. Ramakrishna Thevar] [18th September 1958]

முறையும் இருக்கிறது. இதை எல்லாம் பரிசீலித்து என்னுடைய பிற போக்கான திருவாடானை தாலாகாவிற்கு இந்த வரியிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த மசோதாவில் உள்ள ஷரத்துக்களை எல்லாம் ஒவ்வொருவரும் நன்கு கவனித்து என் பிரதேசத்திலுள்ளவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. U. SHUNMUGAM : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றக் குழுவினால் பரிசீலிக்கப்பட்டு, இன்று சட்ட மன்றத்தின் முன் விவாதத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிற நில வருமானவரிச் சட்டத்தை நான் ஆதரித்து, அதில் சில திருத்தங்களையும் செய்வேண்டுமென்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக, இந்தச் சட்டம் எந்த அளவுக்கு கடுமையாக அமுலாக்கப்படவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும், இந்தச் சட்டமே கூடாது, அது எந்த அளவுக்கு பாதகம் விளைவிக்கும் என்பதைப் பற்றியும் இந்த மாமன்றத்தில் பல அங்கத் தினர்கள் தத்தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லியிருக்கும் கருத்துக்கள், எதிர்க்கட்சி என்று ஏனெனம் செய்யப் படுகிற எங்களிடமிருந்து வந்திருந்தால், ஒரு வேளை அமைச்சர் அவர்கள் தேவையில்லை என்ற முறையில் தள்ளிவிடக்கூடும். ஆனால் அவருக்குப் பின் வரிசையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள்தாம் இது போன்று இருமுறையும் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த வரியே கூடாது, இது தேவையற்றது, இது கடுமையான வரி, இதனால் பாதகம் விளையும் என்று கூறிய ஸ்ரீ பழனிசாமி கவுண்டரும், இந்த வரியை மேலும் எவ்வளவு கடுமையாக்க வேண்டும் என்று கூறிய ஸ்ரீ ராமாமிருத தொண்டமான் அவர்களும், காங்கிரஸ் வட்டாரத்திலிருந்தே பேசினார்கள். நான் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தேன். ஏன், நாமெல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருந்தோம். இதுபோன்று பண்டார சந்ததிகளுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதைக் குறித்து பல நண்பர்கள் கடுமையான பதங்களை உபயோகித்துப் பேசினார்கள். அத்தகைய கடுமையான பதங்களை நானே அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த மற்ற உறுப்பினர்களோ பேசியிருந்தால், நிச்சயமாக வேறொரு வர்ணம் பூசப் பட்டிருக்கும். நால்திகம் பேசுகின்றவர்களுக்கு பண்டாரசன்னதிகளை பிடிக்காது, வேண்டுமென்றே எதிர்க்கிறார்கள் என்று குற்றம்சாட்டி இதைத் தள்ளிவிடவேண்டாம். இந்த கண்டனக் குரல் முதலில் எழுந்த இடம் நாங்கள் இருக்கின்ற இடமல்ல, இப்பொழுது ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடமிருந்து எழுந்திருக்கிறது. இவைகளை யெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது தம்மடைய சக அங்கத்தினர்கள் சொல்லிய வற்றை அமைச்சர் அவர்கள் எளிதில் தள்ளிவிடமாட்டார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். எதை ஏற்றுக்கொண்டாலும், ஏற்றுக் கொள்ளாவிடாலும், பண்டார சன்னதிகள், மடாலயங்களுக்கு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் நிலத்தின் மீது வரி விலக்கு அளிக்கும் ஷரத்தை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். எது காரணம்பற்றி பண்டார சன்னதிகளின் நிலங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது என்று நமக்கு புரியவில்லை. தென்னாட்டில், அதுவும் இந்தத் திருநாட்டில், தமிழ் நாட்டில் நிலங்களை ஏராளமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களின் பட்டியலை எடுத்துப்பார்த்தால், பண்டாரச் சன்னதிகள் என்பது புலப்படும். அப்படியிருக்கும்பொழுது நிலத்தில் வருமானம் வருகிறவர்களுக்கு வரி போடப்படுகிறது என்று சொல்லி, நிலத்தை ஏராளமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பண்டாரசன்னதிகளுக்கு வரி போடாமல் விதிவிலக்கு அளித்து மற்றவர்களுக்கு வரி போடுவது என்று சொன்னால், இது வேட்கையாகத் தான் இருக்கிறது. அல்லது வேண்டுமென்றே சர்க்கார் அவர்களுக்கு விலக்கு அளித்திருக்கிறது என்று கருதவேண்டியிருக்கிறது. புதியதாக வரவிருக்கும் சட்டம் தமிழ்நாட்டு மக்களை எந்த அளவுக்கு பாதிக்கும் என்பதை எல்லோரும் யோசித்துத்தான் திருத்தியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

18th September 1958] [Sri P. U. Shunmugam]

12½ ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பதை 15-ஆக உயர்த்தவேண்டும், ரூ. 3,600 வருமானத்தை ரூ. 5,000-ஆக உயர்த்தவேண்டும் என்று அவரவர்கள் தங்களுடைய கோணங்களிலிருந்து பல திருத்தங்களை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்படிச் செய்தால் சட்டம் நல்ல முறையில் அமுலாக்கப்படும் என்று சிலர் சொன்னார்கள். “இந்த சட்டம் இருக்கிறதே, இதற்குப் பதில் நில வரியை உயர்த்திவிடக் கூடாதா” என்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். அல்லது அமைச்சர் அவர்களுக்கு பற்றாக்குறை இருந்தால் வேறு ஒரு வரியைப் போட்டு சரிக்கட்டக் கூடாதா என்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். பொதுவாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த சட்டத்தை வரவேற்கிறது. அப்படி வரவேற்கும்பொழுது முதலில் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தில் சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் பாதிக்கப்படாத அளவுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருந்தாலும், கணக்கு வைக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கணக்கு வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுதுதான் பல கோளாறுகள் வருகின்றன. வியாபாரிகளை “கணக்கு வைப்புகள்” என்று நாம் சொன்னோம். வியாபாரிகள் கணக்கு வைக்கின்ற முறையில் இருக்கும் பல தவறுகளை கண்டுபிடிப்பதற்காக உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து தவறான முறையில் கணக்கு வைக்கும் வியாபாரிகளை கண்டிக்கவும், தண்டிக்கவும் செய்திருக்கிறோம். கணக்கு வைப்பதில் தவறான முறைகளை விசயாக களம் கையாள்வேண்டிய அளவுக்கு தூண்டுவிகிறோமா என்று புரியவில்லை. கணக்கு எழுதகின்றவர்களையும், தணிக்கை செய்கின்ற அதிகாரிகளையும் ஒருவரை ஒருவர் பொறுத்திருக்கிறது இந்தச் சட்டம் அமுல் செய்யப்படும் முறை. தணிக்கை செய்யும்போது வியாபாரிகளை அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்தம் செய்வதுபோல், சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படாமல் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெரு நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் கூட நான் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன் என்று டையானைச் செய்யவேண்டாம். பெரு நிலச் சுவான்தார்கள் ஏமாற்றினால் அவர்களுக்கு தண்டனை அளிக்கப்படவேண்டுமென்பதை நான் மனதார வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து நான் ஒன்று சொல்லுவேன். தங்கள் மூலம் வருமான வரி இலாகா அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்தச் சட்டமானது காமதேனுவாக கருத்திட்டு அதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எட்டத்தில் ஒப்படைக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வியாபார வரி கொண்டுவரப்பட்டு, அது காமதேனுவாக மாறி நிதி அமைச்சர் கையில் இருந்தவருகிறது. நிதி அமைச்சரிடம்தான் வரி போகிறது என்று சொன்னாலும் . . . (ஸ்ரீ பி. ஜி. கருத்திருமன் : கற்பக விருட்சம்) ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் கற்பக விருட்சம் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லத் தேவையில்லை. காமதேனுவாகவோ, அல்லது கற்பக விருட்சமாகவோ கருதி எப்பொழுது கஜானாவில் பணம் குறைகின்றதோ அப்பொழுது எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்று நினைக்கக்கூடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். வருவாயை அதிகப்படுத்துவதற்கு இந்தச் சட்டத்தை ஒரு சாதனமாகக் கருதிவிடக்கூடாது என்று அரசாங்கத்தைத் தங்கள் மூலமாகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதிகமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குத் தான் விவசாய வருமான வரி விதிக்கப்படுகிறதே, ஆகவே நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு இப்பொழுது கட்டவேண்டிய தேவையில்லை, அதை தள்ளிப் போடலாம் என்று சொல்லி இதை ஒரு சாதனமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கணம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் நிதி நிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டார்கள். பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் அதிகமாக மேற்கொண்டு நிலம் வாங்குவதை தடை செய்வதற்கு சட்டம் வரப்

[Sri P. U. Shunmugam] [18th September 1958]

போவதாகச் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டம் இதுவரையில் வரவில்லை, இந்த சட்டத்தையும் தள்ளிவைப்பதற்கு இதை சாதனமாக பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த வகையிலும் கஜானா நிறைந்தல்லாதபொழுது ஏழை மக்களின் கண்ணீரை வடித்து இந்த சட்டத்தை பயன்படுத்தி கஜனவை நிப்புவது கூடாது. இந்த சட்டம் நாட்டிற்கு நல்லது செய்யும் என்று கருதி இதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வரவேற்கிறது. பெரிய நிலச்சவான்தார்களிடமிருந்து இந்த வரியை வசூலித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னால் இயன்றதைச் செய்யும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக நான் மீண்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பண்டாரசன்னதி நிலங்களுக்கும் மடாலய நிலங்களுக்கும் விதி விலக்கு அளிக்கும் ஷரத்தை நீக்கிவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சீர்திருத்த கருத்து உடையவர் அமைச்சர் அவர்கள். அதனால் தான் பின்னாலுள்ள ஜாதிப் பெயர் தேவையில்லையென்று விட்டுவிட்டார்கள். இம்மாதிரி சீர்திருத்த கருத்துடைய அமைச்சர் அவர்கள் பண்டாரசன்னதி நிலங்களுக்கு விலக்கு அளிக்காமல், அந்த நிலங்களையும் இந்த சட்டத்திற்குள் கொண்டுவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். விலக்கு அளிக்கின்ற இந்த ஷரத்தை விலக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபையின் முன்னால் விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாய வரி மசோதா சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய ஒரு சில நண்பர்கள், குறிப்பாக கனம் ப. உ. ஷண்முகம் அவர்கள் மடாதிபதிகள், மத ஸ்தாபனங்கள், தர்ம ஸ்தாபனங்கள் இவைகளுக்கு இருக்கக்கூடிய நிலங்களின் மீதும் இந்த வரி கண்டிப்பாக விதிக்கப்படவேண்டும் என்ற முறையிலே பேசினார்கள். அதைச் சற்று பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் இது எந்த அளவுக்கு நியாயம், இதை எந்த அளவுக்கு சட்ட ரீதியாக செய்ய முடியும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளமுடியும். இந்த மத ஸ்தாபனங்களுக்கு, தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு, எந்த நோக்கத்தோடு கூட இந்த சொத்துக்களை எழுதிவைத்தார்களோ, அந்த நோக்கத்துக்கு மாறுபாடான ஒரு முறையை கையாளவேண்டுமென்று சொல்லுவது நியாயமல்ல. இதுபோன்ற ஸ்தாபனங்களில் தவறுகள் ஏற்படுகின்றது என்று சொன்னால் தவறுகளைத் திருத்தும் முறைகளை கையாளவேண்டுமே தவிர, அதை விடுத்து இந்த சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்யவேண்டும். அந்த சொத்துக்களின்மீது வரிகளைப் போடவேண்டுமென்ற சொல்லுவது, தர்ம ஸ்தாபனங்கள் வளர்க்கப்படவேண்டும், தர்ம சிந்தனை வளரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தை ஒழிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன்தான் சொல்லப்படுகிறது என்று கருதவேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக இதுபோன்ற ஒரு சட்டம் மத்திய பிரதேசத்தில் இயற்றப்பட்டது. இது தகாதது, அரசியல் அமைப்புக்கு விரோதமானது என்ற முறையிலே அவர்கள் வாதாடி, அது கடைசியாக சப்ரீம் கோர்ட்டு வரையில் போய், இந்த சட்டம் செல்லாது என்ற முறையில் அவர்களுக்கு தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டு, அந்த சட்டத்தை ஓரளவுக்கு திருத்தி அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலங்களுக்கும் வரி விதிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்குமானால், அதற்கு அஸ்திவாரம் டெஸ்ஸியில் போடவேண்டும். ஒரு வேளை அரசியல் அமைப்பை திருத்திய பிற்பாடு இதுபற்றி பரிசீலனை செய்தால் அது பொறுத்தமாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லுவேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த சட்டத்திற்கு வரும்பொழுது அதிலே ஒரு சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அந்த சிக்கல்களை பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மூன்றாவது பிரிவில் ஒரு சில வருமானங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அப்படி விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய வருமானங்களை தவறுதலான முறையிலே உத்தியோகஸ்தர்கள் சேர்த்துக்கொண்டு வரி விதித்தால் இப்படி தவறுதலாக சேர்த்துக்கொண்ட வரி விதிப்பை

18th September 1958] [Sri S. Lazar]

குறைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற முறையில் வருக்கப்பட்ட இரண்டாவது பிரிவானது “பிரபோர்ஷனேட்டாக” குறைக்கப்படவேண்டுமென்று கூறுகிறது. உதாரணமாக ரூ. 20,000 வருமானம் வந்தால் ரூ. 2,000 வரி என்று வைத்துக்கொண்டால், இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டத்தின் அடிப்படையில் விதி விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டிய வருமானம் ரூ. 5,000 தவறுதலாக சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டால், பிறகு அதற்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று தெரிந்தால், ரூ. 15,000-க்கு வரி விதிக்கவேண்டுமென்ற முடிவு தெரிந்த பிறகு அதிகப்படியாக சேர்த்துக்கொண்ட ரூ. 5,000-க்கு “ஹையர் ஸ்லாப் லிஸ்டத்தை” புகுத்தி அதன் வாயிலாக குறைப்பதுதான் நியாயமே தவிர, அதைவிடுத்து “பிரபோர்ஷனேட்” என்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலே அதைக் குறைப்பதானது முற்றிலும் நியாயத்திற்கு விரோதம்.

இதிலும் குறிப்பாக இதே போன்று தவறான கணக்கை விவசாயி கொடுத்து, அந்தக் கணக்கை பரிகரித்து மீண்டும் உயர்வான ஸ்லாபை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய பிரிவு சரியானது அல்ல. அதிகாரிகள் தவறினால், அடிப்படைக் கொள்கையில் பிரபோர்ஷனேட்டாக இருக்கவேண்டும் என்பது தவறு. ஸ்லாப் லிஸ்டப்படி அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, 39-வது பிரிவில் கணக்குகள் வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய இடங்களில், நுழைந்து, எந்த நேரத்திலும், யார் வேண்டுமானாலும் கைப்பற்றலாம் என்ற முறையிலே அந்தப் பிரிவு அமைந்திருப்பது முற்றிலும் நியாயமற்றது. கிரிமினல் சட்டத்தில் கூட, இரவு 6 மணிக்குப் பிறகு, காலை 6 மணி வரை எந்த இடத்திலும் அதிகாரிகள் நுழையக்கூடாது என்றிருக்கிறது. அதற்கு மாறாக, இந்த மசோதாவில்—கிரிமினல் சட்டத்தை விட இது முக்கியமானது அல்ல—எந்த நேரத்திலும், எந்த இடத்திலும், யார் வேண்டுமானாலும் நுழையலாம், கணக்குகளைக் கைப்பற்றலாம் என்பது சரியல்ல. அது நல்ல முறையிலே அமுலாக்கப்பட்டால் தான் நல்லது என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்த படியாக, ஒருவர் தவறான கணக்கைக் கொடுத்தால், அல்லது கணக்குக் கொடுத்து வரி விதித்த பிறகு, வரியைக்கட்டத் தவறினால், அதற்கு அபராதம் போட முடியும் என்ற வகையில் 41-வது பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. இதைப் பரிசீலனை செய்துபார்த்தால், இந்த சட்டத்திலே வரி கொடுக்கத் தவறினவருக்கு அவர் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க ஒரு தனிப் பிரிவு இருக்கிறது. அவருக்கு இரண்டு அபராதங்கள் ஆகின்றன. ஆகவே இது ஒரு முரணான பிரிவு என்பதைச் சட்டக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதை ஏன் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறேன் என்றால், மற்றைய சட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்துபார்த்தால், உதாரணமாக, உத்தரப் பிரதேசத்தில் அமல் நடத்தியிருக்கும் சட்டத்திலே, அபராதம் எட்டில் ஒரு பங்கு என்று இருக்கிறது. ரூ. 800 வரியென்றால், வரி கட்டத் தவறினவருக்கு, அபராதம் ரூ. 100தான் இங்கே இருப்பது என்னவென்றால், ரூ. 800 வரியானால், அபராதமும் ரூ. 700 ஆகிறது. அது நியாயத்திற்கு விரோதமானது. மற்றைய சட்டங்களில், அபராதம் விதிக்கப்பட்டால், அதன் மீது, அப்பீல், அவ்ஸ்ட்டெண்ட் கமிஷனருக்கோ, அல்லது அபலேட் கமிஷனர் போன்றவர்களுக்கோ புகுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக—ஒரு வேளை மறந்திருக்கலாம்—மற்றைய அப்பீல் களுக்கு இடம் இருக்கும்போது, அபராதத் தொகை சம்பந்தமாக அப்பீல் இல்லை என்பது முறையாகாது. அதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும் என்றுச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Criminal Procedure Code will apply.

SRI S. LAZAR: There is no such provision in the Bill.

[18th September 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not necessary. Once he goes to the court, all the provisions of the Criminal Procedure Code with regard to appeal and revision will apply. We need not provide it here.

SRI S. LAZAR : If that is so, we can say here "as is provided in the Indian Penal Code". In section 49, it is provided that section 177 of the Indian Penal Code shall be deemed to apply. I suggest that a similar provision may be made here also.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That need not be done. Because, here we are creating a new offence and in what manner an offence should be dealt with in a court of law is prescribed by the Criminal Procedure Code.

SRI S. LAZAR : அடுத்தபடியாக 49-வது பிரிவைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். யாராவது தகவல் கொடுக்கத் தவறினால், அவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கப்படும் என்றிருக்கிறது. இன்டியன் பீனல் கோட், 177-வது பிரிவைப் பார்த்தால், எந்தெந்த அம்சங்கள் குற்றமாக இருக்க முடியும் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

"All the acquirements that will go to constitute an offence under section 177."

ஆனால், 49-வது பிரிவைப் பார்த்தால், ஒருவன் இன்பர்மேஷன் கொடுக்கத் தவறினால், அவனும் அந்தக் குற்றத்தைப் புரிந்தவனும் குற்றவாளிகள் ஆகிறார்கள். இது சற்று முரணாக இருக்கிறது. மற்ற சட்டங்களின் கீழ், ப்ரோஹிபிஷன் சட்டம் போன்றவைகளின் கீழ், தவறுகள் செய்தால், தண்டனை கொடுக்கிறார்கள். அதே போல், இன்பர்மேஷன் கொடுக்கத் தவறினால் அல்லது தவறான இன்பர்மேஷன் கொடுத்தால், அந்தத் தவறுக்கு இத்தனை ரூபாய் அபராதம் என்றிருந்தால் சட்டம் நல்லமுறையிலே அமைந்ததாக இருக்கும்.

இருக்கக்கூடிய அமைப்பில், ஹிண்டு ஜாயன்ட் பேமிலியாக இருக்குமானால், அந்தக் குடும்பங்களுக்கு சலுகை காண்பிக்கவேண்டும். இது ஒற்றைமை வளருவதற்கும், நாட்டில் சமாதானம் நிலவுவதற்கும் உதவியாக இருக்கும். அவர்களுக்கு குறைந்தபட்சம், இரண்டு பங்காவது வருமான லிமிட்டை உயர்த்தவேண்டும். தனிப்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 3,600 என்றிருப்பதால், அவர்களுக்கு அது 7,200 என்று இருக்கவேண்டும். இதைக் கவனிக்கவேண்டியது அவசியம்.

இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் நோக்கம் வரி வசூலிக்க வேண்டும் என்பதால் அதில் யாருக்கும் கஷ்டம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். இனி வரி வசூலிக்கப் புகும்போது, சர்க்கார் வாங்கியதை அட்ஜஸ்ட் செய்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 25 கம்பெளண்டிங் லிஸ்டம் பிரகாரம், வரியாகக் கட்டலாம் என்றும், இனிமேலும் அம்மாதிரியே கம்பெளண்டிங் முறையை அமைத்தால் அங்கத்தினர்கள் எதிர்பார்க்கக்கூடிய கஷ்டங்களோ, தகராறுகளோ ஏற்படாது என்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது, 6-எ என்ற புதுப் பிரிவு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு விவசாயி எக்ஸம்ப்ட் செய்யப்பட்டதற்குமேல் விவசாயம்செய்தால், அவன் தன் பெயரையும் அந்தப் பயிரையும் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. இதுவரவேற்கத் தக்க அம்சம் தான் என்றாலும், ரூ. 3 கட்டணம் என்பது விரும்பத்தக்கது அல்ல. அவன் தானாக வந்து ரெஜிஸ்டர் செய்து கொண்டால் அதற்கு அபராதமா? ஆகவே, அந்த மாதிரி அபராதம்போல் அமைக்காமல், இந்தக் கட்டணத்தை எடுத்து விடவேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

18th September 1958]

[Sri S. Lazar]

இங்கே “ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்” என்பதற்கு டெனிஷன் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதிகப்படியாக வரண்ட பிரதேசங்களில், 1- $\frac{1}{4}$ ரூபாய்க்கு குறைவாக வாய்தா செலுத்துகிறவர்களுக்கு, 3:3 $\frac{1}{2}$ ஏக்கரா . . .

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m.

The House then adjourned.

(After lunch—3 p.m.)

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: ஸார், இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்பதோடு ஒரு சில வார்த்தைகளை கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதா பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வரவேண்டிய மசோதா. இப்போதாவது கொண்டு வந்தார்களே என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த விவசாய வருமான வரி மசோதாவாக கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மசோதா நிலவரி மசோதாவாகவும் இருக்கிறது. இந்த மசோதா இப்போது தான் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கொண்டு வரப்படுகின்றது. இதோன்ற மசோதா கோளத்திலும், மைசூரிலும், ஆந்திராவிலும், வங்காளத்திலும் இதற்கு முன்பு கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். அங்கேயெல்லாம் இதற்கு முன்னதாக விவசாய வருமான வரி கொண்டு வந்தாகிவிட்டது. திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் ஏகதேசம் 14 வருடங்களுக்கு முன்பாகவே இந்த வரி கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கே இப்போதுதான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரை இப்போதும் அங்குள்ள மக்கள் விவசாய வருமான வரி கொடுத்துக் கொண்டேதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் எல்லாம் அந்த அரசாங்கம் இந்த வரியை கொண்டு வரும்போது அங்குள்ள மக்கள் அதை வரவேற்றார்கள். காரணம் அதை ஸையண்டிபிக்கான முறையில் சாஸ்திரியமான முறையில் இந்த வரியை கொண்டுவந்து புகுத்தினார்கள். அந்த வரியை எதிர்ப்பதற்கு பதிலாக மக்கள் அதை வரவேற்றார்கள். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் இந்த வரி கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் இருந்த வரி முறையானது நிலம் பெருவாரியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் அதிகமாக கொடுக்கவேண்டும் என்று இருந்தது. அதோடு சில நிலங்களுக்கு குறிப்பிட்ட அளவு பெருவாரியான அளவு வரி செலுத்தவேண்டியிருந்தது. ஆகவே தான் இந்த முறை மாற்றப்படுவதை அங்குள்ள மக்கள் ஆதரித்தார்கள். முதல் முதலில் என்ன செய்தார்கள் என்றால் அங்குள்ள நில வரியை எடுத்துவிட்டார்கள். பின்னால் அடிப்படை வரி என்ற முறையில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 14 அணு என்று விதித்தார்கள். அதற்கு மேல் அதாவது 1,500 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்கள் கூடுதலாக வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இதை அங்குள்ள மக்கள் மனமுவந்து வரவேற்றார்கள். வரவேற்றது மட்டுமல்ல, விவசாயிகளுக்கும் இந்த முறை மிக செளகரியமாக இருந்தது. வசூல் செய்வதற்கும் செளகரியமாக இருந்தது. இதில் நல்ல அம்சம் என்னவென்றால் அதிகமாக நிலம் இருக்கக்கூடியவர்கள் தான் அதிகம் வரி செலுத்த வேண்டியிருக்கும். நிலமல்லாதவர்கள் வரி செலுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆனால் நம் முன்னால் இப்போது வந்திருக்கும் மசோதா பொறுக்கு கமிட்டிக்கு வந்ததின் பின்னால், பல புதிய ஷரத்துகளும் சேர்க்கப்பட்டு இப்போது வந்திருக்கின்றது. இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற ஒரு அம்சம் என்னவென்றால் ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பது. எந்த ராஜ்யத்திலும் இது மாதிரி வைக்கப்படவில்லை. ஒரு வேளை ஆளும் கட்சியிலிருக்கின்ற அங்கத்தினர்கள் இதை எதிர்ப்பார்கள் என்ற காரணத்தினாலோ என்னமோ இவ்விதம் ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று ஒன்றை அமைத்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் கொண்டு வந்திருப்பது அன்னைண்டிபிக்காக இருக்கிறது. நான் இதைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு நண்பர்களிடத்தில் கேட்கும் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் மிகுபு போட்டால் சில சமயத்தில் 7,000 ரூபாய் வரை கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள், அதே சமயத்தில் 15 ஏக்கர் நிலத்தில் சாதாரணமாக கிடைக்கக் கூடிய வருமானம் இதை விட மிக குறைவாக இருக்க

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] [18th September 1958]

கிறது. இந்த மாதிரியான நிலைமை இருக்கும்போது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வரையறுத்திருப்பது, நியாயத்திற்கும் அப்பாற்பட்டது. தார்மீகமும் அல்ல, ஒன்று வருமானத்தில் வரி விதிக்கவேண்டும் ; அல்லது நிலத்தின் பேரில் வரி விதிக்கவேண்டும். இந்த நிலைமை இருப்பதால் இதைப்பற்றி புனராலோசனை செய்ய வேண்டியது மிக அவசியம் என்பதை கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக பாக்கு விளைவிக் இடத்திற்கு கால் ஏக்கர் என்பது ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று கணக்காக்கப்படுகிறது. இவ்விதம் செய்திருப்பது அவ்வளவு சரியல்ல என்பது தான் என் அபிப்பிராயம். வருமானத்தின் பேரில் வரியை விதிக்கவேண்டும். ஆனால் இப்படி இருந்தால் அதிகாரிகளுடைய ஹஸ்டென்ட் அதிகமாக இருக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள் பலர். கன்யாகுமரி ஜில்லாவை பொறுத்த வரையில் கழிந்த 14 வருடங்களாக பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இவ்விதமாக ஒன்றும் நடப்பதாக தெரியவில்லை. சில வேளை இங்குள்ள அதிகாரிகள் வேறு மாதிரியாக இருக்கலாமோ என்னவோ தொய்வில்லை. அதிகாரிகள் எல்லாம் பொதுவாக பொது மக்களுடைய சேவகர்கள் என்கின்ற மனப்பான்மை அதிகாரிகளுக்கு இருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய அதிகாரத்தை கட்டுப்படுத்தக்கூடிய பொறுப்பு நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கையிலும், இந்த சபையினுடைய கையிலும் இருக்கிறது. ஆகவே அதைப் பற்றி அதிகமாக சொல்லுவதில் அர்த்தமில்லை. அத்தகைய முறை இல்லாதவாறு பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியது அரசாங்கத்தினுடையவும் இந்த சபையினுடையவும் கடமையாகும். அதற்கு அடுத்தபடியாக காம் பென்னெட் ரேட் என்று சொல்லப்படும்பொழுது பல விதியாசமான முறைகள் இதில் இருக்கின்றன. இவர்கள் எதை வைத்துக்கொண்டு இந்த ரேட்களை நிச்சயித்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள் எட்டு ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்றிருந்தால் இந்த ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் கணக்கு பிரகாரம் பாக்கு மரம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் கால் ஏக்கர் வைத்திருந்தால் அதே விகிதத்தில் கொடுத்தாக வேண்டியிருக்கிறது. பாக்கு மரம் வைத்திருப்பவர்கள் இந்த அரசாங்கத்துக்கு என்ன செய்தார்களோ தெரியவில்லை. அவர்களுடைய எவிடென்ஸை பார்க்கும்போது சராசரி ஒரு ஏக்கருக்கு 500 ரூபாய் வரையில் வருமானம் வரும் என்று தெரிகிறது. அதே நேரத்தில் நஞ்சை நிலத்தில் 300 ரூபாய் வருமானம் என்று தெரிகிறது. இவ்விதம் இருக்கும்போது எந்த முறையில் நான்கு மடங்காக வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே இதை வருமானத்தின் அடிப்படையில் வைத்திருந்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்து கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பதைப் பொறுத்த அளவில் கோவாப்பேட்டில் சங்கங்களுக்கு கொடுத்திருப்பது போன்று மடங்களுக்கும், கோவில்களுக்கும் இந்த விதிவிலக்கு கொடுப்பது என்றால் இது ஒத்துக் கொள்ள முடியாத விஷயம். தனியாக அவர்களுக்கு மாத்திரம் என் இந்த விதிவிலக்கு, என் இந்தச் சலுகை காட்ட வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. அவர்களிடமிருந்து நில வரியும் வசூலிக்கக் கூடாது. வருமான வரியும் வசூலிக்கக் கூடாது என்று சொன்னால், இவைகளை எல்லாம் விட்டு விட்டு, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சோஷியலிஸ்ட் பான்னியில் சமுதாயம் அமைக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னால் அது எந்த அளவுக்கு செயல்படும் என்பது தான் தெரியவில்லை. இம்மாதிரிப்பட்ட ராஜ்யம் உருவாவதில் (டாக்ஸேஷன் பாலிஸி) - வரி விதிக்கும் கொள்கை மிக முக்கியமானதாகும். இதை எப்படி பங்கு போடுவது என்றால் பெரிய செல்வந்தர்கள், கோடீஸ்வரர்கள், லட்சாதிபதிகள் இவர்கள் பேரில் தான் வரி விதிக்க வேண்டும். "It is not levelling down alone, it is raising up also." சாதாரணமாக நம் வரி விதிப்புக் கொள்கை எப்படியிருக்க வேண்டும்? யாரிடம் அதிகமாக இருக்கிறதோ அவர்களிடமிருந்து வாங்கவேண்டும் என்பதோடு கூட, கீழ் தட்டில் உள்ளவர்களிடம் வசூலிக்கப்படும் வரியை குறைக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான் சமதர்ம சமுதாயம் ஏற்பட வழியேற்படும். அப்படிப் பார்க்கும்போது நான் -லேண்ட் டாக்கை அகற்ற வேண்டும். அதை அகற்றி விட்டு, அதற்கு பதிலாக ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று வைத்தாலும் கூட விவசாய மக்களுக்கு பளுவாகத்

18th September 1958] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

தோன்றது. இருபத்தைந்து ஏக்கர், முப்பது ஏக்கர், ஐம்பது ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கூட இது பஸ்வாகத் தோன்றது என்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக, சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து மலபார் ஜில்லா கோளத்திற்குப் போனபோது அவர்கள் நில வரி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அந்த நில வரி அகற்றப்பட்டு விட்டது. விவசாய வருமான வரி சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தபோதிலும் அங்கு அடிப்படை வரியையும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தினார்கள். அதனால் கேரள சர்க்காருடைய வருமானம் 90 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் அதிகமாயிற் றென்றால் நம் ராஜ்யத்தில் அடிப்படை வரியும், விவசாய வருமானவரி யும் இருந்தால் நிச்சயமாகப் பலன் தெரியும். இதனால் ஜனங்களுக்கும் நன்மை ஏற்படும். அரசாங்க கஜானாவைப் பொறுத்த வரையில் அவர் களுக்கும் நன்மையாக இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. KANDASAMI PADAYACHI: கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நமது ரெவின்யூ அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் விவசாய வருமான வரி மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். சில திருத்தங்களையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படு கிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவில் உள்ள நிலங்களில் அநேகம் நிலங்கள் மழையை எதிர்பார்த்து பயிரிட வேண்டிய நிலங்கள். பருவ மழை தவறி விட்டால் பயிரை எதிர்பார்க்க முடியாது. நீர் ஊற்று, அதாவது ஊற்று வாய்க்கால் மூலமாகத்தான் இங்கே பயிரிடவேண்டும். வருமானத்திற்கு வரி என்றால் தக்க வருமானம் இருந்தால் தான் வசூலிக்கலாம். நில ஆதாரத்தின் மீது விதிக்கலாம் என்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. செலக்ட் கமிட்டி ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் இருந்தால் வரியை வசூலிக்கலாம் என்று வைத்திருக் கிறது. பண்டைக் காலத்தில் வரி விதிப்பு என்றால் விவசாயிக்கு நன்றாக விளைந்தால் அதில் 6-ல் ஒரு பங்கு அல்லது 8-ல் ஒரு பங்கு என்று வாங்கி வந்தார்கள். ஆனால், இப்போதோ, விளைந்தாலும், விளையாவிட்டாலும் அதிகாரிகளைப் போட்டுவிட்டால் அவர்கள் நிச்சயமாக வசூலிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதுவும் இப்படியே சட்டமாகி விட்டால் நிச்சயமாக வசூலிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

போன வருஷத்திலே அநேகமாக பருவ மழை தவறியதால் மகசூல் கெட்டுவிட்டது. அமைச்சருக்கு வரி வஜாவிற்கு விண்ணப்பம் அனுப்பி யிருந்தோம். அதற்கு நூறு ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு இந்த ரெமிஷன் கிடையாது. ஆகையால் நூறு ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கொடுப்பவர்கள் கிஸ்தி கட்டவேண்டுமென்றிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் கிஸ்தி வஜா கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம். அதற்கு 3 வருடங்களுக்கு சேர்ந்தார்போல் இருந்தால் தான் வரி வஜா கொடுப்போம், ஒரு வருஷத்திற்கு கிடையாது என்று சொன்னார்கள். எல்லோரும் பயப்படுவது, நடுத்தர விவசாயிகள் கூட அதிகமான வரி கட்டவேண்டியிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால்தான். இப்படியிருந்தால் நாம் எப்படி முன்னேற முடியும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். பருவ மழை சரியான படி பெய்து நல்ல முறையில் விளைந்தால் பாதகமில்லை. வரி கொடுக்க வேண்டியதுதான். இருந்தாலும் இம்மாதிரி தடங்கல், தொந்தரவுகள் வந்தால் என்ன செய்வது. அதுவும் 1 காணி, 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் கஷ்டப்பட்டு பயிரிட்டு நல்ல விளைச்சல் வந்தால், பக்கத்தில் உள்ள நிலங்களுக்கும் அந்த அதிகாரிகள் வரி விதிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். நீர் ஊற்று இல்லாத நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத் திருக்கிறேன். ஆற்றிலே தண்ணீர் வந்தால்தான் ஊற்றிலே தண்ணீர் வரும். இல்லையென்றால் தண்ணீரே வராது. தண்ணீர் வராத போது நஞ்சை நிலங்களில் பயிரிட முடியாது. அந்த மாதிரி தடங்கல் வரும்போது மத்தியதர விவசாயிகள் எப்படி பயிரிட முடியும்? தகுந்த முறையொன் றும் கிடையாது. ஊற்று வாய்க்காலில் வந்தால் பயிரிட முடியும், இல்லை

[Sri M. Kandasami Padayachi] [18th September 1958]

யென்றால் பயிரிட முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஸ்டாண்டிங் ஏக்கருக்கும், குறைந்த தண்ணீர் பாய்ச்சல் இருந்தால் விதி விலக்களிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக, ரூபாய் 3,600க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்கள் கணக்கு வைக்கவேண்டுமென்றால், எல்லா நடுத்தர விவசாயிகளும் கணக்கு வைத்திருக்க முடியாது. படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள், எல்லோரும் இருக்கிறார்கள் விவசாயிகளில். நஞ்சையில் பயிரிட வேண்டுமென்றால் ரூபாய் 250, 300 செலவாகும்; கணக்கு வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லும் போது, இதற்கு 100 ரூபாய் தான் செலவாகியிருக்கும்; 200, 300, என்று காட்டுவது சரியல்ல என்று, லேல்ஸ்-டேக்ஸ் அதிகாரிகள் எப்படி வியாபாரிகள் காட்டும் கணக்கை ஒப்புக்கொள்ளாமல் “ஆவரேஜ்” கணக்கை எடுத்து வரி விதிக்கிறார்களோ. அந்தமாதிரி வரி விதிக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். சிலர் உழுது பயிரிட, உரங்கள், விதைகள், புண்ணைக்கு போன்றவைகளை உயர்ந்த விலைக்கு வாங்கி விவசாயம் பண்ணினால் ஒரு ஏக்கருக்கு 100 ரூபாய்க்கு மேல் மீதப்படுத்த முடியாது என்று எதிர்க்கட்சி காரர்கள் எல்லோரும் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு, நல்ல உரம் போட்டு ஜப்பானிய முறைப்படி நட்பாலும், 100 ரூபாய், 150 ரூபாய்க்கு மேல் மீதப்படுத்த முடியாது. அதே போல இப்போது கணக்கு வைத்திருப்பவர்களை, 3,600-க்கு மேல் வருமானம் இருப்பவர்கள் கணக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்றால் விவசாயிகள் கணக்குக் கொடுப்பது கஷ்டம். மூவாயிரத்து அறுநூறு என்பதை 5,000 என்று வைத்து அவர்களுக்கு வரி விதிக்கலாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதிலும் இப்போது இந்தச் சட்டம் 1958-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் அமுலாகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போது சட்ட சபையிலே சட்டம் ஆன பிறகுதான் இது அமுலுக்கு வரவேண்டும். அதற்கு முன்பே அதாவது 1958-ம் வருஷம் ஏப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து அமுலாகிவிடும் என்று சொல்வது திகிலூ உண்டாக்கி விட்டது. சென்ற தேதியிலிருந்து அமுலானால் எப்படி கணக்கு எடுக்கமுடியும்? ஆவரேஜ் எடுத்துப்போட்டால் அதுவும் பாதிக்கும். இந்தப் புதிய சட்டம் வந்த பிறகு, 1959-ம் வருஷம், ஏப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து வரி விதிப்பு இருந்தால் நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

செலக்ட் கமிட்டியில் கொண்டு வந்துள்ள கம்பெனண்டிங் வரிஸ்டப்படி 18 ஏக்கருக்கு மேல் இருந்தால் கம்பெனண்டிங் வரிஸ்டத்தின் கீழ் வந்து, 50 ஏக்கர் இருந்தால் 328 ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று கணக்கிடுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக பெரிய விவசாயிகளுக்கு இது ஒரு நல்ல முறை. கணக்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு ஒரு நல்ல முறையாக இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அத்துடன் இந்த வரியை வேறு விதத்தில் வசூலிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். மிராசதார்களைக் கஷ்டப்படுத்தி, லேல்ஸ்-டேக்ஸை எப்படி வியாபாரிகளைக் கஷ்டப்படுத்தி வசூலிக்கிறார்களோ அதே மாதிரி, வசூலிப்பதை விட நில வரியோடு ரூபாய்க்கு 8 அணு சேர்த்து வசூலித்தால் இதைவிட அதிகமாக வசூலிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் விவசாய மக்களுக்கு அனு கூலமாக இருக்கும். விவசாய மக்கள், அரசாங்கத்திற்கு கணக்குக் காட்டுவதற்காக கணக்கு பிள்ளையிடம் போய் முறையிட நேரும் என்று பயப்படுகிறேன். ஏனென்றால் என்னைப் போன்ற நடுத்தர விவசாயிகள் உண்மையான கணக்கு வைத்து அதைக் காட்டுவதற்குத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கணக்கு வைக்கத் தெரியாத எழை மக்களுக்கு கணக்குப் பிள்ளையை வைத்து கணக்கு எழுதுவது என்பது ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கும். அதிகாரிகளும் கணக்குப் பிள்ளையை வைத்துக் கொண்டதான் நிர்ணயிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இந்த வரியானது நல்ல முறையில் வசூலாகும் விதத்தில், 5,000 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வரி விதித்து இதை நல்ல முறையில் செய்யும்படி கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்ததற்கு கனம் சபாநாயகருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

18th September 1958]

* SRI K. R. VISWANATHAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த நில வருமான வரி மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வரி விதிப்பிலே ஒரு தரமான ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பதைக் குறித்துச் சில கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. முக்கியமாக, இங்கு தோப்பைப் பற்றி பேசப்பட்டது. இரண்டு ஏக்கர்கள் கொண்ட ஒரு தோப்பு ஒரு தரமான ஏக்கராகக் கருதப்படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தோப்புகளிலே பலவகை இருக்கின்றன. தென்னந்தோப்பு, சவுக்குத் தோப்பு, எலுமிச்சம் தோப்பு, ஆரஞ்சு தோப்பு இவைகள் எல்லாம் தோப்பு என்றுதான் கருதப்படும். இங்கு கூறப்பட்டிருக்கிற தோப்புகளிலே முந்திரித்தோப்பு அடங்காது என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு முன்பு உள்ள பகுதியில் 4 ரூபாய்க்கு குறைவாக கிஸ்தி கொடுக்கக்கூடிய நஞ்சை நிலங்களும், பாசனவசதியுள்ள தோட்ட நிலங்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதனால், தோப்பு என்று சொன்னால் ஒருவாறு நீர்வளம் உள்ள தோப்பு என்று கொள்ளப்படுமென்று நினைக்கிறேன். முந்திரித் தோப்பு காடாரம்பமான இடங்களில் உண்டாகக் கூடியது. பிற தோட்டங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்திற்கும், முந்திரித் தோப்பிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்திற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. ஆகையால் முந்திரித் தோப்பு போன்ற காடாரம்பப் பிரதேசங்களிலுள்ள தோப்புகளுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தோப்பு என்பதற்கான இலக்கணத்தைப் பார்க்கும்போது பழ மரங்களையோ அல்லது விலை மதிப்புள்ள மரங்களையோ கொண்ட தோப்புகளைத்தான் அது குறிப்பதாக இருக்கிறது. முந்திரி மரமானது பழமர வகைகளிலே ஒன்றாகக் கருதப்படமாட்டாது. விலை உயர்ந்த விறகு மரமாகவும் கருதப்பட மாட்டாது. ஆகவே முந்திரித் தோப்பை இதோடு சேர்க்காது வறண்ட நிலத்தோடு சேர்க்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வறண்ட நிலம் என்ற பகுதியிலே ஏகரா ஒன்றுக்கு 1 ரூபாய் 50 நயாபைசா என்ற வீதப்படி அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வீதப்படி நிலவரி விதிக்கப்படுகிற 2 ஏக்கர் 80 சென்ட் நிலத்தை ஒரு தரமான ஏக்கர் ஆகவும், 1 ரூபாய் 50 நயாபைசாவிற்கு கீழ்ப்பட்ட வீதப்படி நிலவரி விதிக்கப்படுகிற 3 ஏக்கர் 60 சென்ட் நிலத்தை ஒரு தரமான ஏக்கர் ஆகவும் கருதப்படும் என்று மசோதாவில் சொல்லியிருக்கிறது. எங்கள் உடையார்பாளையம் தாலாக்காவைப் பொறுத்தவரையில் சில நிலங்கள் ஜமீன் பகுதிகளாக இருக்கின்றன. அந்த ஜமீன் பகுதிகளில் சர்க்கார் விதித்துள்ள வரி விகிதத்திற்கும் ஜமீன் விதித்துள்ள வரி விகிதத்திற்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. ஜமீன் வாங்கிக் கொண்டிருந்த வரி விகிதம் எப்படியென்றால் மரங்கள் இருக்குமேயானால், மரத்திற்கு வேண்டிய வரியையும் விதித்து ஒரு ஏக்கருக்கு அதிகப்படியான வரியை வாங்கி வந்தார்கள். சர்க்கார் பகுதியிலுள்ள நிலத்திற்கு ரூபாய் 1-2-0 வரி இருக்கும். ஆனால் அதே சமயத்தில் அது ஜமீன் பகுதியில் இருக்குமானால் ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு 8 அல்லது 9 ரூபாய் வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். இவற்றையெல்லாம் செட்டில்மென்ட் செய்து ஒரு தியாயமான வரி விகிதம் நிர்ணயிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இம்மாதிரி ஒரு விகிதாசாரத்தைக்கொண்டு தரமாக ஏக்கரை நிர்ணயிப்பதனால் நியாயம் வழங்கப்படமாட்டாது என்பதை எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த வரிவிதிப்பிலே தள்ளிக் கொடுக்கிற முறையிலே ஒரு விதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது வரி கொடுப்பவர்கள் ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கோ, கல்லூரிக்கோ அல்லது வேறு ஒரு நிலையத்திற்கோ விவசாய ஆராய்ச்சிக்காக நன்கொடை வழங்கினால், அப்படி நன்கொடை வழங்கப்பட்ட தொகையை இந்த வரியிலிருந்து குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. விவசாய ஆராய்ச்சிக்கு மட்டுமன்றி மற்ற தரம் அலுவல்களுக்காக நன்கொடை வழங்கப்படுமானால் அதையும் குறைத்துக் கொள்வதற்கு வழிகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மசோதாவில் "any charitable purpose recognised by Government" என்று பொதுவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அலுவல்கள் என்னென்ன என்பது நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. முக்கியமாக, நான் கூறவிரும்புவது என்ன

[Sri K. R. Viswanathan]

[18th September 1958]

வென்றால், அனாதை இல்லங்கள், தமிழ் கல்லூரிகள், ஆரம்பப்பள்ளிகள், ஆதாரப்பள்ளிகள் போன்ற நிலையங்களுக்கு நன்கொடை கொடுப்பதையும் இந்த வரியிலிருந்து தள்ளிக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்வார்களே யானால் பல செல்வர்கள் இம்மாதிரி நல்ல முறையில் தங்களுடைய பணத்தை நன்கொடையாகக் கொடுப்பதற்கு முன் வருவார்கள். ஆகவே இத்தகைய திருத்தங்களைச் செய்து நல்ல முறையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் நாட்டிற்கு நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின்மீது நான் பேசும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதாவது இன்று விவசாய நிலங்களின்மீது பலதரப்பட்ட வரிகள் விதிக்கப்படுகின்றன. ஒன்று நிலத்தீர்வை, அதற்கு நேல் ஸர்சாஜ், அதற்குப் பிறகு தண்ணீர் தீர்வை, அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது புதிதாகக் கொண்டு வந்திருக்கும் அபிவிருத்தி வரி, இப்படி பலவிதமான வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரி வரிகள் போடுவ தினால் மொத்தம் எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்பதை விவசாயிகளினாலே தெளிவான முறையில் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பொதுவாக, இந்த விவசாய வருமான வரியை எடுத்துக்கொண்டால், கொள்கையளவில் அதை ஒப்புக்கொள்ள நான் தயாராயிருக்கிறேன். அதே சமயத்திலே விவசாயிகள் மீது பலதரப்பட்ட வரிகளை புகுத்துவதினால், அவைகளைக் கொடுப்பதிலே சங்கடம் ஏற்படுகிறது. சர்க்கார் ஒரு விஷயத் தைச் செய்வார்களேயானால் சர்க்காருக்கும் வசதியாக இருக்கும். விவசாயி களுக்கும் வசதியாக இருக்கும். அது என்னவென்றால், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய எல்லாவிதமான தீர்வைகளையும் ரத்து செய்துவிடவேண்டும். நான் இதைச் சொல்லும்பொழுது வேடிக்கையாகக் கூட இருக்கலாம். விவசாயிகளின் வருமானத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு வரியை நிர்ணயித்தால் நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்கு சங்கடம் குறையும், சர்க்கா ருக்கும் பலவிதமான முறையில் வரிகள் வசூலிக்கும் நிர்ப்பந்தம் இல்லா மல் இருக்கும். எது எதற்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறோம் என்று விவ சாயிகளுக்குத் தெரியவில்லை. ஒழுங்கான முறையில் ரசீதுகள் வைத்துக் கொள்வதற்கு அவர்களுக்குத் தெரியாது. கிராம அதிகாரிகள் சேட்க வேண்டியது, விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டியது என்ற நிலைமைதான் இன்றையதினம் இருந்து வருகிறது.

அடுத்தபடியாக 12½ எக்கரா வரையிலும் விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதாக மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சிறிய விஷயத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு 12½ எக்கரா என்று சொல்லும்பொழுது, இரண்டு போகும் தண்ணீர் பாயக்கூடிய நஞ்சையாக இருந்தால், அதிலே கரும்பு சாகுபடி செய்து மில்களுக்கு சப்ளை செய்வதாயிருந்தால், 8 எக்கர் நிலத்திலே கரும்பின் விலை, போனால் எல்லாம் சேர்த்து நிச்சயமாக 5,000 ரூபாய் கிடைக்கும். இதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. உண்மையிலே வருமான அடிப்படையிலே வரி வசூலிப் பது என்று சர்க்கார் முடிவு செய்தால், நியாயபூர்வமான அடிப்படையிலே நல்ல முறையிலே, கொஞ்சம் காலம் தாமத்திக் கொண்டு வந்தாலும் கூட, இந்த மசோதாவை வரவேற்க முடியும். அம்மாதிரி இருந்தால் 12½ எக்கருக்குக் குறைவாக இருந்தாலும்கூட விதிவிலக்குக் கொடுக்கலாம். அதை ஒத்துக்கொள்ளத் தயார். ஆனால் பலதரப்பட்ட வரிகள் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். சர்க்காருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வரியிலே நஷ்டம் ஏற்படவோ அல்லது விவசாயிகளுக்கு கணக்கு வைத்துக்கொள்ளும் தொல் லையோ இருக்காது.

கரும்பு பற்றி சொன்னேன். அதே மாதிரி வெற்றிலை கொடிக்கால் 10 ஏக்கரா இருந்தால் கூட சாதாரணமாக ரூபாய் 5,000 கந்தாயமாக கிடைக்க முடியும். தனியாக ஒருவர் சாகுபடி செய்ய முடியாது. குத்த கைக்கு விட்டோ அல்லது வேறு எந்த வகையிலோ பயிர் செய்தால், 10 ஏக்கரா கொடிக்கால் இருந்தால் ரூபாய் 5,000 தாராளமாக வருமானம்

18th September 1958] [Sri K. R. Nallasivam]

கிடைக்க முடியும். அதே மாதிரி மஞ்சள், புகையிலை இவைகளுக்கும் மார்கெட்டில் நல்ல விலை இருந்தால், நல்ல வருமானம் கிடைக்கும். விவசாய வருமான வரி விதிக்கவேண்டுமென்றால், இதையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, வருமானத்தையே முழுக்க முழுக்க அடிப்படையாக வைத்து வரி விதிப்பிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இந்த மசோதாவிலே புஞ்சை நிலம் 3-60 ஏக்கர் ஒரு ஸ்டான்டர்டு ஏக்கருக்கு சமம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் உணவு நிலைமைப்பற்றி விவாதம் நடந்தபொழுது, உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கூட எத்தனை ஜில்லாக்களில் மழை பெய்யாமல் பயிர்கள் தீய்ந்துபோய்விட்டன என்பதைப் பற்றி சொன்னார்கள். ஏதாவது 4, 5 வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை தான் நல்ல மழை இருக்கும். மழை பெய்தால் தான் நல்ல முறையிலே வெள்ளாண்மை கிடைக்கும். அவர்களுக்கு மழை பெய்தால் குருடன் கையிலே விளாங்கனி கிடைத்தது போல் ஆகும். மறுபடியும் அவர்கள் நல்ல வெள்ளாண்மைக்கு எப்பொழுது மழை பெய்யப்போகிறது என்பதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். மழை பெய்தால் தான் அவர்களுக்கு நல்ல வெள்ளாண்மை கிடைத்து ஏதாவது வருமானம் வரும். ஆகவே, புஞ்சை நிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலே 5 ஏக்கர் ஒரு ஸ்டான்டர்டு ஏக்கராவுக்கு சமம் என்று திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு சோஷலிஸ பாணியில் சமுதாயம் அமைக்கப்படவேண்டும் என்ற முறையிலே எல்லோருக்கும் ரூபாய் 500 வருமானம் வருவதில் ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது. அப்படியிருக்கும்பொழுது ஏறத்தாழ ரூபாய் 6,000 அல்லது வேண்டுமானால் உயர்ந்த பட்சம் ரூபாய் 5,000 வருமானத்திற்கு தாராளமாக விலக்கு கொடுப்பதிலே எந்தவிதமான கொள்கை முரண்பாடும் இருக்க முடியாது என்பதை சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இவ்வளவு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இருந்தாலும்கூட, மூன்றில் ஒரு பங்கு நிலங்கள்கூட நீர்ப்பாசனத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படாததன் காரணத்தை ஆராய்ந்து அறிவதற்கு, சமீபத்தில் மத்திய சர்க்கார் இரண்டு அதிகாரிகளை நியமித்திருப்பதாக செய்தியைப் படித்தேன். புதியதாக தண்ணீர் பாயக்கூடிய பிரதேசங்களில் தண்ணீர் தீர்வை, செலு, தண்டத் தீர்வை—இம்மாதிரி அருகூகி கொண்டே போகலாம்—இதுபோன்று அநேக விதமான தீர்வைகள் போடப்படுகின்றன. ஆகவே, புதியதாக பாசனத்திற்கு வந்திருக்கக்கூடிய நிலங்களைப் பொறுத்தவரையிலே சர்க்கார் இம்மாதிரி வரிகளை அங்கே நல்ல முறையிலே பரிசீலித்துத்தான் ஜாக்கிரதையாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது அவசியம். புதியதாக பாசனத்திற்கு வந்துள்ள பிரதேசங்களில் இருக்கும் நிலங்களுக்கு ஆறு வருஷங்களுக்காவது இந்த வரியிலிருந்து விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுப் பட்டாக்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதனால் பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. எல்லோரும் அனுபவிப்பதைவிட எங்கள் பிராந்தியத்திலே இதனால் மக்கள் அதிகமான கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். யார் பேரிலாவது பட்டா இருக்கும். யார் பேரிலாவது தண்ணீர் தீர்வை விதிக்கப்படும். கந்தசுவாமி கொடுக்கவேண்டிய தீர்வைக்கு முத்துசுவாமி மாட்டை ஜப்தி செய்வார்கள். கூட்டுப்பட்டாக்கள் சப்டிவிஷன் செய்யப்படாத காரணத்தினால் இம்மாதிரி தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தப் பிராந்தியத்திலே விவசாய வருமான வரி விதிக்கும் பொழுது சர்க்கார் நிச்சயமாக ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வரி நிர்ணயம் செய்வது யார்? இது ஒரு பெரிய கேள்வியாக இருக்கிறது. ரெவின்யூ அதிகாரிகளா, விசேஷ பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்களா, அல்லது பொது ஜனப் பிரதிநிதிகளா என்பது இப்பொழுது பிரச்சனையாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துகளுக்கு பூரண அதிகாரம் அளிக்க வேண்டுமென்று

[Sri K. R. Nallasivam] [18th September 1958]

மென்ற நோக்கத்தோடு நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த வரியை நிர்ணயிக்கக்கூடிய பொறுப்பை கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு விட்டுவிடுவது மிகவும் சிறந்த முறையாக இருக்கும். அந்தந்த பகுதியில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்குத் தான் இது பற்றி பூரா விஷயங்களும் தெரியும். அது காரிகளைக் கொண்டு வரியை நிர்ணயிப்பது என்றால், ஏதோ புள்ளி விவரங் களையும் கணக்குகளையும் வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் ஒருவாறு வரியை நிர்ணயிப்பார்களே தவிர, அந்தப் பிராந்தியங்களிலுள்ள உண்மையான நிலையை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாது. ஆகையால், கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்கே வரி நிர்ணயிக்கும் பொறுப்பை விட்டுவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வேண்டுமானால், வரியை வசூலிப்பதற்கு சர்க்கார் “மெஷினரியை” உபயோகப்படுத்தலாமே தவிர, வரியை நிர்ணயிப்பதற்கு கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு பூரண அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த வரி மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வரி மசோதா வானது ஓரளவுக்கு நிலஉடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டக்கூடிய அளவில் வந்திருப்பதைப் பார்த்து நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். ரூபாய் 3,600-க்கு மேல் வருமானம் வரக்கூடியவர்கள் வரி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருப்பதால், இதை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தி வெகு விரைவில் நிலத்துக்கு உச்ச வரம்பு கட்டக்கூடிய சட்டமும் கொண்டு வரக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது.

மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நம் நாட்டில் அறிவு வளர்ச்சி அதிகமாக ஏற்படவேண்டும், அதற்காக நாட்டில் நல்ல நிலைமை நிலவவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தாம் ஸ்தாபனங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், துரதிருஷ்டவசமாக, இந்தத் தர்ம ஸ்தாபனங்களின் சொத்துக்கள் மீதும் வரி போடவேண்டும், அதற்கு விதி விலக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்று சிலர் கூறியிருப்பதை பார்த்து என்போன்றவர்கள் வருத்தப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். காரணம், தற்போழுது நமது நாட்டில் மாணவர் உலகம்கூட நாஸ்திகத்தில் ஈடுபடக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகிறது. பண்டைக் காலத்தை எடுத்துக்கொள்வோமானால், எங்கு பார்த்தாலும் செல்வம் கொழித்தது. அன்றைக்கு இருந்த பணிகள் தானம் செய்தபொழுது திராசில் ஒரு தட்டில் நெல்லும், மறுதட்டில் பவுனும் வைத்து தானம் செய்ததாக புராணங்களில் படிக்கிறோம். காரணம், அந்தக் காலத்தில் ஆஸ்திகத்தில் அதிகப்படியான பற்றுதல் இருந்தது. இந்த நிலை மாறுவதற்கு காரணம் நாஸ்திகத்தை அதிகமாக புகுத்தி ஆண்டவனாவது என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதுதான். இதனால் தான் நமக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன என்று நான் கருதுகிறேன். தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு இருக்கும் சொத்துக்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. எங்கெல்லாம் கல்லூரி கட்டவேண்டுமோ, எங்கெல்லாம் ஹைஸ்கூல் கட்டவேண்டுமோ, எங்கெல்லாம் குழந்தைகளுக்கு இலவசமாக உணவு அளிக்கவேண்டுமோ, அதற்கெல்லாம் இந்த வருமானம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதோடு மாத் திரமல்லாமல், நாஸ்திகத்தை ஒழித்து ஆஸ்திகத்தைப் பரப்பும் முறையில் சைவ சித்தாந்த புராணங்களான கந்த புராணம் முதலியவைகளை விளக்கி வெளியிலே சொற்பொழிவுகள் செய்வதன்மூலம் மக்களுடைய மனதை மாற்றுகிறார்கள். அதோடுகூட, தேவாரம், திருவாசகம், திருக்குறள் போன்ற நூல்களை அச்சடித்து வெளியே மக்களுக்கு விநியோகம் செய்வது நாஸ்திகத்தை ஒழிப்பதற்குப் பயன்படுகிறது. இந்த வகையில் ஏதாவது தவறுகள் ஏற்பட்டால் அவைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு ‘எண்டல் மெண்டு ஆக்ட்’ இருக்கிறது. அவர்கள் ஏதாவது தப்பு தவறுகள் செய்வார்களேயானால், அதை நீக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்களுக்கே பொறுப்பு இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள்

18th September 1958] [Srimathi A. S. Ponnammal]

உடனே எடுக்கலாம். எனவே இந்த ஸ்தாபனங்களின் தலையில் கைவைக்கவேண்டாம் என்று நமது அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மசோதாவினால் விவசாயிகள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்கள் நல்ல முறையில் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள முடியுமா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. கிராமாந்திர மக்களை கணக்கு வைத்துக்கொள்ளும்படி நிர்ப்பந்தம் செய்யாமல் வேறு ஏதாவது நல்ல முறையைக் கையாண்டு வருமான வரியை வசூல் செய்து நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார் மக்கள் கண்ணீரை அதிகப்படுத்தி வரி வாங்கவேண்டாம் என்று. நாட்டிலுள்ள ஏழைகளும், பணக்காரர்களும், அத்தனை பேர்களும் வரி கொடுக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஏழை எளியவர்களும் கூட இன்று வரி கொடுக்கிறார்கள். தீப் பெட்டி போன்ற அத்தியாவசியமான சாமான்களின்மீது கூட ஏழைகள் ஒரு நயாபைசா, இரண்டு நயாபைசா வரி கொடுக்கிறார்கள். ஏழை மக்களுக்கும் சமமான உரிமை இருக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே, சமுதாய நலத்திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத்திட்டம் ஆகிய திட்டங்களிலும் ஏல்லா மக்களுக்கும் முழுப் பங்கு இருக்க வேண்டும், நம்முடைய ரோடு, நம்முடைய கிணறு என்ற முறையிலே அவர்களும் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையிலே நாம் காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்பொழுது ஏழை எளியவர்களை கசக்கி வரி வாங்கக் கூடாது என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் கூறியது வருத்தப்படக்கூடியதுதான். இன்றைக்கு வரி வசூல் செய்து பல நல்ல காரியங்களை செய்துகொண்டு வருகிறோம். அதேபோல் தரம் ஸ்தாபனங்களும் அவைகளுக்கு வருகின்ற வருமானத்தைக்கொண்டு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகின்றன என்பதை அங்கத்தினர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது என்று நான் கருதுகிறேன்.

கரும்பைப் பொறுத்தவரையில் கரும்பு அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்தால், வரியைப்போட்டு, அதிகப் பணம் வசூலிக்கலாம். என் தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், கிட்டத்தட்ட 7,500 ஏக்கரா நிலங்கள், நிலக்கோட்டை தாலுகாவில் கரும்பு விவசாயம் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால் ரெஜிஸ்டர் கிடைக்காத காரணத்தால் என்னவோ, சுமார் 5,500 ஏக்கரா நிலமுள்ள விவசாயிகள் தங்கள் கரும்புகளை ஆலைகளுக்குக் கொண்டு போகமுடியவில்லை. ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது பாண்டியராஜபுரம் கரும்பு அங்கிருக்கும் ஆலையில் 300 டன்கள்தான் அரைக்க முடியும். அதை மாற்றி, 600 டன் அரைக்கக்கூடிய அளவில் ஏற்பாடு செய்தால், பல ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்கள் வருமான வரியாகக் கிடைக்கும், விவசாய மக்களும் சுகப்படுவார்கள். ஆகவே இது விஷயத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. பல இடங்களில் நிலங்கள் விவசாயத்திற்குத் தகுந்ததாக இல்லை. வறண்ட பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன. இந்தப் பிரதேசங்களில் இருக்கும் குளங்களை ஆழப் படுத்தி, டெகு விரைவில் நடவடிக்கை எடுத்தால், அதனால் உற்பத்தி பெருகி, வருமான வரியும் அதிகம் கிடைக்க ஏதுவாகும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்தற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய வருமான வரி திருத்த மசோதாவை இரண்டு கண்கொண்டு பார்த்தால், இருவிதமான நோக்கங்கள் தென்படுகின்றன. பொது நிதி என்ற முறையில் பார்த்தால், கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதா நல்லது தானா என்ற சந்தேகம் கிளம்புகிறது. அதே சமயத்தில், நீதி என்ற அடிப்படையில் பார்த்தால், இந்த மசோதா அவசியம்தான் என்று புந்ரிது கொள்ளுகிறோம். என் அப்படிச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இந்த

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [18th September 1958]

வருமான வரியால் கிடைக்கக்கூடிய பணம் ரூ. 70 லட்சம்தான். “பிலிம்ஸ் டாக்ஸேஷன்” என்று ஆங்கிலத்தில் கூறுவது வழக்கம். போடுவது போடுகிறோம், நிறையத்தான் போடுவோமே என்று போட்டாலும், மனதிற்கும் மகிழ்ச்சி அடையலாம், பணமும் கணிசமாக இருக்கும். இந்த 70 லட்ச ரூபாய்க்காக, அதிகாரிகளைப் போட்டு, அவர்களுக்கு என்று செலவுகள் செய்து, ஒரு சில மக்களையும் பாதித்து, அந்த முறையிலே செய்வதால், அடைகின்ற பயன் எடுத்துக்கொள்ளும் வேலைக்கு எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே பொது நிதியைப் பாடித்தால், அது அவ்வளவு சரியென்று படவில்லை. ஆனால், “ஈக்விடி” என்று வரும்போது, வருமான வரிமான், நான்-அக்கிரகஸரல் இன்கமுக்கு, அதாவது விவசாய வருமானம் அல்லாத வருமானத்திற்கு, வரி விதிக்கப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் அக்கிரகஸரல் இன்கமும் பணம் தான், ஆனால் அது வரியிலிருந்து தப்புகிறது. ஒரே நாட்டில் இருக்கும் இரு பிரஜைகள், ஒருவர் அடையும் நான்-அக்கிரகஸரல் இன்கமுக்கு வரி செலுத்தும்போது, மற்றவர் அடையும் விவசாயத்திலிருந்து வரும் வருமானத்திற்கு வரி செலுத்தாமல் தப்புகிறார் என்றால், அதை நீதிச் கண்கொண்டு பார்த்தால், அது நீதியில்லை என்பது புலப்படும். ஆகவே, இந்த வருமான வரி கட்டாயமாசத் தேவை என்பது புலனாகிறது. இது போற்றத் தக்கது, இது அமைச்சரால் கொண்டு வரப்பட்டது பாராட்டத் தக்கது.

அந்த வகையில் பார்த்தாலும், நம் மாகாணம் தான் வருமான வரி போடுவதில், பின்னால்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பது தெரியும். ஹைதராபாத், உத்தரப் பிரதேசம் இவை முந்திக்கொண்டுவிட்டன. நாம் சர்-சார்ஜ் ஆக்டைபோட்டு விட்டு இருந்துவிட்டோம். இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு, மசீகள் மத்தியில் நம் விவசாயிகளும் மற்றவர்களோடு வரி கொடுக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்படும்.

இந்த வரி விதிப்பில் நாம் கவனிக்க வேண்டிய பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. 12½ ஏக்கரா ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரை எப்படி டிஸ்பைன் செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், 1/5 ஏக்கரா, 2/5 ஏக்கரா, 3/5 ஏக்கரா என்றெல்லாம் பிரித்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக அந்த விதிப்படி கணக்கு போட ஒரு மாத்தல் பீ. ஏ. யார் கூட ஒழுங்காகப் போட முடியாது. கணக்குத் தவறினால் கழுத்துக்கு வரும். யார் கழுத்துக்கு வரும், விவசாயி கழுத்துக்கு வரும். இந்த பின்ன ஈட்டுக் கணக்கு இல்லாமல் இருந்தால் தான் நல்லது. ரூபாய்க்கு 16 அணு என்றிருப்பது கஷ்டம் என்று தானே நாம் இப்பொழுது நயா பைசாவாக மாற்றி இருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும் போது பின்னங்களைப் போட்டுகுழப்புுவதால் என்ன பிரயோஜனம்? நிலக் கணக்குகளைப்பற்றிப் பார்க்கும் போது, இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில், கணக்குப் பிள்ளை கொடுக்கும் அடங்கல் பத்திரம் தவிர வேறு கிடையாது. அது விவசாயிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியும். வேண்டிய விவசாயிகளுக்கு ஒருவிதக் கணக்கும், வேண்டாத விவசாயிகளுக்கு வேறுவிதமான கணக்கும் அவர்கள் கொடுப்பது தெரிந்ததே. சட்டம் என்று வரும்போது, 1/5 ஏக்கரா, 2/5 ஏக்கரா, ரூ. 8 சில்தி என்றெல்லாம் போட்டுக் குழப்பினால், கணக்குக் குழம்பும், முளை குழம்பும், மக்கள் மனது குழம்பும், வரியும் குழப்பத்திற்கு ஆளாகும். இதனால் என்போன்ற வக்கீல்களுக்கு லாபமே தவிர, வேறொன்றும் இல்லை. இம்மாதிரிப் போடும்போது, எளிதான வகையில் எல்லோரும் பின்பற்றக்கூடியமுறையில், அமைந்தால் தான் நலமாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த 12½ ஏக்கர் என்பதை 15 ஏக்கர் என்று மாற்றியும், ரூ. 3,600 என்ற லிமிட்டை ரூ. 5,000 என்று தூக்கியும், 1/5, 2/5, 3/5 என்பவற்றையெல்லாம், ரொண்டலும் என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்களே, அப்படி, 2, 3, 5 ஏக்கரா என்றும் மாற்றவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது தான், விவசாயிகளுக்குச் சலபமாக இருக்கும். வரி விதிப்பினால் தொந்தரவுகள் இல்லாமல் இருக்கும். மேலும், அமைச்சர் சட்டம் கொண்டு வந்தார், எங்களுக்கு இது கஷ்டமாகிவிட்டது, அது கஷ்டமாகி விட்டது

18th September 1958] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

என்ற மக்கள் கூறும் குறைகளும், தொல்லைகளும் குறையும். ஆகவே, பின்னங்களை விட்டு, ரொண்டட் எண்ணிக்கையாகப் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று. இந்த சட்டத்திலே, “கம்பெனி” என்பது டிபைன் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. கிளாஸ் (2), சப் கிளாஸ் (1)-ல் “கம்பெனியைப்” பற்றிச் சொல்லும்போது, ஒன்றை விட்டுவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

“Company” means a company as defined in the Indian Companies Act, 1913 or formed in pursuance of an Act of Parliament of the United Kingdom or of Royal Charter or Letters Patent or by an Act of the Legislature of a British possession and included. . . என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஒன்றை சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதாவது “any company incorporated by an Act of Parliament” என்பதையும் சேர்க்க வேண்டும். ஏனென்றால் ஏர் லேன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் போன்ற கார்ப்பரேஷன்கள், இப்பொழுது இருக்கும் “கம்பெனி” என்ற டெபெனிஷன் கீழ் வராமல் போய்விடும். அவை பிரிட்டிஷ் ஆக்ட் படி ரிஜிஸ்டர் ஆகாமல் இருக்கலாம். ஆகவே அவைகளையும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவர, “any company incorporated by an Act of Parliament” என்று போட்டால், அவர்களுள் தப்பிக்காமல் இருப்பார்கள்.

வேறொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சட்டத்திலே, இதற் கெல்லாம் அப்பீல் என்று போடும்போது, “from the date of the service of the order” என்று நிறைய வார்த்தைகளைப் போட்டுக் குழப்பி இருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் விட்டு, “from the date of the receipt of the order” என்று நிர்ணயப்படுத்துவது ரொம்ப நலமாக இருக்கும். எளிதாகவும் இருக்கும். அதிகாரிகளின் ஹாஸ்ட்மென்டும் குறையும்.

(மில்லர் ஸ்பீக்கர் மணியை அடித்தார்)

ஒரு வார்த்தைமட்டும், லார்; இந்த மசோதாவில், ஹிண்டு அன்டிவை டெட் பாமிலிக்கு ஒரு ப்ரொவிஷனையும் காணோம். பல அங்கத்தினர் களும் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கும் ஒரு ப்ரொவிஷனை ஏற்படுத்தினால், இந்த சட்டம் மிக்க வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. P. PALANISWAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய வருமான வரி மசோதாவை கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். புதிதாக வரி போடுவது என்றால் பொதுமக்கள் யாரும் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஆனால் வரி போட மல் நாம் உருவாக்கக்கூடிய எந்தச் சட்டத்தையும் நிறைவேற்ற முடியாது. தேசம் முன்னேற்றவேண்டும் என்று நாம் எல்லோரும் நினைக்கிறோம். ஆனால் வரி போடாமல் எப்படி தேசத்தை முன்னேற்ற வைப்பது என்று தான் தெரியவில்லை. இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு வருடத்திற்கு 3,600 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வந்தால் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதுவும் சிலருக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதாவது ஒருவர் மாதம் 300 ரூபாய் சம்பாதித்தால்தான் வருஷம் 3,600 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அதே சமயத்தில் 300 ரூபாய் வருமானம் உடைய ஒரு உத்யோகஸ்தரின் அந்தஸ்தில் இன்று வருடத்திற்கு 3,600 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய விவசாயிகள் இல்லை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நம் நாட்டில் ஒரு நபரின் மாத வருமானம் சராசரி 12 ரூபாய் முதல் 20 ரூபாய் என்றிருக்கிறது. இன்றைக்கு ஒரு குடும்பத்தை எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயத்திலிருந்து வருடம் ஒன்றுக்கு 3,600 ரூபாய் வருமானம் வருவதாக இருந்தாலும் அதற்குப் பலவிதமான செலவுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே 3,600 என்றிருப்பதை 5,000 ரூபாய்

[Sri K. P. Palaniswami] [18th September 1958]

என்றாக்கினால் நல்லதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இப்போதுள்ள நிலைமையின்படி, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இவ்விதம் வரி கொடுக்கக் கூடியவர்கள் 20 பேர்கள் அல்லது 30 பேர்கள் இருப்பார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. அதனால் போட்டிருக்கக்கூடிய இந்த பட்ஜெட்டை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் இன்னும் 60, 70 லட்சம் ரூபாய் தேவையாக இருக்கிறது. இதை விவசாயத்தின் மூலமாகத்தான் எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதைப்பற்றிக் குறை கூறுவது சரியல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் இம்மாதிரியான வரி போடாவிட்டால் நம்முடைய தேசத்தை முன்னேற்றகரமாக ஆக்கமுடியாது. நம்முடைய நாடு முன்னேற வேண்டுமானால் பல திட்டங்களை நாம் போட்டாக வேண்டும். அது தான் ஒரு நாட்டுக்கு முன்னேற்றகரமான பாதையாகும். ஆகவே அதிகமான வரி போட்டு விட்டார்கள் என்று நினைப்பது தவறு என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வரிகளை எல்லாம் குறைவு செய்துவிட்டால் எல்லாவற்றையும் சரி செய்து விடலாம் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். நாம் நிறைவேற்றுகின்ற சட்டங்களை எல்லாம் சலபமாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றால் வரி போட்டுத்தான் தீரவேண்டியிருக்கிறது. இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் 12½ ஏக்கர் வரையிலும் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிலர் குறிப்பிட்ட ஐந்து ஏக்கர் நஞ்சை பூமியில் விவசாயம் செய்து 5,000 ரூபாய் வரையிலும் வருமானம் எடுக்கிறார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் உள்ள விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிற ஒன்றிரண்டு குடும்பங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். சுமார் இரண்டு அல்லது இரண்டரை ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்து அதிலிருந்து இரண்டு வருடத்திற்குள் 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரை சம்பாதிக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நாம் தப்பாக நினைப்பதற்கில்லை. இது பூமியைப் பொறுத்திருக்கிறது. அதல்லாமல் 50 ஏக்கர்களோ அல்லது 100 ஏக்கர்களோ வெறும் பொட்டைக்கூடாக இருந்தால் அதிலிருந்து ஒருவிதமான வருமானமும் வராது. ஆகவே இதை வைத்துக்கொண்டு நல்ல நஞ்சை நிலத்தோடு ஒத்துப்பார்ப்பதற்கில்லை. இது தவிர மடாலயங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதற்குப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். இதைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக இந்த மடாலயங்கள் மக்களுக்கும் நாட்டுக்கும் பிரயோசனகரமான முறையில் இருந்தால் இவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கலாம். சில இடங்களில் தரம் ஸ்தூபனங்கள் பல பள்ளிக்கூடங்களையும், தொழிற்சாலைகளையும் நடத்திவருகின்றன. இவைகளை எல்லாம் பரிசீலித்து இம்மாதிரிப்பட்டவைகளுக்கு மாத்திரம் விதிவிலக்கு அளிக்கலாம். மற்றவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று நினைக்கிறேன். இதோடு ஆந்திர நாட்டில் 5,400 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்வாங்குனதான் வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது என்றும் இங்கு 3,600 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் இருந்தால் வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது என்றும் பலர் சொன்னார்கள். இது அந்தந்த ராஜ்யத்தின் வரவுசெலவைப் பொறுத்தது என்று நினைக்கிறேன். இதல்லாமல் ஒவ்வொரு பூமிதலும் அக்கிரகல்ச்சரல் இன்கம் டாக்ஸ் போடுவதைப் பொறுத்தவரையில் கூடுதலாக செஸ் போட்டால் வசூல் செய்து விடலாம் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் லான்ட் ரெவின்யூ கணக்கு சரியாக இல்லை. நன்றாக விளையக்கூடிய பூமிகளுக்கு கில்தி குறைவாகவும், குறைவாக விளையக்கூடிய பூமிகளுக்கு கில்தி அதிகமாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே இதை யெல்லாம் எடுத்துவிட்டு வருமானத்தின் அடிப்படையில் வரிவிதிப்பைக் கொண்டு வருவதுதான் நல்லதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI B. DORAISAMI REDDIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய வருமான வரி மசோதாவுக்குச் சாதகமாகவோ அல்லது பாதகமாகவோ பேச எனக்கு இஷ்டம் இல்லை. இதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு என்னவெல்லாம் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி மாத்திரம் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பத்மாசூரன் வரம் கோட்டு கடைசியில் ஈசுவரன் தலைமேலே கைவைக்க எண்ணினான். அதேமாதிரியாகத்தான் விவசாயிகள் மேல் வரி விதிக்கக்கூடிய அளவில்

18th September 1958] [Sri B. Doraisami Reddiar]

இந்த சபையில் இப்போது வந்திருக்கிற மசோதா இருக்கிறது என்பது வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்கு தனது சொந்த ஜில்லாவாகிய வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். கனம் அங்கத்தினர் வியாயகம் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி தண்ணீர் இல்லாத ஆறு, கடவுள் இல்லாத கோவில்.

MR. SPEAKER : கடவுளைப்பற்றி யெல்லாம் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பேசவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI B. DORAISAMI REDDIAR : கடவுளைப்பற்றியோ அல்லது கோவிலைப்பற்றியோ நான் தாழ்வாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இந்த நிலையில் இருக்கக்கூடிய மக்களின் மீது இந்த வரியைப் போட்டால் எப்படி அவர்கள் கொடுப்பார்கள் என்பதைத்தான் நாம் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இன்று பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகள் தங்கவிலைமுள்ள மாடுகளுக்கும், அவர்களின் கீழேயுள்ள சிப்பந்திகளுக்கும் ஒரு வருஷம் பூராவும் தனது வருமானத்திலிருந்து செலவுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு தங்கவிலை இல்லையென்றால் கடன் வாங்கியோ அல்லது வேறு எந்த வழியிலோ கொடுத்தாகவேண்டும். இவ்விதம் கடன் வாங்கிக் கொடுத்தாலும் அடுத்த வருடம் இதேச்சரி செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கும்போது வரி கொடுக்கவேண்டும் என்றால் அவர்களால் கொடுக்கமுடியுமா என்பதைப்பற்றி நாம் ஆலோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். ஆகவே இந்த விவசாய வருமான வரியை மழை இல்லாத காலத்திற்கும் பஞ்ச காலத்திற்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடிய முறையில் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதுதான் எனது வேண்டுகோள். ஆகவே மறு முறையும் விவசாயிகள் தலையில், பத்மாசரன் ஈசுவரனின் மேல் கைவைக்க முயற்சித்ததுபோல், கைவைக்காமல் இருந்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு எவது பேச்சை மூன்று நிமிஷத்திற்குள்ளாகவே முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் விவசாய வருமான வரி மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். பொறுக்குக் கமிட்டியில் இந்த மசோதா வந்தபோது அதன் பேரில் பல அம்சங்களும் நன்றாக விவாதிக்கப்பட்டு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் சில விஷயங்கள் பொறுக்குக் கமிட்டியில் வராமல் விடுபட்டு இருக்கலாம். குறிப்பாக வருமான வரியில் மொத்த வருமானத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு தொகையை இன்ஷூரன்ஸ் பிரீமியத்திற்கு ஒதுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இந்த நில வருமானத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கு இன்ஷூரன்ஸ் பிரீமியத்திற்கு ஒதுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையப்பற்றி அந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்கூற எங்களுக்கு ஞாபகம் இல்லை. வருமான வரி செலுத்தக் கூடியவர்களுக்கும் நில வருமான வரி செலுத்தக்கூடியவர்களுக்கும் இம்மாதிரியான வித்தியாசங்கள் இல்லாமல் இருக்க பார்த்துக்கொள்வது நலம் என்று நினைக்கிறேன். இதேபோன்று பாசன வசதி பெறாத நிலங்களைக் கணக்கிடும் பொழுது ஏக்கருக்கு ஒரு ரூபாய் 50 நயா பைசா வுக்குமேல் நிலத் தீர்வை இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் என்றும் அதற்குக் குறைந்த தீர்வையுள்ள நிலங்கள் கணக்கில் எடுக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறது. அதேசமயத்தில் ஐபீன் பிரதேசங்களில் செட்டில்மெண்ட் நடந்ததின் பின்னால் பார்க்கும்போது என்றும் ஒரு ரூபாய் 12 அணு நிலத்தீர்வை செலுத்தக்கூடிய நிலங்கள் அதிகமாக இருப்பதாக தெரிகிறது. ஆகவே இப்போது 1:50 நயா பைசா என்றிருப்பதை 1:75 என்று ஆக்கிக்கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இவைகளை எல்லாம் நடைமுறையில் கொண்டுவரும்போது பல கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். அப்போது அதற்குத் தகுந்தபடியுள்ள யோசனைகளை அவ்வப்போது கவனிக்கலாமே தவிர வரி விதிக்கக்கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. கடந்த சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் இருந்ததை விட இப்போது சிறு நிலச்சவான்தார்கள் அதிக நன்மை அடைந்து வருகிறார்கள். இதில் கூட

[Sri R. Krishnasami Naidu] [18th September 1958]

12½ ஏக்கர் நஞ்சை வரையிலும் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் படி 12½ ஏக்கருக்கு குறைவாக இருக்கக்கூடிய நஞ்சை நிலங்கள் பாதிக்கப்படவில்லை, 25 ஏக்கர் தோட்ட நிலங்களையும் இது பாதிக்கவில்லை. மாணவாரியாக இருக்கிற நிலங்களில் 35 ஏக்கருக்கு குறைவாக இருந்தால் அதையும் பாதிக்கவில்லை. இவைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது இந்த வரியினால் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் குறைவானவர்கள் தான். நான் இருக்கக்கூடிய கிராமத்தில் 700 தான் ஜனத்தொகை. அங்கு இந்த வரியினால் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் இருவர்தான் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எல்லா இடங்களிலும், தாலுகா, ஜில்லா வாரியாகக் கணக்கிட்டால், இந்த வரியினால் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் மிக மிகக் குறைவாக இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது நாம் மக்களுக்குப் பல்வேறு நன்மைகளைச் செய்து வரும் சமயத்தில், ஒருவன் 25 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கலாம், 39 ஏக்கர் வைத்திருக்கலாம்; அதிகப்படியாக 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பதால் அவன் செலுத்தக்கூடிய தொகை அவன் ஒரு மாதம், 2 மாதம் சினிமாவுக்காகச் செலவழிக்கக்கூடிய தொகையாகக் கூட இராது. அவ்வளவுதான் இருக்கும். மிக மிக அதிகமான நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் வேண்டுமானால் கணிசமான தொகை செலுத்த வேண்டியிருக்கும். ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார், 'விவசாயப் பொதுமக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்று, அவர்களுக்கே வரி விதிக்கலாம்' என்று. 1931-ம் வருஷம் கராச்சியில் காங்கிரஸ் கூடியபோது நில வருமானத்திற்கு வரி விதிக்கலாம் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்த காங்கிரஸில் அடிப்படை உரிமைகளைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து பொருளாதார சமத்துவம் இருக்கவேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் நன்மைக்காக வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வதற்கு வேண்டிய வருவாயை சர்க்கார் தேடுவது அவசியம். இந்த வரி எல்லோரையும் பாதிக்கும் வரி இல்லை. ஒரு நியாயமான வரி என்பதில் சந்தேகமில்லை. கடந்த 5, 7 வருஷங்களுக்கு முன்பிருந்து ஏழை எளியவர்களுடைய நிலைமையையும், இப்போது அவர்களுடைய நிலைமையையும் ஒப்பிட்டு இரண்டொரு உதாரணத்தைக் கூறிவிட்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களுக்குச் செல்லுங்கள்; அங்குள்ள பள்ளிகளுக்குச் செல்லுங்கள். அங்குள்ள குழந்தைகள், பெரியவர்கள் எல்லாம் முன் மாதிரி—கையிலே, காலிலே சொறி சிறங்கு உடையவர்கள்—தென்படுகிறார்களா என்று பாருங்கள். இது ஒரு சிறிய சமசாரம்தான். இன்னும் ஈரை எடுக்கும் கருவிக்கு ஈறுவலி என்று சொல்வார்கள்—தலையில் உள்ள ஈரை எடுக்க உபயோகிக்கப்படும் கருவி. அந்தக் கருவி கிராமங்களிலுள்ள வீடுகளில் இருக்கிறதா என்று கேளுங்கள். முன்பெல்லாம் திமனு தலையில் பேன் எடுப்பது என்று ஒரு வேலையுண்டு. நான் அந்தக் காட்சியைப் பார்த்திருக்கிறேன். பலரும் பார்த்திருப்பார்கள். பேன் அதிகமாகப் பற்றிவிட்டால் புருஷனுக்கு பெண்டாட்டி வாசற்படியில் உட்கார்ந்து நான் முழுவதும் ஈர் வலித்துக்கொண்டிருப்பான். பெண்டாட்டிக்கு புருஷன் பேன் பார்த்துக்கொண்டிருப்பான். அவ்வளவு எளிய நிலையில் இருந்தார்கள். இந்த நிலைமை இப்போது இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். மூன்றாம்வகுப்பு ரயில் வண்டியில் மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு பார்த்த அளவிற்கு இப்போது மூட்டையே இல்லை என்று சொல்லவேண்டும். ஏழை எளியவர்கள் இவ்வளவு தூரம் உயர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கட்டிக் கொள்ளும் உடையும் சத்தமாக இருக்கிறது. நம்மை அறியாமலேயே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு வருகிறது. கிராமங்களில் பல இடங்களில் கடந்த 10 வருஷங்களில் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கிராமந்தோறும் பாடசாலைகள் ஏற்பட்டு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. ரோடுகள் அபிவிருத்தியடைந்திருக்கின்றன. நாம் போடுகின்ற திட்டங்களை நிறைவேற்ற வருமானம் தேடியாகவேண்டும். இதனால் 70 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும் என்று சொல்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் 70 லட்சத்திற்கு மேல் இன்னும்

18th September 1958] [Sri R. Krishnasami Naidu]

அதிகமாகவே கிடைப்பற்கு வழி வகை ஏற்பட்டால் அதற்கும் ஆக்கம் அளிக்கவேண்டும். இந்த வருமானத்தைக் கணிசமான வருமானமாகச் செய்யவேண்டும்.

இந்த வரி விதிப்பின் மூலம் இன்னொரு செளகரியம் ஏற்படும். உயர்ந்த பட்ச நில வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று முடிவாக வரும் போது, இந்த சட்டத்தினால் வரியாகக் கட்டக் கூடிய தொகை இவ்வளவு இருக்கிறதே, ஆகையால் நம்மிடமுள்ள நிலத்தின் அளவை நாமே குறைத்துக்கொண்டு விடலாம் என்று கொடுத்து விடுவதற்கு இந்த வரி விதிப்பு அனுசூலமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அநேகமாக கிராமங்களில் எடுத்துக்கொண்டால், நாமே இந்த விஷயத்தைச் சரிவரப் புரிந்துகொள்ளாத வகையிலே, ஏழை எளியவர்கள் தங்களைப் பாதுகாக்கும் என்று கருதுகிறார்கள். நாம் கூட சட்ட சபையில் பொதுவாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். இத்தனை ஏக்கருக்கு மேல் இருப்பவர்களைத்தான் இது பாதிக்கும் என்று மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது அவசியம்.

இந்த வசூலிப்பு நிர்வாக ஏற்பாடுகளைப் பொருத்த வரையில் கஷ்டங்கள் வரத்தான் செய்திருது. பொறுக்குக் கமிட்டியில் எல்லா அங்கத்தினர்களும் சரியான வழி வகைகள் செய்யவேண்டும், வரியை வசூலிக்கும்போதும், வரியை நிர்ணயம் செய்யும்போதும் விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு ஏற்பட்டாமல் என்ன செய்யவேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்றும், குறிப்பாக ஒரு டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து மட்டும் இந்த வரியை வசூலிப்பதற்கும் நிர்ணயம் செய்வதற்கும் உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கலாம், பல துறைகளிலிருந்து பொறுக்கியெடுத்துப் போட்டு நல்ல ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டும். விதிகளை இயற்றும்போது இதைக் கவனித்துச் செய்யவேண்டும். அதோடு அநேக சட்டங்கள், சட்டமாகச் செய்யும்போது கஷ்டமாகத் தோன்றது. அதன் கீழ் இயற்றப்படும் விதிகள் மூலமாகக் கஷ்டங்கள் தோன்றுவது உண்டு. எல்லாவற்றையும் மனதில் கொண்டு, விவசாய மக்களுக்குத் தொந்தரவு இல்லாமல் விதிகளை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் 5 மணிக்கு விவாதத்திற்கு பதிலளிப்பார். அதற்குள் கட்சித் தலைவர்களெல்லாம் பேசவேண்டும். இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பேசும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த விவசாய வருமான வரி (திருத்த) மசோதாவானது நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற மக்களின் கண்ணில் மணைபோல தூவுகிற மாதிரி அமைந்திருக்கிறதென்று நான் வருத்தத்தோடு கூறுகிறேன். எளிய மனம் படைத்த நல்ல காங்கிரஸ்காரர்கள் கூட நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதற்கு பதில், இது ஒரு மார்க்சம், இந்த முறையிலே வரி போடுவதன் மூலம், நிலவுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டாமல் போய்விட்டாலும் கூட, நிலச்சீர்த்திருத்தம் வராவிட்டாலும் கூட, இதுவே சோஷலிஸ்திபத்திற்கு அடிகளாலும் என்றும், இதுவே சோஷலிஸம் என்றும், நிலச் சீர்த்திருத்தத்தைத் தவிர்ப்பதற்காகக் கூட இந்த மசோதாவை அவர்கள் வகுத்திருக்கிறார்கள் என்றும் சகோதரி பொன்னம்மாள் பேசிய திலிருந்து கண்டுகொள்ள நேர்ந்தது. அது மட்டுமல்ல. இந்த மசோதா பல வகைகளில் குழப்பத்தை உண்டாக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று தங்கை அனந்தநாயகி எடுத்துக் கூறினார்கள். இவைகளையெல்லாம் நான் ஏன் இங்கே மிக விஸ்தாரமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் என்றால், இந்த மசோதா ஒரு தேவையற்ற காலகட்டத்திலே வந்திருக்கிறது என்பதினால்தான். இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்குப் பதிலாக நிலச் சீர்த்திருத்தத்துக்கு வழி வகை செய்திருந்தால் அது மக்களுக்கு நன்மையாக அமைந்திருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். மேலும், சென்ற

[Sri P. S. Chinnadurai] [18th September 1958]

பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்துப் பேசியபோது, ஒருவன் எந்த அளவு நிலம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும், எந்த அளவு வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பதைப் பற்றிய மசோதா கொண்டு வரப்போவதாக வாக்களிக்கப்பட்டது. அது கூட இன்னும் நிறைவேற்றி வைக்கப்படவில்லை. விவசாய வருமானத்திற்கு வரி விதிப்பு என்பது கொள்கையிலே ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு வரித் திட்டம்தான். சோஷலிஸ்தத்துவத்தை, சோஷலிஸ மார்க்கத்தை எவ்வளவு தவறாக நமது ஆட்சியாளர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இந்த மசோதா ஒரு சரியான எடுத்துக்காட்டு. விவசாயிகளுக்குரிய எத்தகைய பாதுகாப்புக்களை உண்டாக்கவேண்டும், உற்பத்தி பண்டங்களுக்கு விலை உத்தரவாதம் செய்யவேண்டும், மகசூல் இன்ஷூரன்ஸ் எப்படிச் செய்யவேண்டும், நிலச்சீர்திருத்தம் எவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்ற பல்வேறு அம்சங்களைப் பற்றிக் கொஞ்சம்கூட கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளாமல், இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய வருமானத்திற்குத்தான் வரி போடுகிறோம், பெரிய நபர்களுக்குத்தான் வரி விதிக்கிறோம், அதை எப்படி சோஷலிஸ்டுகள் எதிர்க்கலாம், பணக்காரர்கள் மீது வரி போட்டாலும் கூட எதிர்க்கட்சி இன்னவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்று ஆட்சியாளர்கள் கூறலாம். உண்மையிலே, மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால் பணக்காரர்களின்மீது விதிக்கப்படுகிற வரியைப்போல தோன்றுகிறதே தவிர, நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்த விவசாயிகளைப் பாதாக்கும் முறையில்தான் இந்த வரிவிதிப்பு அமைத்திருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் இப்பொழுது பலவாறாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தக் கஷ்டங்களை மீண்டும் மீண்டும் நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இதைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கஷ்டங்களிலிருந்து அவர்களுக்கு விமோசனம் தேடிக்கொடுப்பதற்கு இயலாத நாம், மேலும் மேலும் அவர்கள் செலவினத்தை அதிகரிக்கும் முறையில், அவர்கள் வரப்படுகளை அதிகரிக்கும் முறையில், இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றப்போகிறோம். நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சர்க்கார் அனுஷ்டித்து வரும் கொள்கையானது சரியானதல்ல. இதற்கு எத்தனையோ உதாரணங்களை பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அது மாத்திரமல்ல. ஆட்சியாளர் தரப்பிலே இருக்கிற ஒரு அங்கத்தினர், இந்த ராஜ்யத்திலே போட்டியில்லாமல் தேர்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அங்கத்தினர், அரசாங்கம் அனுஷ்டிக்கிற கொள்கை சரியல்ல என்ற ஆட்சேபணையைத் தெரிவிப்பதற்காக, காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து ராஜினாமா செய்திருப்பதாக நான் அறிகிறேன். ஆகவே ஆட்சியாளர்கள் இதை ஒரு சாதாரண விஷயமாகக் கருதக்கூடாது. இந்த மசோதாவிலுள்ள குறைபாடுகள் எதுஎது என்று நான் விவரிக்க விரும்பவில்லை. குறைபாடுகள் இருந்தபோதிலும் குழப்பமும் அதிகமாகியிருக்கிறது. “வக்கீல்கள் போன்ற எங்களாலேயே புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையிலிருக்கிறது” என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHIRAJ : கனம் சின்னதுரை அவர்கள், ஒரு எம். எல். ஏ. ராஜினாமா செய்திருக்கிறார் என்று இப்பொழுது குறிப்பிட்டார்களே. ராஜினாமா உங்கள் கையில் வந்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : என் கையில் ஒன்றும் ராஜினாமா இல்லை.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தங்களிடத்திலே ராஜினாமா கடிதம் வந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. கட்சியிலிருந்து ராஜினாமா செய்திருக்கிறார் என்பதாக நான் அறிகிறேன் என்றுதான் கூறினேன். முடியுமானால் அவர்கள் இதை மறுக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிறந்த திறமை வாய்ந்த வக்கீல்களைக் கூட குழப்பத்தில் ஆழ்த்திவிடக் கூடிய இந்த மசோதாவைச் சரியானபடி திருத்தி அமல் நடத்துவதற்கு இந்த அமைச்சரவை முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் மிகவும் நல்லது. அது

18th September 1958] [Sri P. S. Chinnadurai]

மட்டுமல்ல. உண்மையிலேயே பணக்காரர்களுக்கு வரி விதிக்க விரும்பு வார்களேயானால் விதி விலக்கிற்காக அளிக்கப்பட்டிருக்கும் வரம்பை உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் அதேநேரத்தில் இதில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. இதை ஒரு பெரிய முற்போக்கான மசோதா என்று என்னால் வரவேற்கமுடியாது. ஏதோ டட்ஜெட்டில் சொஞ்சம் பணம் துண்டு விழுகிறது, மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கிற உதவியை கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள், ஆகையால் ஏதாவது வரி போடவேண்டும் என்ற முறையில் வரி போடுவதுதான் இந்த மசோதாவின் அடிப் படை நோக்கமே தவிர, முற்போக்கான முறையில் யாருக்கு கொடுக்க சக்தி யிருக்கிறதோ, அவர்கள் மீது அதிக வரியைப்போட்டு வரி விதிக்கவேண்டு மென்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்படவில்லை. ஆனால், இந்த மசோதா ஒரேயடியாக எல்லோரையும் பாதிக்கும் என்று கூக்குரல் போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பி ராயம். 12½ ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரையிலுள்ள விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டு ரு கிறது. 100 ரூபாய் நிலவரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் எந்தவிதமான வரு மான வரியையும் செலுத்தவேண்டியிருக்காது. அதற்குமேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 50 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா வரையில் ஒட்டுமொத்தமாக வரி கொடுக்கலாம். யார் அதிகமாக தொகை செலுத்தவேண்டியவர் களாக இருப்பார்கள் என்றால், ரூ. 100-க்கு மேலும் ரூ. 500-க்கு உள்ளும் நிலவரி செலுத்தக்கூடிய நில உடமை வைத்திருப்பவர்கள்தான். ரூபாய் 500க்கு மேல் வரி செலுத்துகிறவர்களுக்கு கனம் குறையும். ஏனென்றால் இப்பொழுது 500 ரூபாய்க்கு மேல் வரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் ஸர்சார்ஜ் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த ஸர்சார்ஜிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. ஆகவே 500 ரூபாய்க்கு மேல் நிலவரி செலுத் தக்கூடியவர்கள் இந்த அடிப்படையிலே கணக்கை காட்டி—அவர்களுக்கு திறமையாக கணக்கு வைத்துக்கொள்ளத் தெரியும் இதிலிருந்து குறை வாக வரி கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஸர்சார்ஜ் எவ்வளவு கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்களோ அதற்கும் குறைவாக விவசாய வரமானவரி கொடுக்கும்படி ஏற்பட்டாலும் நான் ஆச்சரியப்பட மாட்டேன். யார் வரி அதிகம் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கும் பாதகம் கிடையாது. நிலம் குறைவாக வைத்திருப்பவர்களுக்கும் பாதகம் கிடையாது. இடையிலுள்ளவர்களுக்குத் தான் இந்த வரி அதிக பளுவைக் கொடுக்கும் என்று எடுத்துக்காட்டி விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே நில வரி செலுத்திக்கொண்டு இருக்கக்கூடியவர்கள் இன்னும் அதிகமாக வரி செலுத்தவேண்டி நேரிகிறது. ஏன் இந்தமாதிரி ஒரு சங்கடமான மசோதாவைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதுதான் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நிலவரியை ரத்து செய்துவிட்டு, வருமானத்தின் அடிப்படையிலே வரி விதிப்பதாக இருந்தால் இதைப் பூரணமாக வரவேற்கமுடியும். இருக்கக்கூடிய நில வரியையும் அப்படியே வைத்துக்கொண்டு, அதற்கு மேல் விதிக்கப்படும் இரண்டாண்டு ஸர்சார்ஜையும் அப்படியே வைத்துக்கொண்டு, 500 ரூபாய்க்கு மேல் வரி செலுத்து புவர்களுக்கு ஸர்சார்ஜிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிப்பது என்பது முறையல்ல என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 12½ ஏக்கரா வரை யிலும் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு இதனால் பாதகம் ஏற்படாது என்கிற காரணத்திற்காகத்தான் இதை நான் ஆதரிக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் இதை நான் ஆதரிக்கக் கூடியவன் அல்ல. கிட்டத்தட்ட 100 ரூபாய் வரையிலும் நிலவரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்ற காரணத்தினால் இதனை ஆதரிக்கிறேன்.

நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்ற சமயத்தில் என் இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. நில உடமைக்கு வரம்பு கட்டி, அதிகமாக

[Sri M. Kalyanasundaram] [18th September 1958]

இருக்கக்கூடிய நிலத்தை உழைக்கும் பாட்டாளி மக்களுக்கு பட்டா செய்து வரும் நோக்கம் சர்க்காருக்கு இருந்தால் இந்த மசோதாவிற்கு அவசியமில்லை. இந்த மசோதா வந்தபிறகு வரி செலுத்தக்கூடியவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாகவே இருக்கும். ஆகையால் இந்த மசோதா வின் நோக்கம் இன்னும் நிலச் சாதிருத்தத்தை காலம் கடத்தி ஒத்திப் போடுவதாக இருக்குமோ என்று ஊக்கவேண்டியிருக்கிறது. கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவிலும் சில விதிவிலக்குகள் கொடுத்திருப்பது அவசியமில்லை. கோவில் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருப்பது அவசியமில்லை. அவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தைக்கொண்டு நல்ல காரியத்திற்கு பயன்படுத்துவது என்பது மிகவும் குறைச்சல். சர்க்கார் ஜனங்களுக்காக நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். ஏதோ கொஞ்சம் லீன் விரயம் இருந்தாலும், மொத்தவரியில் 100-க்கு 50 வீதமாவது ஜனங்களுக்கு போய்ச்சேரும். ஆகவே சர்க்கார் வரி வசூலித்து எடுத்துக்கொள்வதில் பாருக்கும் ஆட்சேபம் இருக்கவேண்டியதில்லை. கோவில் நிலங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டியது அவசியம் இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கணக்குக் கொடுத்து வரி செலுத்தக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் விஷயத்தில் 3,600 ரூபாய் என்று இருப்பது, வருமான வரி அடிப்படையில் பார்த்தாலும், நியாயமல்ல என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். வருமான வரி செலுத்தக்கூடியவர்கள், வேறு எந்த வரியையும் செலுத்தாமல், 3,600 ரூபாய் வரையிலும் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டு, அதற்கு மேலுள்ள வருமானத்திற்கு வருமான வரி செலுத்துகிறார்கள். ஆனால் விவசாய வருமான வரியை எடுத்துக்கொண்டால், 3,600 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்கள் கூட 250 அல்லது 300 ரூபாய்க்கு மேல் நிலவரி செலுத்துகிறார்கள். அவர்கள் மேலும் இப்பொழுது விவசாய வருமானவரி செலுத்தவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்தால், விதிவிலக்கு என்பதே இல்லாமல் இருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஏற்கெனவே செலுத்தவேண்டிய நில வரியையும் செலுத்திக்கொண்டு, மேற்கொண்டும் வருமான வரி செலுத்த வேண்டும் என்பது முறையல்ல. 5,000 ரூபாய்க்கு அதிகமாக வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வேண்டுமானால் விதிதாசாரத்தை இன்னும் ஓரளவுக்கு உயர்த்திக்கொள்ளலாம் என்ற யோசனையை நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். சர்க்காருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய எண்ணம் அல்ல. பொறுக்குக் கமிட்டியிலும் இந்த விஷயத்தை நான் எடுத்துச்சொன்னேன். ஆனால் எங்கள் பேச்சை கேட்கவில்லை. இப்பொழுது சட்ட சபையில் நான் இதைச் சொன்னாலும் சர்க்கார் தங்களுக்குள்ள மெஜாரிட்டியை வைத்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றத்தான் போகிறார்கள். எதிர்க்க கட்சியிலிருந்து, குறிப்பாக என்னுடைய கட்சியிலிருந்து இந்த மசோதாவிற்கு எதிர்ப்பு வராது. இதனுடைய நல்ல அம்சங்களையும், கெட்ட அம்சங்களையும் ஓவரவ்ச்சீனையளி நாங்கள் எடுத்துச்சொல்லுவோம். மூடி மறைக்கக்கூடியவர்கள் எதிர்ப்புக் கத்தில் இருப்பவர்கள்தான். மறைமுகமாக எடுத்துக்கூறுபவர்கள் அங்கே இருப்பவர்கள்தான். ஆகவே, எல்லா வற்றையும் கவனித்துச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI C. N. ANNADURAI : சட்டமன்றத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற இந்த வரி முறை அடிப்படை பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையிலே கட்சி பேதமில்லாமல், எல்லா கட்சியினரும் ஓரளவுக்கு மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கத்தக்க ஒரு நிலைமையிலே அது அமைந்திருக்கிறது. விவசாய வருமான வரி நம்முடைய நாட்டில் மட்டுமல்லாமல், முற்போக்கான வரி விதிக்கும் முறைகளை கையாளுகின்ற எந்த நாட்டிலும் அமுவில் இருந்துவருவதையும், அதனாலே எந்தவிதமான குந்தகமும் யாருக்கும் ஏற்படவில்லை என்பதையும் அனுபவம் நன்றாக தெரிவிக்கின்ற அளவுக்கு, நிலைமை ஏற்படாதால் நம்முடைய மாநில சர்க்காருக்கு இந்த அளவுக்கு தைரியத்தை இவ்வளவு

18th September 1958] [Sri C. N. Annadurai]

காலம் கடந்து கொடுத்திருக்கிறது. இந்திய துணைக் கண்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், வேறு பல மாநிலங்களில் விவசாய வருமான வரி ஏற்கனவே விதிக்கப்பட்டு இப்பொழுது அந்த மாநிலங்களிலே இந்த வரி விதிப்பினால் ஏற்பட்டிருக்கின்ற சிக்கல்களை எப்படி நீக்குவது என்ற கட்டத்திலே அவர்கள் இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். என்றாலும், காலம் கடந்தபோதிலும், நல்ல நோக்கத்தோடு ஒரு முற்போக்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளும் கட்சி ஆளாக்கப்பட்டு வருவது நாட்டில் முற்போக்கு கருத்துக்கள் பரவி வருகின்றன என்பதற்கு நல்ல எடுத்துக் காட்டு என்ற முறையிலே நான் கவனித்துக் கூறுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தினால் சமதர்மம் வளருமா என்ற பிரச்சனையைப்பற்றியும், இந்த வரி விதிப்பு முறையினால் விவசாயம் வளர்ச்சி அடையுமா என்ற பிரச்சனையைப்பற்றியும் பேசப்பட்டது. அப்படி பேசப்பட்டதும்மல்ல, தலையிலே மேய்கின்ற பேனாவிலிருந்து தயாரான வரையில் இதற்கும் அதற்கும் உள்ள சொந்தங்கள், தொடர்புகள் பற்றி விரிவாகப் பேசப்பட்டது. இப்படி யெல்லாம் பேசப்பட்டதற்குக் காரணம் இந்த மசோதா வந்தாலும், நாம் எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற பல கருத்துக்கள் சரிவர நிறைவேற்றப்பட முடியாது என்ற அதிருப்தி அங்கத்தினர் பலருக்கும் இருப்பதுதான். இதனாலே அது நேரிடமா, அதனாலே இது நேரிடமா என்று தொடர்புபடுத்தி பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படி தொடர்புபடுத்திப் பேசுவதற்கு அவசியம் இல்லாமலே, தெளிவான முறையிலே இந்த வரி விதிப்பிற்கான காரணத்தை வரியைக் கொண்டுவருபவர்கள் விளக்கி இருந்தால் மெத்த உபயோககரமாக இருந்திருக்கும். ஆனால், அவர்கள் வரி விதிப்பு முறை “Statement of Objects and Reasons”ல் கொடுத்திருக்கும் கொள்கை விளக்கத்தில் சமதர்மம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற தங்களுடைய நோக்கத்தையோ அல்லது நிலத்திலே பிரபுத்துவம் இருப்பதை தவிர்க்கவேண்டிய அவசியத்தையோ வற்புறுத்தாமல், “மத்திய சர்க்கார் எங்களுக்கு தர இருந்த வரிப்பணத்தில் கொஞ்சம் குறைவுபட்டுவிட்டது. நாங்கள் மேற்கொண்டு இங்கே வரி போடுவதற்கில்லை. இடையிலே எங்களுக்கு கொஞ்சம் பணம் வேண்டும். இந்தப் பணத்தை எந்த இடத்தில் சேகரிப்பது என்று பார்தோம். இந்த இடம் சரியானது என்று தோன்றியது” என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகையினால் இந்த மசோதா மிக முற்போக்கான கருத்துக்களைக் கொண்டு வரப்பட்டது அல்ல என்பதும், சர்க்காரும், ஆளும் கட்சியும் கொஞ்சம் பணம் தேவைப்படுகிறது என்றபொழுதில், வரிப்பணம் தேவைப்படுகிறது என்றபொழுதில், இதை அவர்கள் தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்பதும் தெளிவாகிறது. அதனால்தான் என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் எம். கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இதை ஒரு முற்போக்கான அம்சம் என்று யாரும் கருதுவதற்கில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் எனக்கு இருக்கிற மிக முக்கியமான மகிழ்ச்சி, எந்தத் துறையிலே ஈடுபட்டவர்களும், எந்தக் கட்சியில் உள்ளவர்களும், உள்ளத்திலே அவர்களுக்கு குமுறல் இருந்தாலும்கூட, இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே வருமானத்திற்கு வரி போட்டுத்தான் ஆக வேண்டும் என்ற அடிப்படை கருத்தையும், அது விவசாய வருமானமாக இருந்தாலும், அதற்கும் வரி போட்டுத்தான் ஆகவேண்டுமென்ற கொள்கையையும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க அளவுக்கு நாட்டிலே நல்ல நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் அதிலே சில இடங்களில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுவதை வன்மையாகக் கண்டித்து, எதற்காக விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்ட வேண்டும், அதிலும் குறிப்பாக கோவில் நிலங்களுக்கும், மடாதிபதிகளின் நிலங்களுக்கும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்கள். அதிலும் என்னுடைய மகிழ்ச்சிக்கும், பூரிப்புக்கும், பெருமைக்கும் உரிய வகையில் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் பலர் இதை சுட்டிக்காட்டிப் பேசியவராக, மற்றொரு காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் இங்கே பேசுகின்ற நேரத்திலே “நாஸ்திகத்தை தடுப்பதற்காகத்தான் தர்மஸ்தாபனங்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் தலையிலே கை வைப்பது” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன வாசகம், “இவர்கள் தலையிலா கைவைப்பது” என்று சொன்னதிலிருந்து, வேறு யார் தலையிலோ கை வைத்ததாக

[Sri C. N. Annadurai] [18th September 1958]

நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. எந்த வரி விதிப்பதிலும் யார் தலையிலும் கைவைக்கக்கூடாது, பண்பெட்டியில்தான் கைவைக்கவேண்டும். தர்ம ஸ்தாபனங்கள் தலையிலே கைவைப்பது அல்ல. பெரும்பாலான மடாதிபதிகளின் தலையில் கைவைத்தால், ஈறும் பேனும் தான் அந்த இடத்தில் இருப்பதைக் காணமுடியும். அவர்கள் தலையிலே கைவைக்கச் சொல்லவில்லை. அவர்களால்தான் நாஸ்திகம் வளராமல் தடுக்க முடியும் என்ற காரணத்தை கனம் அங்கத்தினர் கூறினார்கள். தெளிவாக இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன், வளர்ந்திருக்கிற நாஸ்திகத்திற்கு அவர்கள்தான் காரணம். ஆஸ்திகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற அலங்கோலங்கள்தான் நாட்டில் நாஸ்திகத்தைப் பாப்புவதற்குக் காரணம் என்று உண்மையான ஆஸ்திகர்கள் நன்றாக உணர்வார்கள். அவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். நாஸ்திகத்தை தடுக்கவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்திற்காக கேட்டாலும், ஆஸ்திகத்தை அவர்கள் வளர்த்தார்கள் என்ற தவறான நம்பிக்கையோடு கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விதிவிலக்கு தேவையில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்களே நாட்டை ஆளுகின்ற சர்க்காருக்கு இந்த முறையிலே வரி செலுத்துவதற்கு தாங்களாகவே மனமுவந்து முன்வரவேண்டும்.

விவசாயத்திற்கான வருமான வரியைப் போடுகின்ற நேரத்திலே, நாங்கள் ஆளும் கட்சியினரை ஒன்று வேண்டிக்கொள்ளுகின்றோம். வருமானத்திற்கு வரி போடுவதை யாரும் தடுக்கமாட்டார்கள், குறை சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால் போடுகின்ற வரி இருக்கிற வருமானத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு தூண்டுதலாக இருக்கவேண்டுமே தவிர, கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைக் குறைப்பதற்கு அது பயன்படக்கூடாது. அந்த அச்சத்திலே சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். விவசாயிகளுக்கு ஏற்கனவே இருக்கிற வருமானம் சரியான முறையில் இல்லை. அவர்களிடத்திலே பல குறைகள் இருப்பதினாலே, கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் வரவர குறைந்துகொண்டு வருகிறது. விவசாயத்திலே உபயோகப்படுத்துகின்ற பொருள்களின் விலை ஏறியிருக்கிற காரணத்தினாலே, அவர்கள் அப்பொருள்களை வாங்க முடியாமல் தவிக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் பெரிய நிலச்சுவான்தாரும் அல்ல, நிலச்சுவான் தார்களை நண்பர்களாகப் படைத்தவனும் அல்ல. அவர்கள் அப்படிச் சொல்லுவதில் உண்மை இருக்கிறதா, இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒன்றை நான் உணரமுடிகிறது. வியாபாரத்தில் திடீரென்று பணம் சேர்ப்பதைப் போல், பெரிய தொழிற்சாலைகள் வைத்து பணம் சேர்ப்பதைப் போல், விவசாயத்திலே சேர்க்க முடியவில்லை. ஆகையினாலே, இந்த வரியைப் போடுகின்ற நேரத்திலே, விவசாய வருமான வரியினால் விவசாயத்திற்குக் குந்தகம் விளைவதில் இருக்கிறதா என்று—இப்பொழுது அல்ல, வரி அமுலுக்கு வருகின்ற நேரத்திலே—மிக உன்னிப்பாக ஆட்சியாளர் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று பணவன்போடு வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலும் சரி, இந்த மாநிலம் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்திய துணைக்கண்டத்திலும் சரி, இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடிக்கு முக்கியமான காரணம் விவசாயத்தறையில் நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வெற்றி பெறாததுதான் என்று பொருளாதார அறிஞர்கள் மட்டுமல்ல, அரசியல் துறையிலுள்ள அறிஞர்களும், எல்லோரும் சேர்ந்து சட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே, விவசாயத்திற்கு மற்றொரு நெருக்கடி ஏற்படத்தக்க வகையிலும், விவசாய வளர்ச்சியை கெடுக்கக்கூடிய தன்மையிலும், வரி குறை இருக்குமானால் அதைக் கூர்ந்து கவனித்து, அது ஏற்படுவதற்கான காரணங்களை ஆராய்ந்து அதிலுள்ள குற்றங்களைக் களைவதற்குச் சர்க்கார் எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கவேண்டும். மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில் சட்டங்கள் நல்ல நோக்கத்தோடு போடப்பட்டாலும், அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக இயற்றப்படும் விதிமுறைகளைப் பொறுத்தும், விதிமுறைகளை யார் அமுல்நடத்துகிறார்களோ அவர்களைப் பொறுத்தும், சட்டங்களின் நன்மை தீமைகள் இருக்கின்றன என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். விதிமுறைகளைப் போடுகின்ற நேரத்தில் இவ்வளவு

18th September 1958]

[Sri C. N. Annadurai]

தெளிவாக அவைகளைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு சட்டமன்றத்திலே வழிவகை இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, சட்டத்தின் மேல்முந்தவாரியான நோக்கத்தை ஆதரிக்கின்ற நாங்கள் எல்லாம், சட்டத்தின் விதிமுறைகளை கையாளுகின்ற நேரத்திலே சட்டம் தவறான வழியிலே பயன்படுத்தப் படாதபடி, இந்தச் சட்டத்தினால் விவசாய வளர்ச்சிக்கு குந்தகம் வராமல் பார்த்துக்கொள்ளுவதற்கு ஏற்ற முறையிலே, விதி முறைகளை அமைக்க வேண்டுமென்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறோம்.

மற்றொன்று, விதிமுறைகளை புகுத்தும் நேரத்தில் வக்கீல்களின் வேட்டைக் காடுகளாக அவைகள் அமைந்துவிடக்கூடாது என்று ஒரு வழக்கறிஞர் தியாக உணர்ச்சியோடு எடுத்துச்சொன்னார்கள். அதை மிக்க ரசித்தோம். என்றாலும்கூட, தெளிவான விதிமுறைகளை அமைப்பதோடு மாத்திரமல்ல, அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக இருக்கின்ற அதிகாரிகளினால் நடத்தப்படுகின்ற முறைகள் சரியானவை அல்ல என்பதையும் சில அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். ஒருபுறத்தில் இந்தச் சேல வினங்கையெல்லாம் குறிப்பிட்டுவிட்டு, மற்றொரு புறத்தில் பார்த்தால், இதற்கான கணக்குகளை எழுதி இந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் ஒப்படைக்கவேண்டும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, இந்த வரி முறையில் அறிவு பெற்றிருந்தாலும்கூட, சட்டத்திற்கேற்ற கணக்கு எழுதி அறியாத இந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மீது—நல்ல சட்டமாக இருந்தாலும்—சரியான முறையில் பயன்படுத்தப்படாமல்—தவறான முறையில் பயன்படுத்தத் தக்க அளவில்—இன்றையதினம் அதிகாரிகள் கையில் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. ஆக, இந்த இரண்டு பேரும் சந்திக்கின்ற நேரத்தில்—கிடைக்கின்ற வருமானம் 70 லட்சம் என்று திட்டமிட்டிருந்தாலும்—கிடைப்பது 60 லட்சமாகவோ அல்லது 50 லட்சமாகவோ இருந்தாலும் பரவாயில்லை—கிடைக்கின்ற பணத்தோடு நாட்டு மக்களுடைய சாபமும் இந்த அமைச்சரவைக்கு ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற பெருந்த நெருக்கடிகளை நீக்கவதற்கு இன்றைய தினம் இந்த சர்க்கார் முன் வருவதாகத் தெரியவில்லை. வீலை வாசிகளெல்லாம் ஏறிக் கொண்டே போனால், அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்த மாநில சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை; உரத்தின் வீலை ஏறிக்கொண்டே போனால், அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்த மாநில சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை. உணவுப் பொருள்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குப் போவதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்த மாநில சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை. இவைகளையெல்லாம் நான் சொல்லக் காரணம், இந்த மாநில சர்க்காருக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் இடையே இருக்கின்ற அதிகாரப் பங்கீடு முறையைப் பற்றி ஈழப்பட்டு பேசவேண்டுமென்பதற்காக வல்ல. இவ்வாறு நம் நாட்டு மக்களை பாதிக்கக்கூடிய அத்தனை பிரச்சனைகளிலும், இந்த மாநில சர்க்கார் ஒரு சிறு விரலைக்கூட அசைக்க முடியவில்லை. விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கோ அல்லது அவர்களைத் திருப்தி செய்வதற்கோ வசதியில்லாத மாநில சர்க்கார், வரி மேல் வரி போட்டுக் கொண்டேயிருப்பார்களானால், உண்மையாகவே இவர்கள் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய சாபத்திற்கு ஆளாவார்கள் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் நியாயமானது—நல்லது—என்றும், இதனால் யார் யார் பாதிக்கப்படுவார்கள், யார் யார் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்பவைகளைப் பற்றியெல்லாம் எதிர் கட்சிகள் நாட்டுக்கு எடுத்தச் சொல்ல வேண்டுமென்று மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் ஒருவர் எடுத்துச் சொன்னதை நான் மெத்த வரவேற்கிறேன். ஆனால், இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில் மிக ஜாக்கிரதையாகக் கொண்டு வந்தால்தான், போடப்பட்டிருக்கின்ற இந்தச் சட்டம் சரியான முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு நல்ல வழி வகைகள் கிடைக்கும்.

பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டிய மற்றொரு பிரச்சனையும்தான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது, சர்க்காருக்கு கொஞ்சம் பணம் தேவையாக இருக்கிறது என்பதற்

[Sri C. N. Annadurai] [18th September 1958]

காக என்று சுட்டிக் காட்டிய நேரத்தில், “பணம் வேண்டாமா?” என்று ஒரு அங்கத்தினரும், “பணம் இல்லாமல் எப்படி நடக்கும்?” என்று ஒரு அங்கத்தினரும் வருத்தத்தோடு பேசிக் கொண்டார்கள். பணம் இல்லாமல்—வரி போடாமல்—சர்க்காரை நடத்த வேண்டும் என்றே, திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்றே யாரும் கூற மாட்டார்கள்; ஆனால் போடப்படுவது எந்த நேரத்தில், போடப்படுவது யார் மீது, போடப்படுவது எந்த அளவு, போடப்படுவது எந்த நோக்கத்தோடு, போடப்படுவது எந்த வகையில் வகுவிப்பதற்காக, போடப்படுவது எந்தக் காரணத்திற்காக என்பவைகளைப் பொறுத்துத்தான் அதற்கு ஆதரவே அல்லது எதிர்ப்போ இருக்குமென்பதைத் தவிர, நாட்டில் வரி போடாமல் நாங்கள் ஆளத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய [எந்த ஒரு கட்சியும் இன்றையதினம் இல்லை.

வரி போட்டு பணத்தை வாங்குவதற்குப் பல காரணங்களைக் கூறுகிற நேரத்தில், ஒன்று இதனாலே நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு தானாகவே ஏற்பட்டுவிடும் என்று ஒருவர் சொன்னார். ஒரு பழமொழியை நான் கவனப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்—கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் நான் எடுத்துக் கூறுவதைத் தவறுதலாகக் கருதமாட்டார்கள் என்று நினைக்கின்றேன்—“கொக்கின் தலையிலே வெண்ணையை வைத்துப் பிடிப்பது” என்று சொல்வார்கள். நிலப் பிரபுக்களிடத்திலுள்ள நிலத்தின் அளவை எப்படிக் குறைப்பது என்றால்—கொக்கின் தலையிலே வெண்ணையை வைத்தால், அது உராகும், உரதிக் கண்ணில் பட்டவுடன் கண்ணை மூடிக்கொள்ளும், அப்போது கழுத்தைப் பிடித்து கொக்கைப் பிடித்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்வதைப் போல—நிலத்திற்கு வருமான வரி போட்டால், நிலப் பிரபுக்கள், அரசாங்கத்திற்கு அதிகமான வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறதே என்று எண்ணி, எங்களுக்கு வரியும் வேண்டாம், நிலமும் வேண்டாம் என்று—தாங்களாகவே கூறி விடுவார்கள் என்று—கொக்கு கண்ணை மூடிக்கொள்ளும், அப்போது பிடித்துக் கொள்ளலாம் என்பதைப் போல—இவர்கள் நினைக்கிறார்கள். நிலத்திற்கு ஏன் உச்ச வரம்பு கட்டவில்லையென்று கேட்டால்—இந்த வரியை மட்டுமல்ல—இவர்களுக்கு மட்டும் சொந்தமில்லாத, எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் சொந்தமான, கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட விடுபாடு அவர்கள் பெற்றிருக்கும் வெற்றியைக் காரணமாகக் காட்டி, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது தானாக ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு ஏற்படுமா, ஏற்படாதா என்பது ஒருபுறம் இருக்க, உச்ச வரம்பு கட்டுவதிலே உங்களுக்குள்ள சங்கடங்கள் என்ன?—உச்ச வரம்பு கட்டுவதை எந்தக் கட்சி தடுக்கிறது?—உச்ச வரம்பு கட்டுவதினால் உங்களுக்கு என்ன நஷ்டம் ஏற்படும்?—உச்ச வரம்பு கட்டப் போகிறோம் என்று தேர்தல் காலத்தில் நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி என்ன வாயிற்று?—இதற்கெல்லாம் சமாதானம் சொல்லாமல், உச்ச வரம்பு தானாக ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்வது உண்மையிலேயே விந்தையாக இருக்கிறது.

நான் கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில், ஒரு மாணவன் அதிகமாக சிகரெட் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். அவனிடம் சென்று “ஏன் அதிகமாக சிகரெட் பிடிக்கிறாய்?” என்று கேட்கின்ற நேரத்தில், அவன் “பர்னிக் தி பிரிட்டிஷ் குட்ஸ்” என்று கூறி, இதன் மூலம் வெள்ளைக்காரர்களுடைய பொருள்களை கொளுத்துவதாகவும் இருக்கும் என்று சொன்னான். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், நிலத்தைத் தாங்களாகப் பிரித்து விடுவார்கள் என்று எண்ணியோ அல்லது பிரிப்பதற்கு மனமில்லை என்பதாலோ அல்லது உச்ச வரம்பு கட்டுவதாக இறங்கினால், கட்சியிலிருந்து சிலர் விலகிவிடுவார்கள் என்று அச்சப்பட்டோ, அல்லது தேர்தல் காலத்தில் பணம் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் சரிவரக் கொடுக்க முற்படமாட்டார்கள் என்று கருதியோ, கொண்வரவில்லையே தவிர யாரும்—முற்போக்குக் கருத்துக்கள் கொண்ட யாரும்—தடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இந்த வரியை சாக்காகக் காட்டி உச்ச வரம்பு

18th September 1958] [Sri C. N. Annadurai]

கட்டுவதைத் தடுக்கக் கூடாது—நிறுத்தக் கூடாது—என்பதை பணிவன் போடு எடுத்துச் சொல்லி, இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கத்தை வரவேற்று, அந்த நோக்கம் கெட்டுவிடாது பார்த்துக்கொள்ள, இதில் தனிவுபடுத்தப்படாமல் இருக்கும் சில விதிமுறைகளைத் தெளிவுபடுத்தி, இதை நடத்துகின்றவர்கள் நல்ல விதமாக நடத்தி—70 லட்சம் அல்ல; 7 கோடி பெறுவதானாலும்—மக்கள் கொடுக்கின்ற வரிப்பணம், அவர்களுக்கே நல்ல முறையில் திருப்பிச் செலவு செய்வதற்கு நல்ல விதமாக செலவினங்களை ஒழுங்குபடுத்திச் செய்தால் அதற்கு யாரும் குறுக்கே நிற்கமாட்டார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லி இந்த அளவில் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய வருமான வரி மசோதாவைப் பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சட்ட சபையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பொறுக்குக் கமிட்டியில் நான் ஒரு அங்கத்தினராக இருந்து என்னுடைய யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதோடு கூட பொறுக்குக் கமிட்டியின் அறிக்கைக்கு, கருத்து வேறுபாடு பற்றிய குறிப்பில்—அதாவது டிஸ்ஸெண்டிங் மினிர்ஸ்—விஸ்தாரமாக என்னுடைய அபிப்பிராயங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் இதைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியது ஒன்றும் இல்லை. சில முக்கியமான கருத்துக்களைச் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் அநேக தடவைகள் சொல்லி வந்திருக்கிறேன், இப்போதும் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக இந்த 70 லட்சம் ரூபாய்க்காக இம்மாதிரியான ஒரு வரி அவசியமா என்பதைச் சற்று யோசிக்கவேண்டும். சர்க்கார் வரவு செலவு இனங்களை நல்ல முறையில் பார்த்து—top heavy administration என்று சொல்வார்களே, அப்படியில்லாமல், சிக்கன முறைகளைக் கையாண்டு, செலவினங்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகப்படுவதைக் குறைத்து நல்ல முறையில் ஆட்சி செலுத்திக்கொண்டு வந்தால், இந்த 70 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். நாம் போட்டிருக்கக்கூடிய ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேற வேண்டும். அதற்காக வரி போட வேண்டும், இதனால் நமது பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படும், என்பதையெல்லாம் நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். எனது டிஸ்ஸெண்டிங் மினிர்ஸிலும் நான் இதைத் தான் சொல்லியிருக்கிறேன். வரி போடும்போது, மக்களுக்குத் தொந்தரவு இல்லாமல் எப்படி வசூல் செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் சர்க்கார் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக 70 லட்ச ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று இதில் கண்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களை இது சரியான புள்ளி விவரமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நான் பொறுக்குக் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருந்தபோது சர்க்காரை சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தேன். அநேக வித புள்ளி விவரங்கள் கேட்டிருந்தும், அவைகளில் சிலதான் வந்தது. மற்ற புள்ளி விவரங்கள் எடுப்பதானால் அநேக மாதங்கள் ஆகும், அநேக வருஷங்கள் ஆகும், அத்துடன் போதுமான உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லாததால் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். இது வருந்தத்தக்கது. எழுபது லட்சம் ரூபாய் என்று எந்தக் கணக்கின் பேரில் போட்டார்கள் என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் உரையில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புள்ளி விவரம் இல்லாத ஒரு கணக்கு இது.

அடுத்தபடியாக, இதிலே வரியை வசூலிப்பதற்கு 6½ லட்ச ரூபாய் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சம்பளம் ஆகும் என்று கண்டிருக்கிறது. இப்போது 6½ லட்சம் என்று கொடுப்பார்கள். நாளுக்கு நாள் 10 லட்சம், 15 லட்சம், 20 லட்சம் என்று எவ்வளவு தூரத்தில் போய் நிற்கும்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [18th September 1958]

என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அதற்காகத்தான் என்னுடைய கருத்து வேறுபாடு பற்றிய குறிப்பில் வரி போடுவதை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம், ஆனால் சர்சார்ஜ் மூலமாக நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் தொகையை வசூலிக்க முடியும் என்று சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்து, 1 கோடி ரூபாய், 2 கோடி ரூபாய் வரையில் தொந்தரவு இல்லாமலும், 6½ லட்ச ரூபாய் செலவு செய்து அதிகாரிகளை நியமிக்காமலும், விவசாய மக்களுக்குக் கஷ்டமில்லாமலும் வசூலிக்கலாம், என்று நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதையும் நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தவிர, நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டப்போகிறோம், அதற்கான மசோதா வரப்போகிறது என்றெல்லாம் சென்ற வருஷமே சர்க்கார் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு இந்த வருஷம் அல்ல, வருகிற வருஷம் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்த அரசாங்கம் இந்தத் தருணத்தில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவானேன் என்பதுதான் என்னுடைய அடுத்த கேள்வி. ஆனால் இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பதில் சொல்லலாம். இந்த விவசாய வருமான வரி போடுவதின் காரணமாக அநேக விவசாயிகள் தங்களுடைய வருமானத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்கப்போகிறார்கள். அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு “காம் பன்சேஷன்” கொடுப்பது கொஞ்சம் குறையும். அதன் நிமித்தமாகத்தான் இம்மாதிரி வருமான வரியைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இது எப்படியிருந்த போதிலும், இந்த வரியானது நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்த விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் என்பதை யாருமே மறுக்க முடியாது. நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டப்போகிறோம், கட்டப்போகிறோம், என்று சொல்லுவதை விட்டுவிட்டு, எப்பொழுது உச்சவரம்பு கட்டப் போகிறார்கள், அதற்கான மசோதா எப்பொழுது வரும் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையில் திட்ட வட்டமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வரி விதிப்பதில் அநேக கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக இரண்டொன்றை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலத்தின் தரத்தில் ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா வித்தியாசம் இருக்கிறது. கிராமத்திற்கு கிராமம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. கிராமத் திலேயே ஒரு இடத்திற்கும் இன்னொரு இடத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. முதற்போக்கில் உள்ள நிலங்கள் நன்றாக விளையும். கடைப் போக்கில் இருக்கக் கூடிய நிலம் நஞ்சையாக இருந்தாலும், சரியானபடி தண்ணீர் பாயாத காரணத்தினால் புஞ்சையிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் கூட அந்த நிலத்திலிருந்து கிடைக்காது போகும். இவைகளை எல்லாம் எவ்வாறு பாடுபாடு செய்து வரி வசூலிக்கப் போகிறார்கள் என்பதை விளக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக சிறிய விவசாயிகள் சொந்தப் பண்ணை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களில் சிலர் ஒரு ஏக்கருக்கு 10 அல்லது 15 வண்டி உரம் போட்டோம் என்று சொல்லுவார்கள். மற்றும் சிலர் 30 அல்லது 40 வண்டி உரம் போட்டோம் என்று சொல்லுவார்கள். இது மாதிரி தான் பிண்ணைக்கு மற்ற உரங்கள் போடுவதிலும் வித்தியாசம் இருக்கும். களை எடுப்பதிலும், அறுவடை செய்வதிலும் கூட வித்தியாசங்கள் இருக்கும். இதைவெல்லாம் பரிசீலனை செய்து நிரந்தரமாக ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கக்கூடும் என்பதை இந்தச் சட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டு வரப்போகும் உத்தியோகஸ்தர்கள் எப்படி நிர்ணயிக்கப் போகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கப்போனால், இது சிறு விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டத்தை விளைவிக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இப்படி அவர்களுக்குப் பலவித தொந்தரவுகளை நாம் கொடுப்போமேயானால், அதனால் உணவு உற்பத்தி குறையுமே தவிர அதிகரிக்காது. பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களும் மற்றும் மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகளான ஸ்ரீ பஞ்சாப் ராவ் தேஷ்முக்கும், ஸ்ரீ ஜெயின் அவர்களும் நிலச் சீர்திருத்தத்தை நன்றாக யோசித்துக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது இம்மாதிரியான வரியைப் போடுவதினால் சாகுபடியாளருக்கு எந்தவிதமான ஊக்கத்தையும் அளிக்காது

18th September 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தவிர, மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கும் வருமான வரிக்கும் இப்பொழுது நம்முடைய சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் வரிக்கும் பார்ப்போமேயானால் அநேக வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளை என்னுடைய மாறுபட்ட குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறேன். அவற்றுள் இங்கே விஸ்தாரமாகச் சொல்லுவதற்கு விரும்பவில்லை. தவிர, கம்யூனிஸ்டு அங்கத்தினர் கொடுத்திருக்கும் மாறுபட்ட குறிப்பிலும் சில புள்ளி விவரங்களை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை “இரட்டிப்பு வரி” என்று சொல்லலாம். மூவாயிரத்து அறுநூறு ரூபாய் வரையில் விதிவிலக்கு அளித்திருந்தபோதிலும், விவசாயிகள் இந்த வரியைக் கொடுப்பதுடன் நிலத்தின்வலையும் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி கனம் கம்யூனிஸ்டு அங்கத்தினர் விஸ்தாரமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே, இம்மாதிரியான இரட்டிப்பு வரி இருக்கக் கூடாது. இதைப்பற்றியும் சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொஞ்சம் உன்னித்துப் பார்ப்போமேயானால், 45 சத விசதம் இந்த வரிவிதிப்பு இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் வரிக்கும் இதற்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆகவே, “slab rate” ஐ கொஞ்சம் குறைத்துப் போடுவதைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் யோசிக்க வேண்டும். பின்னர் வேண்டுமானால் கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொள்ளலாம். ஆரம்பத்தில் இவ்வளவு தூரம் அதிகமாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே இதைக் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டும்.

மேலும், ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். பஞ்சப் பிரதேசமான செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு முதலிய ஜில்லாக்களை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த 12½ ஏக்கர் என்பது ரொம்பவும் குறைவு என்றுதான் சொல்லுவேன். இதனால் அநேகம் பேர் பாதிக்கப்படுவார்கள். சராசரியாக ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் 20 என்று வைக்க வேண்டும். இதையும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். மேலும் கணக்குகள் சரியாகக் கொடுக்காமல் இருப்பவர்களை பிராச்சியூஷன் செய்து, போலீஸ் மூலம் அவர்களுக்கு எவ்வளவு தொந்தரவு கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவையும் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் வழக்குப் போட்டு தொந்தரவு கொடுப்பதற்கும் இடமிருக்கிறது. (Sri V. Subbiah in the Chair.) மேலும் இந்த மசோதாவில் சில பீனல் கிளாஸ்களும் இருக்கின்றன. வரி கொடுக்காமல் இருந்தால் அந்த வரியை வசூலிப்பதற்கு அநேக மார்க்கங்கள் இருக்கும் பொழுது, இம்மாதிரி பீனல் கிளாஸ்கள் ஏன் இருக்க வேண்டுமென்று தெரியவில்லை. இந்தப் பிரிவுகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தவிர, சவுக்குத் தோப்பு முதலியவைகளுக்கு, எத்தனை வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை வெட்டுகிறார்களோ அந்த எண்ணில் வசூத்து செலவைக் கழித்து ஒவ்வொரு வருஷத்தில் வரக்கூடிய வருமானத்தை அதன் மூலம் தீர்மானித்தால் அதிகமான பேர்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதையும் யோசித்து கஷ்டம் இல்லாத முறையில் செய்யவேண்டும்.

இந்த வருமான வரியானது சென்ற ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து அமலுக்கு வரும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அநேகம் பேர்களிடம் கணக்கு இல்லாத காரணத்தால், சென்ற வருஷத்தினுடைய புள்ளி விவரங்களை எப்படி சேகரிக்கப் போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. சென்ற வருஷத்திற்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். இந்த வருஷத்திலிருந்து “கம்பவுண்டு” செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கால்நடைகள் இல்லாமல் எந்த விவசாயியும் நல்ல முறையில் பயிர் செய்ய முடியாது. தோப்புகளை இரண்டு மூன்று விதமாகப் பிரித்து பல வருஷங்களாக வருமானம் தரக்கூடிய தோப்புகளுக்கு ஒருவிதமான வரியும், சில வருஷங்களில் அரை குறையாக வெட்டப்படும் தோப்பு

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [18th September 1958]

களுக்கு ஒரு விதிமும், மேலும் பசந்தான் உரத்திற்காகவும், கால் நடைகளின் தீவனத்திற்காகவும் உபயோகப்படும் தோப்புகளுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விதிவிலக்கும் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் சோளம் போன்ற முக்கியமான கால்நடைகளை வளர்க்கக் கூடிய தானியங்களுக்கு விதிவிலக்கு இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. சோளம் ஏழைகள் சாப்பிடும் தானியம். வாயில்லா ஜீவன்களான கால்நடைகளுக்கு உபயோகப்படக் கூடிய தானியம். இவற்றையெல்லாம் நன்றாக யோசித்து விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

எதிர்க்கட்சியிலுள்ள அநேக அங்கத்தினர்கள் நல்ல யோசனைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) இந்த யோசனைகளையெல்லாம் நன்றாக ஆலோசனை செய்து விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான தொந்தரவும் கொடுக்காத முறையிலே இந்த வரியை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது 37 கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். சமார், 7, 8 மணி நேரம் பேசினார்கள். ஆகையால் இப்பொழுது ½ மணி நேரத்தில் எல்லா விஷயங்களுக்கும் பதில் சொல்லுவது என்பது முடியாத காரியம். இருந்தாலும், கூடுமான வரையில் முக்கியமான பிரச்சனைகளுக்கு நான் பதில் சொல்ல முன் வருகிறேன்.

நிஸ்சீர்திருத்த பிரச்சனை வெகு நாட்களாக ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருந்து வருகிறது. இதிலே நிஸ்சீர்திருத்தம், உச்ச வரம்பு கட்டுவது, சாகுபடியாளர் பாதுகாப்பு, நியாயமான வாரம் இவைகளெல்லாம் ஒரு பக்கம் இருக்கின்றன. “லாண்டு ரிபார்ட்” நிர்வாகம் அதுபற்றியும், நன்றாக ஆராய்ந்து பார்க்கப்பட்டு. எந்த வகையிலே இதை திருத்தி அமைத்தால் இந்த வரி வசூல் நல்ல “ஸையண்டிபிக் முறையிலே இருக்கும் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தார்கள். இரண்டு பிரிவுகளாக ரிபோர்ட்டு சமர்ப்பித்தார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற வரி, அதாவது நிலத்திற்கு ஒரு ஏக்கராவது இவ்வளவு என்று நாம் போடுகின்றோமோ அதைவிட வருமானத்தின் மீது வரி போடுவது ரொம்ப நல்லது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைத் தான் செய்ய வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கம். ஆனால் உடனடியாக எல்லாத் துறைகளிலும் வருமான வரியை விதித்துவிட்டு இப்பொழுது இருக்கிற முறையை திடீரென்று எடுத்துவிட முடியாது. அதற்காக அரசாங்கம் முதலிலே பரீக்ஷார்த்தமாக பிளாண்டேஷன் வருமானத்திற்கு வரி போட்டுப் பார்க்கலாம் என்று நினைத்து 1955-ம் வருஷத்திலே அதற்கான சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இரண்டு, மூன்று வருஷங்களிலே அது எப்படி நடைமுறையிலே இயங்குகின்றது என்று பார்த்தோம். அப்படி பார்த்ததிலே அதிலே ஒன்றும் சிக்கல் இல்லை, அது ஒரு நல்ல முறை என்று தோன்றியதால், விவசாய வருமானத்திற்கும் இதை நீடிக்கலாம் என்று உத்தேசம் பற்றக்குறையை சரிக்கட்டுவதற்கு பணம் வேண்டுமென்பதுதான். முன்பு நிலவரி விகிதாசாரம் 30 வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை “ரீசெட்டில்மெண்டு” செய்யப்பட்டு வந்தது. அந்த மாதிரி “ரீசெட்டில்மெண்டு” செய்தால் வரி அதிகமாகுமே தவிர, குறையாது. அந்த முறையை நாங்கள் கைவிட்டுவிட்டோம். அந்த முறையை அனுஷ்டித்தால் நிலவரி கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கும். ஆனால், அதை நிறுத்திவிட்டோம். ஆனால் ஏதாவது ஒரு வழியிலே பணம் கொஞ்சம் அதிகமாக சம்பாதிக்க வேண்டும். ஆகையினால் இந்த விவசாய வருமான வரியை போட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதை வேறு விதமாகவும் செய்திருக்கலாம், “ரீசெட்டில்மெண்டு” செய்திருக்கலாம் என்று சொன்னேன். அதைச் செய்யாமல் இதைச் செய்ததில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. இது நல்ல முறைதான் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

18th September 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

இந்த முறை நல்ல முறை என்பதற்கு ஒரு திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கிற முறையிலே நிலத்தில் சாகுபடி இல்லை, நல்ல வருவாய் இல்லை என்றால் “ரெமிஷன்” கொடுக்க வேண்டும். அடிப்படை உத்தியோகஸ்தர்கள் கொடுக்கும் தகவிலை வைத்து கொண்டதான் இந்த “ரெமிஷன்” கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே பல தவறுகள் நடக்கின்றன என்று புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதிலே பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயம் நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை என்று நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய அதையெல்லாம் பார்த்து சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே பல தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. ஆனால், விவசாய வருமானத்தின் மீது வரி விதிக்கப்படுவதால், நல்ல விளைச்சல் இருந்தால், பணம் வந்தால் வரி கொடுக்க வேண்டும்; இல்லையென்றால் வரி கொடுக்க வேண்டாம். வரும்படி “வீரோ” என்றால் அரசாங்கத்திற்கும் “வீரோ” தான். மிராசுதாரர்களுக்கு பணம் இல்லை என்றால் அரசாங்கத்திற்கும் பணம் இல்லை. “ஆட்டமாட்டிக் ஷுட்டர்”. தண்ணீர் நிறைய வந்தால் நிறந்துகொள்ளும். தண்ணீர் இல்லையென்றால் மூடிக்கொள்ளும். (சிரிப்பு) அதுமாதிரி வருமானம் வந்தால் வரி, இல்லையென்றால் வரி இல்லை. உத்தியோகஸ்தர்களுடைய குறும்புத்தனம் இதிலே வரவில்லை. ஆகையினால் இது வரவேற்கத்தக்கது என்று நான் சொல்லுவேன்.

இந்த வரி வசூல் செய்யப்படும்பொழுது பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். அதிகாரிகளின் தொந்தரவு ஏற்படும். “ஹாஸ்ட்மெண்டு” இருக்கும் என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற சிப்பந்திகளிடமும் தான் “ஹாஸ்ட்மெண்டு” இருக்கிறது. வில்லேஜ் முன்சீப், கர்ணம் இவர்களெல்லாம் “ஹாஸ்ட்” செய்கிறார்கள் என்று புகார்வருகிறது. ஆனால் இப்பொழுது நாம் பார்க்கும்பொழுது பிளாண்டிஷன் வருமான வரி வசூலிப்பதில் இம்மாதிரி ஒன்றும் புகார் வரவில்லை. இது நல்ல முறையில்தான் நடந்து கொண்டு வருகிறது. அவசியமாக உத்தியோகஸ்தர்கள் ஏதாவது செய்து விடுவார்கள் என்ற பீதிக்கு இடமில்லை. அதற்கெல்லாம் படிப்படியாக மேற் பார்வை இருக்கிறது. அம்மாதிரி ஒரு தொந்தரவும் ஏற்படாத முறையில் நாம் பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, “வீலிங்கைப்பற்றியும்” “உணவு உற்பத்தியைப் பற்றியும்” சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் இந்த மசோதாவிலை ஒரு அளவில் உச்ச வரம்பு கட்ட போகிறோம் என்ற நாங்கள் நினைக்கவில்லை. ஆனால், இதனால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளவர்கள் இதன் மூலமாக ஏதாவது உச்ச வரம்பு இருக்கிறது என்று நினைத்துக்கொண்டு, உச்ச வரம்பு கட்டிக்கொள்ளுவதை தடுக்க முடியாது. இதனுடைய விளைவால் அவர்களே ஏதாவது செய்தால் அதை தடுக்க முடியாது. அவர்கள் முன்னாலேயே இம்மாதிரி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அவர்கள் இம்மாதிரி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நானும் கேள்விப்படுகிறேன். அதற்கு நாம் ஒன்றும் செய்வதற்கு இல்லை.

அடுத்தபடியாக, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டினால், விவசாய வருமான வரி போட்டால், விவசாயிகளுடைய உற்சாகம் குறைகிறது, அதனால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. இதிலே ஒரு சிலர் சொல்லுகிறார்கள். “அதிகப்படியாக நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், அதாவது 100, 200 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நல்லபடியாக சாகுபடி செய்யலாம் என்ற ஆர்வம் இருக்கிறது. நிறைய உற்பத்தி செய்து விற்கும் பணம் வருகிறது, பணம் வந்தால் செளகரியமாக வாழ்க்கையை நடத்தலாம் என்ற உள்நோக்கம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. சாதாரணமாக 3, 4, ஏக்கராவைத்திருப்பவர்களுக்கு அந்த உள்நோக்கம் இல்லை. சாப்பிடுவதற்கு வந்தால் போதும், திண்ணையில் படுத்

[Sri M. A. Manickavelu] [18th September 1958]

துக்கொண்டு இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறார்கள்.” கொஞ்சம் அதிகப்படியாக நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், வெள்ளைச் சொக்காய் போட்டுக் கொண்டிருக்கும் மிராச்தார்களிடையே நிலம் இருந்தால், அக்கரையோடு அவர்கள் அதிக உற்பத்தி செய்வதற்கு பாடுபடுவார்கள் என்றெல்லாம் பல வகையாக சொல்லப்படுகிறது.

இன்னொரு அபிப்பிராயமும் இருக்கிறது. சின்னஞ்சிறு மிராச்தார்கள் கொடுத்தால், உண்மையிலேயே அவர்களுக்குச் சொந்தம் என்று ஏற்பட்டால், அவர்களுக்கு விவசாயத்தில் ஆர்வம் வளரும். ஆகவே, அதிலும் நன்மை இருக்கிறது. ஒரு ஆங்கிலேய கவிஞரை ஒரு பிரச்சினையைப்பற்றிக் கேட்போது, அவர் சொன்னாராம் “much might be said on both sides” (சிரிப்பு) இதிலும் உண்மை இருக்கிறது, அதிலும் உண்மை இருக்கிறது, இரண்டிலும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் உண்மை இருக்கிறது என்று சொன்னாராம். (சிரிப்பு). அது போலவே இந்தப் பிரச்சினை விலும், எது ரொம்ப சரி என்று சொல்லிவிட முடியாது. அரசாங்கத்திற்கு உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்காது. உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டால் அது, தேசத்திற்கே செய்யும் பெரும் கேடு. ஆகவே எதையும் ஜாக்கிரதையாகச் செய்யவேண்டும். அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் கவனமாகத் தான் இருக்கிறது. உணவு நிலைமை ஒரு நெருக்கடியான கட்டம். அதில் தவறிலை, மற்ற இடங்களில் சொல்லுகிறார்களே அம்மாதிரி இங்கும் வந்துவிடக்கூடாது. இப்பொழுது உத்தர பிரதேசத்தில் அமர்களம். ஆகவே எதையாவது தவறாகச் செய்து விட்டு அம்மாதிரியான பிரச்சினைகளுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. ஒன்றைச் செய்து விட்டு கேடு வந்தால், பின்னால் அதைத் திருப்ப முடியாது.

உச்ச வரம்பு கட்டுவதில் தாமதம் என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் அது ஊன்றிப்பார்த்துச் செய்துத்தான் நல்லது. ஆகவே உணவு நிலை பாதிக்கப்படாத முறையில், ஜாக்கிரதையாகச் செய்ய நாங்கள் எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இந்த வருமான வரியினால், அநேக விவசாயிகளுக்கு கஷ்டந்தான் வரும் என்று. அவர்களுக்கு கணக்கு வைக்க முடியுமா கிராமங்களில் இருக்கிறவர்கள், அவர்களுக்கு இடொன்றும் தெரியாது. அவர்கள் ஒன்றும் தெரியாத பூச்சிகள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். (சிரிப்பு.) தவறாகச் சொல்லவில்லை, “இன்டெஸ்ட் பீப்ஸ்” என்கிற முறையில் சொன்னேன். இப்பொழுது எக்ஸம்ஷன் கொடுத்து இருக்கிறோம். ரூபாய் 3,600 வரை எக்ஸம்ஷன் கொடுத்தால் 40,98,000 பேர்கள் போய் விடுகிறார்கள். அவர்களை இது கொஞ்சங்கூட பாதிக்கவில்லை. கம்பென்ஸ்ட் பண்ணுகிற வகையிலே நாற்பதாயிரம் பேர் போய் விடுகிறார்கள். அவர்களெல்லாம் கணக்கு வைக்க வேண்டாம். மீதி இந்த சட்டப்படி வரிகொடுக்கக் கூடியவர்கள் 4,540 பேர்கள் தான். இவையெல்லாம் 1955 வருஷத்திய புள்ளி விவரங்கள். இந்த எண்ணிக்கை முறைப்படி பார்த்தால், ஒரு சதவிகிதம் தான் வரி கொடுக்கவேண்டியவரும். ஆயிரத்துக்கு ஒருவர். இவர்கள் கணக்கு வைக்க முடியாது என்றால் அது சரியாகாது. மேலும், விவசாயிகள் எல்லாம், கணக்கெல்லாம் வைத்து அந்த முறையிலே வாழ்க்கை நடத்துவதற்குக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்தக் காலத்திலே, கணக்கெல்லாம் வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. ஆகவே அந்த முறையிலே அவர்களைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக எஜுகேட் பண்ணுகிறோம். பல முறையிலே கொஞ்சங்கொஞ்சமாகத் திருந்துவது நல்லது என்று தோன்றுகிறது.

இன்னும் அநேக விஷயங்களைப் பற்றி சொன்னார்கள். ஒவ்வொன்றாக பதில் சொல்லுகிறேன். எக்ஸம்ஷன் லிமிட்டை 5,000 ஆக உயர்த்தலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆதியில் அது 1,500 ஆகத்தான் இருந்தது. பொருளுக்குக் கமிட்டியில் அதை 3,600 ஆக மாற்றிக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது அது 5,000 ஆக வைத்திருந்தால், அங்கத்தினர்கள் அப்பொழுதும் திருப்தி அடையமாட்டார்கள். ஏன் அதை அதிகப் படுத்தக்கூடாது

18th September 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

என்பார்கள். எல்லாவற்றையும் யோசித்துத்தான், கமிட்டி 3,600 என்ற வகையில் போட்டார்கள். ஒரு கனம் அங்கத்தினர் ஆந்தராவில் ரூ. 5,400 என்று போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களிடம் இந்த மாதிரி சட்டம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன், அவர்கள் செய்திருப்பது வீலில் சட்டத்தில்.

வீண்டு ஜாயின்ட் பாமிலியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்குக் கொஞ்சம் சலுகை டாட்டக் கூடாதா என்று சொல்லப்பட்டது. அதில் எவ்வளவு நம்பர் என்று நிர்ணயிப்பது ரொம்பக் கஷ்டம். ஐந்து, ஆறு என்று போய்கொண்டே இருக்கும். எக்ஸம்ஷன் 1,500-லிருந்து 3,600-க்கு மாற்றி, கம்பௌண்டிங்கும் 50 ஏக்கருக்கு கொடுத்து இருக்கிறது, ஆகையால் வேறு சலுகைகள் செய்தால், சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்ற எண்ணத்தில், அது ஒன்றும் வேண்டாம் என்று பொறுக்குக் கமிட்டியில் முடிவுக்கு வந்தார்கள்.

கம்பௌண்டிங் மூன்று வருஷத்திற்கு ஒருதரம் என்று இருப்பதை ஆட்சேபித்தார்கள். அவர்கள் இஷ்டப்படியெல்லாம் விட்டால் தொந்தரவுகள் ஏற்படும். ஆகையால் இப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று பொறுக்குக் கமிட்டி முடிவு செய்திருக்கிறது.

கோயில்கள், தேவஸ்தானங்கள் இவைகளின் நிலங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அந்த நிலங்களைப் பரோபகாரத்திற்காகவும், மற்ற குறிப்பிட்ட தர்மங்களுக்காகவும் எண்டோமெண்ட் வைக்கிறார்கள். அந்த நில வருமானம் குறைந்தால், அவைகளையெல்லாம் பரிபாலனம் செய்வது கஷ்டம். ஒரு திட்டத்துக்கு இவ்வளவு என்று ஏற்படுத்துகிறார்கள். வருமானம் குறைந்தால், அந்த திட்டம் குறையும். உதாரணமாக, கோயில்களில் திட்டம் இருக்கிறது. நாலு காலப் பூஜை, மூன்று காலப் பூஜை, எட்டுக் கால பூஜை, ஒன்பதுக் கால பூஜை என்று இருக்கின்றன. வருமானம் குறைவதானால், அந்த திட்டங்களிலே மாறுபாடு செய்யவேண்டும். ஆகவே அந்த வருமானம் குறையக்கூடாது என்ற வகையிலே, இதைச் செய்திருக்கிறோம். இப்படியேதான் எஸ்டேட் அபாலிஷன் ஆக்டிலும் செய்யப்பட்டது. அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட பிறகு இந்த மாதிரி எண்டோமெண்டியல் வருமானம் குறைந்தால் சர்க்கார் ஈடு செய்ய வேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால், இதிலே சில ட்ரஸ்டிகள் மாதிபதிகள் வருமானத்தை நல்லபடியாகச் செலவு செய்ய வில்லை யென்றால், அதற்கு வேறு பரிகாரம் தேட வேண்டும், அதற்காக ஒரேயடியாக இந்தமாதிரி விலக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்வது சரியில்லை. அவர்கள் தவறாக நடந்தால், அதற்கு எண்டோமெண்ட் போர்ட் இருக்கிறது. மேலும், ஒரு கனம் பெண் அங்கத்தினர் சொன்னதுபோல், அவர்கள் பிரசாரத்திற்கு பணத்தை உபயோகிக்கிறார்கள். ஆகவே அதை யெல்லாம் பற்றி இங்கே பேசுவது நல்லதல்ல. தவறுகளைச் சரிசெய்ய வேறு வழிகள் இருக்கின்றன.

இன்ஷூரன்ஸுக்கு என்று செலவு செய்வதில் ஆண்களுக்கு அதாவது மகனுக்கு மாத்திரம்தான் இப்போது இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. பெண்களுக்கும் அதாவது மகனுக்கும் இதில் சேர்க்க வேண்டுமென்று சிலர் சொன்னார்கள். பெண்களை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு பின்னால் கல்யாணம் செய்து கொடுப்பதால் அந்த பெண்வேறு ஒரு குடும்பத்திற்கு போய்விடுகிறாள். ஆகவே இதில் பெண்களை சேர்க்கவேண்டியது அவசிய மில்லை என்று நினைக்கிறேன். அப்படி சேர்க்கப்பட்டால் மகனுக்கு, தங்கச்சிக்கு என்று போய்க்கொண்டே இருக்கும். இதனால் இதோடு நிறுத்தி விடலாம் என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தபடியாக பின்னங்களைப் (பிராக்ஷன்) பற்றி சொல்லப்பட்டது. அதோடு இதில் பின்னங்களாக இருப்பதை எல்லாம் முழு நம்பர்களாக ஆக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற பின்னங்கள் எல்லாம் கணக்கை காட்டுவதற்காக இருக்கிறதே தவிர, அதாவது ஒரு அளவுகோலாக இது இருக்கிறதே தவிர அதில் வேறு ஒரு கஷ்டமும் இல்லை. ஆகவே இந்த பின்னங்கள் இருப்பதால் கெடுதி ஒன்றும் இல்லை.

[Sri M. A. Manickavelu] [18th September 1958]

இதைப் பற்றி கவலைப்படவேண்டிய அவசியமில்லை. அடுத்தபடியாக கிராப்ஸ் இன்ஷூரன்ஸ்லைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. இப்போது அது அமுலில் இல்லை என்று தெரிகிறது. . இது விவசாயிகளுக்கு ரொம்ப நல்லதுதான். அதைப்பற்றி பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம். அடுத்தபடியாக பயிர்களைப்பற்றி ரொஜிஸ்தர் செய்வதற்கு மூன்று ரூபாய் பீஸ் என்று வைத்திருக்கிறது. இவ்விதம் மூன்று ரூபாய் என்று வைக்க வேண்டியது அவசியமா என்று பலர் கேட்டார்கள். இதில் ஏதாவது சிறு திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்றால் ஷரத்துவாரியாக பரிசீலிக்கும் சமயத்தில் பார்த்துக் கொள்ளலாம். அடுத்ததாக சர்க்கரை ஆலைகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். இந்த பிரச்சனை இதில் எப்படி எழுந்தது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏதோ அங்கே எல்லாம் வரண்ட பிரதேசங்களாக இருக்கிறது என்றும், அந்த இடத்தில் கரும்பு விவசாயத்தை அதிகப் படுத்துவதற்கு கூடுதல் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில் சர்க்கரை ஆலைகள் அதிகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டுதான் வருகின்றன. இருந்தாலும் இதைப்பற்றி தனியாக கவனித்துக்கொள்ளலாம். இது தவிர சட்டம் படித்த ஒரு அம்மையார் அவர்கள் இங்கு இருக்கின்ற கம்பெனிகளை எல்லாம் நாம் உட்படுத்த முடியாது என்றும் “Company formed by an act of Parliament of the United Kingdom” என்று இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அவைகள் எல்லாம் திருத்தப்பட்டு விட்டது. அதை அந்த அம்மையார் அவர்கள் கவனிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். 1956-லுள்ள ஆக்ட் பிரகாரம் திருத்தப்பட்டுவிட்டது. ஆகவே அதைப்பற்றி கவலைப்படவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப்பற்றி சொல்லும்போது அங்கு ஏற்கெனவே விவசாயவருமான வரி இருந்து வருகிறது என்றும் கோவாப் ரட்டில் ஆக்ட்கள் எல்லாம் இருந்து வருவதாகவும் சொன்னார்கள். அங்குள்ள ஆக்ட்கள் எல்லாம் தனியாகத்தான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இப்போதுள்ள ஆக்ட்டும் அங்கு அமுலில் வராது. அங்கே மணியங்கரம் என்று ஒரு வரி இருந்து வருகிறது. அதை எல்லாம் ஒன்றாக சேர்க்க வேண்டும். அதைப்பற்றி பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம். இன்னொரு வாதம் சொல்லப்பட்டது. அதாவது இந்த வருமான வரி கொண்டு வந்திருப்பதினால் சாதாரணமாக இருக்கக்கூடிய வரிகளை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கொள்கை அளவில் வேண்டுமானால் அதை ஒப்புக்கொள்ளலாம். பேலிக் டாக்ஸ் அடிப்படையில் வரிகள் இருக்கவேண்டும் என்பது நல்லதுதான். அரசாங்கத்தினுடைய லாங் ரேஞ்ச் பாலிஸியும் அதுதான். ஆனால் அதை கொண்டு வருவதற்கு இது சரியான சமயமா என்பதுதான் கேள்வி. இந்த வரியின் மூலமாக எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று நிச்சயமாக இன்னும் தெரியவில்லை. எழுபது லட்சம் ரூபாய் கிடைக்குமென்று எப்படி சொல்லலாம் என்று சிலர் கேட்டார்கள். ஏதோ தோராயமாகத்தான் 70 லட்சம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. சில வேளை கூடுதலாகவும் கிடைக்கலாம். சில வேளை குறைவாகவும் கிடைக்கலாம். ஆகவே இதன் மூலமாக எவ்வளவு கிடைக்கும் என்பதைப்பற்றி தெரிந்துகொண்டு பின்னால் பேலிக் டாக்ஸ் மாதிரிம் போடுவதைப் பற்றி ஆலோசிக்கலாம். இதிலே பல கஷ்டங்களும் தெரந்தரவுகளும் இருக்கும்போது இப்போது பேலிக் டாக்ஸ்-வை கொண்டு வந்தால் இன்னும் கஷ்டம் அதிகமாகும். ஆகவே இதைப்பற்றி பின்னால் சமயம் வரும்போது பார்த்துக் கொள்ளலாம். இன்னும் அநேக பிரச்சனைகள் இங்கு எழுப்பப்பட்டன. அவைகளை எல்லாம் இந்த மசோதாவின் உட்பிரிவுகளைப்பற்றி பரிசீலிக்கும்போது பதில் சொல்லுகிறேன். **Earned income** -மை பற்றி சிலர் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி நானே முதலில் சரியாக தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் முந்திரி தோப்புக்களைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. முந்திரி என்ற உடனேயே எனக்கு வேறு ரூபகம்தான் வருகின்றது. முந்திரி தோட்டத்தைப்பற்றி சரியான விதத்தில் **definition** கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. **Fruit trees, Orchards** என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முந்திரி பழமும் இருக்கிறது. அதை சிலர்தான் சாப்பிடுகிறார்கள். முந்திரிக் கொட்டையைத்தான் அதிகமாக சாப்பிடுகிறார்கள். ஆகவே இதில் இருக்கிற **definition** விரிவாகத்தான்

18th September 1958] [Sri M. A. Manickavelu]

இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஒரு அங்கத்தினர் அவர்கள், தேவாலயங்களுக்கும் மடாலயங்களுக்கும் விதிவிலக்கு அளித்திருப்பது போல் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு செலவு செய்கிற ஏதாவது ஸ்தாபனங்கள் இருந்தால் அவைகளுக்கும் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு கொடுத்திருக்கிற விதிவிலக்கு மட்டுமே போதும். புதிதாக கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். இதில் கூறப்பட்ட மற்ற விவரங்களைப் பற்றியெல்லாம் ஷரத்து வாரியாக விவாதிக்கும்பொழுது பதில் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக வரி போடுவது என்றால் மக்களுக்கு கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். அதிலும் வரியை கொடுப்பதில் பணக்காரர்களைவிட ஏழைகள்தான் சுலபமாக கொடுத்து விடுகிறார்கள். பணக்காரர்கள்தான் அதை கொடுக்காமல் அதிலிருந்து தப்புவதற்கு பார்க்கிறார்கள். என்னுடைய அனுபவத்தில் ஏழைகள்தான் தாராளமாக வரியை கொடுக்கிறார்கள். பொதுவாக இந்த மசோதா வரி போடக்கூடிய மசோதாவாக இருந்தும் கூட இந்த சபையிலுள்ள பல அங்கத்தினர்களும் இதை வரவேற்று பேசியது எனக்கு அதிகமான திருப்தியை அளிக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதனால் என்ன தெரிகிறது என்றால் நாம் இவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பது. நாடு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது, இன்னும் நாட்டிலே முன்னேற்ற வேலைகள் செய்யவேண்டுமென்று மக்களும், மக்கள் பிரதிநிதிகளும் இதை வரவேற்கிறார்கள், இதை நான் மிகவும் மெச்சுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: I shall put the motion to vote. The question is:

“That the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958 (L.A. Bill No. 16 of 1958) be taken into consideration.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER: Now, I shall put only one clause to vote. The rest of the clauses can be taken up to-morrow. Clause 2 has no amendments and I shall put it to vote.

Clause 2 was put and carried.

MR. SPEAKER: Clause 3 has 25 to 30 amendments and we shall take it up to-morrow.

The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow. The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules, Orders and Notifications.

123. Notification issued with G.O. No. 2130, Health, dated 7th July 1958, amending Rule 1 of the rules relating to water-supply and drainage works of municipalities framed under the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).

B. Report and other papers.

40. A short review of the activities of the Borstal School, Palayamkottai, for the half-year ended 30th June 1958.

41. Supplemental answer to the Legislative Assembly question No. 278 asked by Sri S. Lazar, M.L.A.

42. Report of the Committee on Estimates on Forests.